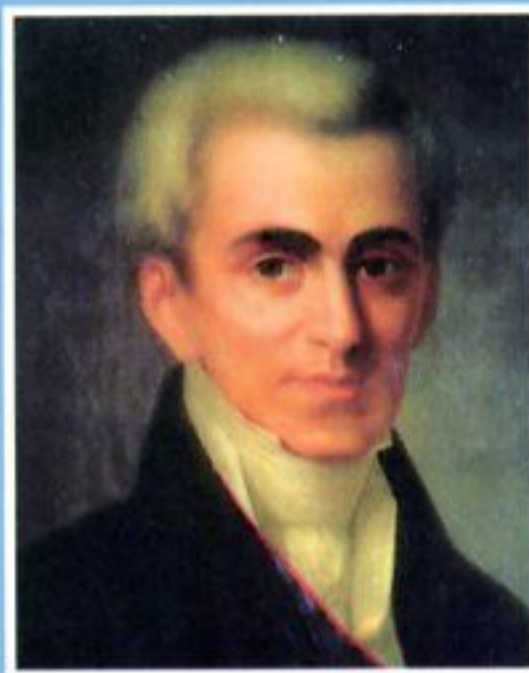

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ
(«ΓΥΘΕΑΤΗΣ»)

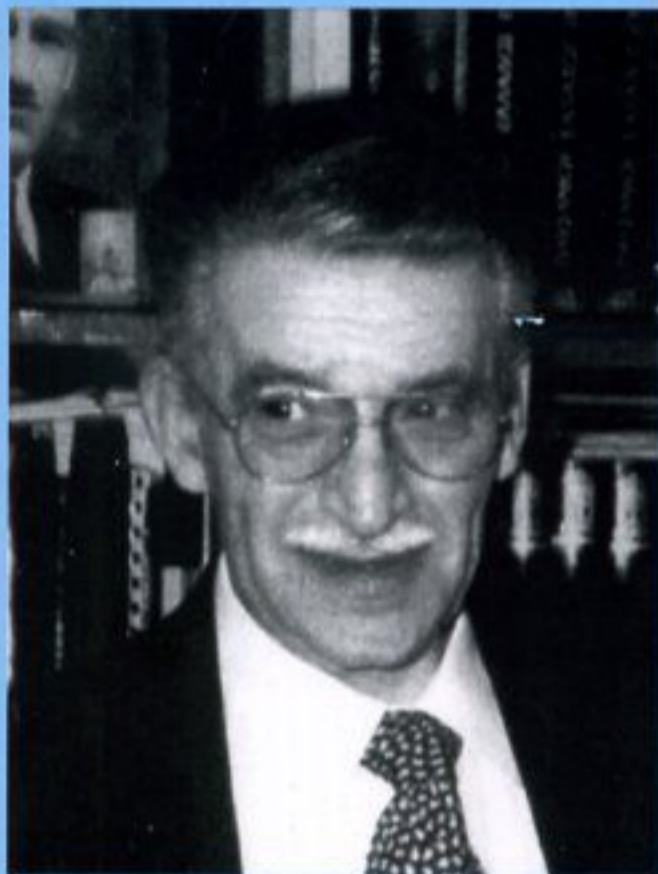

**ΑΘΩΟΙ
ΤΟΥ
ΑΙΜΑΤΟΣ
ΤΟΥΤΟΥ**

**ΑΝΟΙΓΟΜΕ ΤΟΝ «ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟ» ΦΑΚΕΛΛΟ
ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ**

ΑΘΗΝΑΙ 2010

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Δημήτριος Ν. Κοκκινάκης, κατάγεται από πολύ παλιά, Μανιάτικη οικογένεια με έδρα της τό Γύθειο.

Γεννήθηκε το 1941 και μεγάλωσε στην Καλαμάτα, τήν όποία και ύπεραγαπά.

Το 1960 εισήλθε στην Άνωτάτη Σχολή Μηχανικῶν Άεροπορίας (ΣΜΑ), από τήν όποία άπεφοίτησε το 1964 ως Άνθυποσηναγός, «Μηχανικός Έργων» (Άντίστοιχον τοῦ «Πολιτικός Μηχανικός»)

Τό 1986-87, ἦλθε σέ ΠΛΗΡΗ ΡΗΞΗ μέ τήν τότε «ήγεσία» τῆς Π. Άεροπορίας, μετά από αναφορά του σχετική μέ τήν εμφάνιση ΠΡΟΔΟΤΙΚΩΝ ΦΩΝΩΝ εντός Έλλάδος καί από ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ τοῦ «μακεδονικοῦ» ζητήματος, καί ΕΞΕΔΙΩΧΘΗ τῶν τάξεων τῆς Π.Α., μετά από όξυτάτη ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ του μέ τήν ΠΑΣΟΚΙΚΗ «ήγεσία», μηδέποτε άποκατασταθείς (Μόνο μέ δικαστικούς άγῶνες έκέρδισε έναν, μόλις Βαθμό...!)

Έσπούδασε ζωγραφική (έκανε Έκθέσεις καί είχε γιά 5 χρόνια δική του Σχολή), ήσχολήθη μέ τήν Δημοσιογραφία (άνταποκριτής Όμογενειακοῦ Τύπου, Άρθρογράφος σέ Ήμερήσιο Άθηναϊκό Τύπο,

Άρχισυντάκτης Τοπικῆς Έφημερίδος, με δική του Θεματική, Τηλεοπτική Έκπομπή ιστορικοῦ, Πολιτικοῦ, Πολιτιστικοῦ καί Πολιτισμικοῦ περιεχομένου κ.λπ.), μέλος τῆς Ένώσως Έλλήνων Λογοτεχνῶν, έχει στό ένεργητικό του έπτά Ποιητικές συλλογές, θεατρικά έργα, μυθιστορήματα, «λιμπρέττα», μία Τραγωδία, καί πολλές Ίστορικές μελέτες. Τό βιβλίο του επί τοῦ θέματος τῆς δολοφονίας τοῦ Καποδίστρια, προϊόν μελέτης καί σκληρᾶς προσπάθειας 45 καί πλέον χρόνων, τό ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ επί τοῦ θέματος, έκανε ἤδη τρεῖς Έκδόσεις. Τό πλήθος τῶν συλλεγέντων, ἀναλυθέντων, ἀξιολογηθέντων καί τεκμηριωθέντων στοιχείων, ὠδήγησαν τό αρχικῶς έκ 500 σελίδων ενός τόμου (συνήθους μεγέθους) βιβλίο του, σέ μία Δίτομη Έκδοση, έκ 1300 πυκνογραμμένων σελίδων, μεγάλου μεγέθους (Α4) μέ ύπαρξιν ὑλικοῦ καί γιά Τρίτον τόμον.

Τό οὔτω έκδοθέν πληρέστατον βιβλίον (Έκδόσεις «ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ») λόγω ὄγκου, δέν εἶναι «εὔχρηστον» καί ὡς έκ τούτου, έκρίθη σκόπιμος ἡ έκδοσις τῆς παρούσης «Έπιτομῆς», διά τῆς όποίας, πέραν τούτου, δίδονται καί άπαντήσεις σέ ανιστόρητες, επί τοῦ θέματος (καί ὄχι μόνον), θέσεις, δύο ατόμων, τά όποία, χωρίς τήν αναφοράν των στό παραμικρό έπιχείρημα, χωρίς τήν παραμικράν Ίστορικήν τεκμηρίωσιν καί χωρίς Έπιστημονικήν δεοντολογία, έπιμένουν νά ΔΙΑΣΤΡΕΦΟΥΝ τήν ίτορίαν μας (Σύνηθες φαινόμενον στίς ἡμερες μας...!)

Άμεσον στόχον τοῦ Συγγραφέως, άποτελεῖ πλέον ἡ ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΙΣ τῆς ὑποθέσεως, στήν όποίαν καλοῦνται καί ΠΡΟΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ὄσοι, πιθανῶς τό έπιθυμοῦν νά παραστοῦν, ὡς «ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΕΝΑΓΟΝΤΕΣ» κατά τῶν Μαυρομιχαλαίων...!

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
(ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΠΕΡΙΛΗΨΕΩΣ)

Σέ πολλές Ίστοσελίδες υπάρχει τό θέμα τής δολοφονίας του Μεγάλου Έλληνοσ Κυβερνήτου τής Νεωτέρας Έλλάδος, Ίωάννη Καποδίστρια..

Ή επικρατούσα έκδοχή, είναι αύτή πού μᾶς διδάσκουν, «ἀναμασώντας» τίς Άγγλικές ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΕΣ.

Μετά από 45 χρόνων, πολύ κοπιαστικές έρευνες καί παρά τίς, ἀπιθάνων μεθοδεύσεων, ἀντιδράσεις τών ξένων διαστρεβλωτῶν τής Ίστορίας μας, έγινε κατορθωτή ή ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ τής ἀληθείας, ή όποία ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ἀπολύτως τήν προπαγάνδα τών πραγματικῶν δολοφόνων, οί όποίοι, ως συνήθως, φορτώνουν σέ ξένες πλάτες τίς ἀνομίες καί τίς ΒΡΩΜΙΕΣ τους.

Έτσι, σέ ένα δίτομο (Α4) πόνημά μου (1300 σελίδων) ΑΠΕΔΕΙΞΑ πώς δολοφόνοι ΔΕΝ ΗΣΑΝ ΟΙ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΟΙ.

Μέ τά συμπεράσματά μου συνετάχθησαν Πανεπιστημιακοί, Ίστορικοί Έρευνητές καί Άναλυτές, Έκδόσεις Ίστορικού περιεχομένου, ενώ ΟΥΔΕΜΙΑ επίσημος ένστασις διετυπώθη από ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ.

Σκοπός τής δημοσιοποιήσεως τής περιλήψεως αύτῆς στό διαδίκτυο, είναι ή ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ὄλων τών ασχολουμένων μέ τό θέμα «Καποδίστριας», έπειδή διεπίστωσα πώς κυκλοφοροῦν ἀπόψεις αί όποίαι, δέν κάνουν κάτι διαφορετικό από τό νά «ἀναμασοῦν» (μέ διαφόρους τρόπους) τίς ἐπιβληθεΐσες από τούς "Άγγλους, ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΕΣ...!

Παραδίδω, λοιπόν αύτήν τήν πολύ μικρή περίληψη τών ἀναφερομένων στό βιβλίο μου, ὡστε νά μπορη νά μελετηθη καί νά προβληματίση τούς φιλίστορες, από τούς όποίους ζητῶ τίς τυχόν τεκμηριωμένες ἀντιρρήσεις τους, προκειμένου νά τούς ἀπαντήσω καί μέσω μιᾶς σοβαρᾶς καί καλοπίστου ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων, νά φθάσωμε μαζί στήν ΑΛΗΘΕΙΑ, ή όποία, σᾶς διαβεβαιώνω πώς θά σᾶς έντυπωσιάση μέ τίς δολοπλοκίες, τίς ψευδολογίες καί τήν προπαγάνδα πού θά ἀποκαλυφθοῦν.

Οί αΐώνιοι «φίλοι» καί «σύμμαχοί» μας "Άγλοι, τότε μᾶς έκαναν «Πατροκτόνους» (μᾶς χαρακτήρισαν έτσι ως δολοφονήσαντες τόν «Πατέρα» του Έθνους μας) ὅπως τήν περίοδο 1945-1949 μᾶς έκαναν ἀδελφοκτόνους, δημιουργῶντας μας τόν έπάρατο καί ΗΛΙΘΙΟ ἀλληλοσπαραγμό, μέ ἀπώτερο σκοπό νά μή μπορούμε νά διεκδικήσωμε τά δίκαιά μας, ως...ένοχοι..!

Μέσα στήν σημερινή λαίλαπα κατά τής Ίστορίας μας, εΐμεθα ὑποχρεωμένοι, νά ἀμυνθοῦμε προκειμένου νά μήν επιτρέψωμε τήν διατρέβλωσή της από έγκαθέτους τύπου Σόρος καί ...ΣΙΑ...!

Πρέπει νά προειδοποιήσω τούς φίλους του διαδικτύου, πώς ένετόπισα περιπτώσεις προσπάθειας ὑποκλοπῆς τής εργασίας μου, ή όποία θά με ᾤφηνε ἀδιάφορο, εάν δέν διαπίστωνα ΛΑΘΗ καί ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΗ τών ὄσων ἀπεκάλυψα, μέ ἀποτέλεσμα τήν δημίουργία συγχύσεως καί τήν έξαγωγή λανθασμένων συμπερασμάτων.

Ἡ πρώτη Ἐκδοσις τοῦ βιβλίου μου (Εἶναι τό ΜΟΝΑΔΙΚΟ παγκοσμίως πού ἀσχολεῖται μέ τήν Δολοφονία τοῦ Καποδίστρια καί ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ τήν Ἀθωότητα τῶν ἀδίκως κατηγορηθέντων) ἐγίνε τό 1997 (σήμερα κυκλοφορεῖ σέ Τρίτη Ἐκδοσις ἀπό τό 2008) μέ ἀποτέλεσμα, κάθε μεταγενέστερη ψευδυπόγραφή «ἀναπαραγωγή» ἀπό τρίτους, νά τούς ἀφήνη ἐκθέτους...!

Τό βιβλίον εἶναι τῶν Ἐκδόσεων «ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ» (τηλ : 210. 7710548 καί 210.7702033) καί πωλεῖται σέ πολύ προσιτή τιμή, παρά τό μέγεθος καί τήν προσεγμένη, ἀπό κάθε ἄποψη, πολυτελή Ἐκδόσή του. (Χαρακτηριστικά του θά βρῆτε στό τέλος τῆς παρούσης περιλήψεως)

Σεβόμενος τόν ἑαυτό μου καί πρός ἀποφυγήν παρεξηγήσεων, δηλώνω πώς ἐκ τῶν πωλήσεων τοῦ βιβλίου, ΟΥΔΕΝ οἰκονομικό ὠφελος ἔχω, καθ' ὅσον ἀρνήθηκα κάθε οἰκονομικό δικαίωμα καί ἔτσι, ἡ προτροπή μου γιά μελέτη του, ΟΥΔΕΝ ταπεινό κίνητρο, ἐκ μέρους μου, ἔχει.

Δημήτριος Ν. Κοκκινάκης
(«ΓΥΘΕΑΤΗΣ»)

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

ΤΟΠΟΣ : **ΝΑΥΠΛΙΟΝ**
(Πρό του 'Ιεροῦ Ναοῦ τοῦ 'Αγίου Σπυρίδωνος)

ΧΡΟΝΟΣ : **27 ΣΕΠΤ. 1831** (Κυριακή, ὥρα 05.00')

ΠΙΘΑΝΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ (Θά μπορούσαν νά εἶναι)

1. ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ

Ἡ περίπτωση αὐτή, δέν θά μᾶς ἀπασχολήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι σκοπός μας εἶναι νά ἐξετάσωμε τήν περίπτωσιν ἐμπλοκῆς τῶν Μαυρομιχαλαίων. Ὁ ἐντοπισμός τῶν πραγματικῶν δολοφόνων, δέν ἀποτελεῖ τό κύριον ἀντικείμενον τῆς παρούσης μελέτης, ἂν καί φθάνωμε σέ ἀσφαλῆ συμπεράσματα καί ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος

2. ΟΙ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΟΙ

(ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ -ἀδελφός- καί ΓΕΩΡΓΙΟΣ - υἱός- τοῦ ΠΕΤΡΟΥ Μαυρομιχάλη)

Εἶναι ἡ ὑπό ἐξέτασιν περίπτωσης.

ΠΙΘΑΝΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΜΠΛΟΚΗΣ ΤΩΝ

- α. **ΕΚΤΕΛΟΥΣΑΝ «ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ»**
- β. **ΩΣ ΜΕΛΗ ΕΥΡΥΤΕΡΑΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ**
- γ. **ΕΔΡΑΣΑΝ ΑΦ' ΕΑΥΤΩΝ**
 - (1). Ἐνήργησαν ὡς «Δικιωταί» (Λόγω προσβολῆς των.)
 - (2). Πίστευαν πῶς δροῦσαν γιά τό καλό τῆς Ἑλλάδος

Θά ἐξετάσωμε τό ἐάν καί κατά πόσον εἶναι δυνατόν νά εὐσταθῇ κάποια τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ἐνοχῆς τῶν Μαυρομιχαλαίων.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΝΑ ΕΝΗΡΓΗΣΑΝ
ΩΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΕΣ «ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ»

1. Ο Θ. Κολοκοτρώνης, στά απομνημονεύματά του, γράφει πώς «...τούς έταξαν χρήματα...», χωρίς βεβαίως νά υποστηρίξη πώς τά έλαβαν. Αύτή ή σημείωσις, ώδήγησε κάποιους εις τό νά εξετάσουν καί αύτήν τήν έκδοχήν. Τά άποτελέσματα ήσαν ΑΡΝΗΤΙΚΑ.

(Είς τό βιβλίον αναλύονται οί λόγοι οί όποιοι τόν ώθησαν εις τό νά αφήση τοιαύτην ύπόνοιαν, ή όποία άδικεί τόν ίδιον τόν μεγάλο πολέμαρχον. Ο Φωτάκος, μάς δίδει τό πλαίσιο κάποιων σοβαρών λόγων)

Σημειώστε πώς ούδεις τών παραγόντων τής «δίκης» πού έγινε άμέσως τότε, ή τών Ιστορικών, τών αναλυτών καί συγγραφέων (διαχρονικώς), ύπεστήριξεν τοιαύτην έκδοχήν.

Νομίζω όμως, πώς τίποτα δέν πρέπει νά αφήσωμε δεδομένο, χωρίς νά τό εξετάσωμε.

2. Τά Μανιάτικα ΗΘΗ καί ΕΘΙΜΑ ΑΠΗΓΟΡΕΥΑΝ καί ΚΑΤΕΔΙΚΑΖΑΝ τέτοιου είδους ενέργειες («συμβόλαια»), τίς όποίες έχαρακτήριζαν ώς «πουλησιά» καί τήν πράξιν ώς «άναδρη καί ντροπιαστική, γιά όλη τήν γενιά, δολοφονία».

3. Δέν θά τολμούσαν, νά σκεφθούν, καν νά επιχειρήσουν νά θίξουν ούδέ «μίαν τρίχα» οίουδήποτε (πόσον μάλλον του Καποδίστρια) χωρίς έγκρισιν τής «Πατριάς» (Ειδικού, Οικογενειακού Συμβουλίου, ύπό τήν απαραίτητον Προεδρίαν του Άρχηγού τής Οικογενείας). Καί έχομεν άποδείξεις διά τό πόσον έλογάριαζαν οί Μαυρομιχάλοι ειδικώς, τήν τιμήν του Όνόματος καί τής Οικογενειακής των Παραδόσεως.

ΟΥΔΕΠΟΤΕ ή Πατριά θέ έδέχετο νά συνεδριάση γιά περίπτωση δολοφονίας κατά ...παραγγελίαν.

Η κατόπιν άμοιβής δολοφονία, ήτο άγνωστος γιά τίς ήρωικές οικογένειες τής Μάνης, οί όποίες έβαζαν τήν τιμή ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ...!

4. Η έκδοχή αύτή, δέν «έπέρασε», καθ' όσον ύπάρχουν πάμπολλα στοιχεία στον τρόπο πού έγινε τό δολοφονικό κτύπημα, τά όποία τήν κατέστησαν έξ αρχής, κυριολεκτικώς, έξωπραγματικήν, δεδομένου πώς έστω καί εάν δέν έπρόκειο γιά Μανιάτες αλλά γιά κάποιους τυχόντες, δέν θά παρετηρούντο έσφαλμένες ενέργειες, όπως:

α. Δέν ήσαν άνόητοι νά εκτελέσουν οί ίδιοι τό «συμβόλαιο». Είχαν ύποτακτικούς πού θά εκτελούσαν κάθε τους έντολή, αλλά ακόμα θά μπορούσαν, μέ μικρό μέρος τών χρημάτων πού θά έλάμβαναν, νά «μισθώσουν» άλλους εκτελεστές.

β. Εάν έκινούντο οί ίδιοι, θά είχαν μαζί τους άρκετούς ανθρώπους τους, οί όποιοι θά ύπστήριζαν ένόπλως τήν διαφυγήν των. (ΜΟΝΟΝ στον δικιωμό άπηγορεύετο ή ύπαρξις τέτοιας βοηθείας)

γ. Θα ήσαν ΠΑΝΟΠΛΟΙ, ενώ ο Γεώργιος εύρέθη ΑΟΠΛΟΣ.

δ. Θα έφρόντιζαν νά μή κινήσουν ύποψίες, ενώ:

(1). Όπως κατετέθη από έναν έμπορον όπλων (ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΥΤΟΝ...), έναν μήνα πρό τής δολοφονίας, ο Γεώργιος, μετέβη αυτοπροσώπως καί άγόρασε μπιστόλες.

Όμως, ή πληροφορία αύτή, πέραν του ότι δέν μπόρεσε νά διασταυρωθή, λόγω τής ύπόπτου «έξαφανίσεως» βασικών μαρτύρων, τελικώς ΑΠΕΔΕΙΧΘΗ ΨΕΥΔΗΣ.

(2). Εζήτησαν νά ένοικιάσουν σπίτι έναντι τής κατοικίας του Κυβερνήτου. (Φήμες. επίσης χωρίς διασταύρωσιν)

(3). Κατετέθη πώς είχαν έκτοξεύσει απειλές κατά της ζωής του Κυβερνήτου, πράγμα αδιανόητον δι' επιδόξους δολοφόνους.

ε. Θα «έχτυπούσαν» σέ έναν τών περιπάτων του Κυβερνήτου, στους οποίους αυτός δέν έπαιρνε μέτρα ασφαλείας. (Κασσομούλης-Βλαχογιάννης)

στ. Θα προσπαθούσαν νά ντυθούν έτσι ώστε νά μήν είναι αναγνωρίσιμοι...!

ζ. Δέν θά φορούσαν τά επίσημα και πολύ βαρεία ένδύματά τους τά όποία, πέραν του ότι τούς καθιστούσαν «έντοπισίμους», δέν επέτρεπον την διαφυγήν, λόγω του βάρους των...

η. Δέν θά χρησιμοποιούσαν μαχαίρι (άμφιβόλου άποτελεσματικότητας όπλο) την στιγμήν κατά την όποιαν μπορούσαν νά έχουν από δύο μπιστόλες έκαστος. (Καί δέν θά έχρησιμοποιούν τά «μαρκαρισμένα» ως έκ του τρόπου προμηθείας των, όπλα)

θ. Τό πλέον σημαντικό είναι πώς συνητήθησαν καθ' όδόν μέ τον Κυβερνήτην, εις σκοτεινόν και έρημικόν σημείον της διαδρομής, χωρίς μάρτυρες και πλησιάσαντες έκ των όπισθεν, όποτε είχαν τό πλεονέκτημα του ΑΠΟΛΥΤΟΥ αιφνιδιασμού. (Κατάθεσις Κοζώνη, συνοδού του Καποδίστρια)

Έτσι, θά μπορούσαν νά τον φονεύσουν μέ πλήρη αιφνιδιασμόν (όπως είπαμε), μέ πλήρη βεβαιότητα διά την έπιτυχίαν του έγχειρήματος, άνευ μαρτύρων και μέ έξασφαλισμένην την όδόν διαφυγής...!

ι. Δέν θά κτυπούσαν, έπ' ούδενί, ένώπιον μαρτύρων στην Έκκλησία και μάλιστα κατά τον «θεατρinίστικον» τρόπον πού τούς κατηγορήσαν, («άρπαγμα», παροιμία. κ.λπ.), αλλά εάν έκαναν τέτοια άνοησία, δέν θά κτυπούσαν στό ΠΙΣΩ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ, αλλά κατά πρόσωπον στό κεφάλι, ή στην περιοχήν της καρδιάς...!

Πέραν όλων αυτών τών τόσο σημαντικών παραμέτρων, εάν αναφερθούμε συγκεκριμένως στους Μαυρομιχαιίους, σημειούται πώς, αί θυσίαι της Οικογενείας σέ ύλη αλλά και σέ ψυχές, δέν έπιτρέπει τέτοιου είδους και παρομοίας εύτελείας, συμπέρασμα (άποτελεϊ κυριολεκτικώς βλασφημίαν).

Επίσης τονίζεται τό ότι ή διαθηκη του Γεωργίου, άποδεικνύει υπέρτατον σεβασμόν της άνθρωπίνης ζωής.

Συνεπώς, ή έκδοχή αυτή δέν δύναται νά είναι σχετική μέ τά πράγματι διαδραματισθέντα, τόσον εις τό προσκήνιον, όσον και εις τό παρασκήνιον και άπορρίπτεται.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΝΑ ΕΝΗΡΓΗΣΑΝ ΩΣ ΜΕΛΗ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ

Διά νά συμβῆ κάτι τέτοιο, ἔπρεπε οἱ Μαυρομιχαλαῖοι νά εἶχον μνηθεῖ (Τό δεχόμεθα πρὸς στιγμὴν, διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς ἀναλύσεως) εἰς τὴν συνωμοσίαν, ἢ ὅποια εἶναι βεβαιωμένον πῶς ὑπῆρξεν.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἀκροθιγῶς τὰ τῆς ἐκδοχῆς αὐτῆς.

1. Εἶναι βέβαιον πῶς κατεβλήθησαν προσπάθειαι ἐκ μέρους τῶν συνωμοτῶν, διὰ προσεταιρισμὸν τῶν Μαυρομιχαλαίων. Καταγράφονται προσπάθειαι ἐκ μέρους τῆς Παπαλεξοπούλου, τῆς Δουκ. Τῆς Πλακεντίας, τοῦ Πολυζωΐδη διὰ τῆς ἑφημερίδος «Ἀπόλλων», τοῦ Ἀ. Σούτσου διὰ τοῦ ποιήματός του «Οἱ Μαυρομιχαλαῖοι μελετοῦν τὸ πῶς θὰ κτυπήσουν» (στό ὅποιο, πολὺ πρό τῆς δολοφονίας εἶχε προσδιορίσει μὲ θαυμαστήν καὶ ΥΠΟΠΤΟΝ ἀκρίβειαν τὸν τόπο ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπο τῆς δολοφονίας τοῦ Καποδίστρια -Τί ...προφήτης...!), ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων.

2. Εἰς ἣν περιπτῶσιν δεχθῶμεν διὰ τὴν «οἰκονομίαν» τῆς ἐρεῦνης πῶς ἐγιναν καὶ αὐτοὶ (Οἱ Μαυρομιχαλαῖοι) μέλη τοῦ συνωμοτικοῦ μηχανισμοῦ κατὰ τοῦ Καποδίστρια, πρέπει νά ἐξετάσωμεν:

α. Διὰ ποῖον λόγον οἱ ἀρχισυνωμῶται ἐπέλεξαν ὡς φυσικοὺς αὐτουργοὺς τοὺς ἰδίους τοὺς Μαυρομιχαλαίους.

β. Ποῖοι λόγοι ὤθησαν τοὺς Μαυρομιχαλαίους στό νά ἀποδεχθῶν τὴν ἐμπλοκὴν των.

Ἀναλύομεν:

α. Εἶναι προφανές πῶς οἱ συνωμῶται προτιμοῦσαν δρᾶσαι νά ἀποδειχθῶν οἱ Μαυρομιχαλαῖοι, διότι αὐτό θὰ προσέδιδε «κύρος» εἰς τὴν ἐνέργειαν.

β. Ποῖοι λόγοι θὰ μπορούσαν νά ὤθησῶν κάποιους, (ἐν προκειμένῳ τοὺς Μαυρομιχαλαίους) στό νά δεχθῶν τὴν ἐμπλοκὴν των εἰς συνωμοσίαν κατὰ τοῦ Καποδίστρια.

(1) Χρήματα.

(2) Προσωπικὴ πικρία.

(3) Ἄγνος Πατριωτισμὸς.

Ἅλα τ' ἀνωτέρῳ κίνητρα, (περιπτώσεις 2.β.(1), 2.β.(2) καὶ 2.β.(3), ἀπεκλείσθησαν διὰ τῶν προηγουμένως ἐκτεθέντων. Ὅμως, δὲν βλάπτει νά τὰ «δοῦμε» ἐκ νέου, μὲ πολὺ λίγα λόγια:

Τὴν περιπτῶσιν οἱ Κωνσταντῖνος καὶ Γεώργιος Μαυρομιχαλαῖοι νά εἶχον ἐμπλακεῖ εἰς τὴν συνωμοσίαν, θὰ μπορούσαμε νά τὴν θεωρήσωμεν ὡς ἀποτέλεσμα «συνδυασμοῦ» τόσον τῶν δυναμένων νά τοὺς ἐπιρρεάσῶν, (θετικῶς καὶ ἀρνητικῶς) παραγόντων, τοὺς ὁποίους ἐξητάσαμεν ἤδη, ὅσον καὶ τῆς δικῆς των, στάσεως ἐναντι τῆς πολιτικῆς τοῦ Καποδίστρια.

Πέραν αὐτῶν

1. Ἡ περιπτῶσις τοῦ νά «συνυπῆρχον» συμμετοχὴ εἰς συνωμοσίαν καὶ «δικιωμὸς», ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ, ὡς ἐκ τῶν κανόνων τοῦ δικιωμοῦ, τοὺς ὁποίους μπορεῖτε νά δῆτε εἰς τὸ περὶ «ΗΘΩΝ καὶ ΕΘΙΜΩΝ» Κεφάλαιον τοῦ

βιβλίου (ὁ τρόπος ἐνεργείας καί ἡ μετέπειτα στάσις τῶν Μαυρομιχαλαίων, ἐπ' οὐδενί (ὅπως θά διαπιστώσετε) λόγον ἐπιτρέπουν τήν ἔνταξιν τῆς δολοφονίας εἰς τήν κατηγορίαν τῶν «δικιωτικῶν» κτυπημάτων).

2. Ἡ λήψις χρημάτων («συμβόλαιον»), ὅπως εἶδαμε ἤδη, ἔχει ἀπορριφθεῖ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ. Τήν καθιστοῦν ἀνεδαφικήν, τόσον λόγοι «ἠθικοί», ὅσον καί λόγοι ἀντικειμενικοί, οἱ ὅποιοι ἐξετέθησαν προηγουμένως.

3. Ἐτσι, θά μπορούσε νά παραμείνῃ ὡς λόγος συμμετοχῆς τῶν Μαυρομιχαλαίων εἰς τήν συνωμοσίαν, μόνον ἡ πιθανότης τοῦ νά ἔδρασαν ἐξ «ἀγνοῦ Πατριωτισμοῦ».

Ἄς δοῦμε ποῖοι εἶναι οἱ παράγοντες οἱ ἐπιδρῶντες ἀρνητικῶς εἰς τήν ἀποδοχήν καί αὐτῆς τῆς περιπτώσεως: (Κατ' ἀνάγκην ἐπαναλαμβάνομεν μέ λίγες λέξεις, προεκτεθέντα ἐπιχειρήματα.)

α. Δέν ἦσαν ἀνόητοι νά λάβουν μέρος οἱ ἴδιοι εἰς τήν ἐκτέλεσιν. Θά ἔβαζαν ἄλλους, εἴτε δι' ἀπλῆς ἐντολῆς των, εἴτε δίδοντες ἐλάχιστα χρήματα.

β. Θά ὑπεστηρίζοντο ὑπό ὀμάδος ἐνόπλων Μανιατῶν.

γ. Θά ἦσαν ΠΑΝΟΠΛΟΙ, ἐνῶ ὁ Γεώργιος εὐρέθη ΑΟΠΛΟΣ.

δ. Θά ἐφρόντιζαν νά μή κινήσουν ὑποψίες καί δέν θά ἀγόραζαν φανερά ὄπλα (ὅπως, ψευδῶς ἐκατηγορήθησαν), δέν θά ζητοῦσαν κατοικίαν πλησίον τοῦ Κυβερνείου (ὅπως, ἐπίσης ψευδῶς, ἐκατηγορήθησαν), δέν θά ἐξετόξευαν ἀπειλᾶς (ὅπως καί πάλιν ψευδῶς ἐκατηγορήθησαν) κ.λπ...!

Ὅλες αὐτές οἱ ἀποδεδειγμένα ΨΕΥΔΕΙΣ κατηγορίες, ἐξετοξεύθησαν προκειμένου νά δημιουργήσουν τήν εἰκόνα τῶν μελετώντων τήν δολοφονίαν τοῦ Κυβερνήτου, (εἰς βάρος τῶν Μαυρομιχαλαίων), καί ἀπετέλουν μέρος τῆς «προβοκάτσιας» πού εἶχε ἐξαπολυθεῖ...!

ε. Θά κτυποῦσαν ἐν ΑΠΟΛΥΤΩ ΑΣΦΑΛΕΙΑῖ καθ' ὁδόν στό σκοτεινόν σημεῖον τῆς διαδρομῆς πού προσπέρασαν τόν Καποδίστριαν καί τήν συνοδείαν του καί τόν ἐχαιρέτησαν μετά μεγάλου σεβασμοῦ.

Ἐάν ὑποθέσωμεν πῶς ἐνήργησαν διά τό καλόν τῆς Ἑλλάδος, δέν θά ἐπέτρεπαν νά μείνῃ ἀγνωστος ἡ ἐνέργειά των (θά τό θεωροῦσαν ἐνδοξον ἐνέργειαν) ὁπότε:

1. Θά εἶχον ἐξασφαλίσει τήν ἐγκρισιν τῆς Πατριᾶς.

2. Θά χρησιμοποιοῦσαν ὄπλα ἀποτελεσματικά (ὄχι μία μόνο μπιστόλα καί ἓνα ...μαχαιράκι).

3. Θά κτυποῦσαν κατά τρόπον ἄμεσον καί ὄχι μέ τίς επικίνδυνες δι' ἀποτυχίαν τῆς ἐνεργείας των καθυστερήσεις («ἄρπαγμα», «παροιμία» κ.λπ.) καί κατ' εὐθείαν, στό κεφάλι (κατά πρόσωπον), ἢ στήν περιοχὴν τῆς καρδιάς, μέ δύο μπιστόλες ἕκαστος, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς περιπτώσεως ἀφλογιστιῶν τῶν μὴ ἀπολύτως ἀξιοπίστων ὄπλων τῆς ἐποχῆς...

4. Δέν θά προσπαθοῦσαν νά διαφύγουν, ἀλλά θά παρέμεναν ὑπερηφάνως εἰς τόν τόπον τοῦ «ἀνδραγαθήματός» των.

5. Δέν θά ἤρνούντο μετά σθένους (ὡς ἔπραξαν) τήν ἐνέργειάν των.

Ὅλοι οἱ ἀρνητικοί παράγοντες οἱ ἐκτεθέντες καί εἰς τήν ἐξέτασιν τῆς προηγουμένης περιπτώσεως («Συμβόλαιο») ἰσχύουν (πολλαπλασίως μάλιστα) καί εἰς αὐτήν.

Συνεπῶς καί ἡ Ἐκδοχὴ αὐτὴ δέν δύναται νά εἶναι σχετικὴ μέ τὰ πράγματι διαδραματισθέντα καί θεωρεῖται ἀπορριπτέα.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΝΑ ΕΝΗΡΓΗΣΑΝ

ΩΣ «ΔΙΚΙΩΤΑΙ»

1. Η έκδοχή του νά έκτύπησαν οί Μαυρομιχαλαίοι διά λόγους «δικιωμοῦ» εἶναι ἡ ἐπιβληθεῖσα καί ἡ μεταδομένη ἀπό τήν «παράδοσιν» ἀλλά καί μέσω τῶν Ἱστορικῶν κειμένων, εἴτε ὑπό μορφήν Σχολικῶν βιβλίων, εἴτε ὑπό τήν μορφήν ἱστορικῶν μελετῶν καί ἀναλύσεων, εἴτε (τό ἐγκληματικόν) ἀπό Ἐφημερίδες καί περιοδικά...! (Ἐτσι κατήντησε νά γράφεται ἡ ...Ἱστορία μας...!)

2. Οἱ ὄροι «βεντέτα» καί «Γδικιωμός», εἶναι ἐντελῶς ἀδόκιμοι καί δέν ἀποδίδουν τό πραγματικό πνεῦμα τῶν κτυπημάτων τά ὅποια παρατηροῦντο ἐν Μάνη.

Ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχή στό κατατιθέμενον ἀπό τοῦς ΚΟΡΥΦΑΙΟΥΣ λαογράφους καί Ἱστορικούς (π.χ. Π. Καννελίδης), πῶς ἡ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ (Γδικιωμός) «ἦτο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἐν Μάνη» καί πῶς «δέν ἦτο ἡ ἐκδίκησις πού ὤπλιζεν τό Μανιάτικο χέρι, ἀλλά τό ΔΙΚΑΙΟΝ (Δικιωμός)».

Ὅσο γιά τόν ὄρο «Βεντέτα», εἶναι ἀπαραίτητον νά σημειωθῇ πῶς ἦτο, ἐπίσης, ΑΓΝΩΣΤΟΣ ἐν Μάνη. Εἶναι ξενόφερτος, «δάνειος» ὄρος, ἐξ ἐπαναπατρισμοῦ τοῦ ὄρου «δικιωμός» (ἐκβαρβαρισμένου) ἀπό χώρες ὅπου διεστράφη τόσον ἡ ἐννοια, ὅσον καί τό περιεχόμενον τῆς πράξεως. (Π.χ., ὁ «κανούν» = κανῶν, τῶν Ἀλβανῶν, πού ἀποδίδεται, δηλαδή, μέ παρεφθαρμένη Ἑλληνική λέξη)

3. Ὡς «κίνητρον» τῶν Μαυρομιχαλαίων νά διενεργήσουν «δικιωμόν», χαρακτηρίζουν οἱ ὑιοθετοῦντες τήν έκδοχήν αὐτήν, τήν ὕβριν κατά τοῦ Πετρόμπεη (φυλάκισίς του) ἀλλά καί τόν κατατρεγμόν τῆς Οἰκογενείας ὀλοκλήρου...

4. Πρὸς στήριξιν τοῦ «κινήτρου» αὐτοῦ, ἐπλασαν τήν ΨΕΥΔΕΣΤΑΤΗ ἱστορία περὶ ὑπάρξεως στάσεως στήν Μάνη κατά τοῦ Καποδίστρια, ἀλλά καί τήν ἐπίσης ψευδῆ πληροφορία περὶ ἀρνήσεως τοῦ Καποδίστρια νά δεχθῇ τόν Πετρόμπεη τήν 26ην Σεπτ. 1831 στό Γραφεῖο του καί τό πέρασμα τοῦ Πετρόμπεη κάτω ἀπό τό σπῖτι τῶν συγγενῶν του τό βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας (26-9-1831), ὅταν, δῆθεν, τοῦς εἶπε πῶς δέν τόν ἀπεφυλάκισεν ὁ Καποδίστριας...!

Ὅμως, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου, εἰς τό βιβλίον ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ πῶς τόσον στάσις κατά τοῦ Καποδίστρια ΔΕΝ ὑπῆρξε στήν Μάνη (Κασσομούλης-Βλαχογιάννης) ὅπως ἐπίσης καί ὅτι ἡ ἡμερομηνία εἶναι χαλκευμένη (ἦτο ἡ 22α -9-1831 καί ὄχι ἡ 26η), ἀλλά καί πῶς ἡ ἀπόφασίς τοῦ Κυβερνήτου ἦτο νά ἀποφυλακίσῃ τόν Πετρόμπεη μετά ἀπό 5-6 ἡμέρας... (Πρᾶγμα τό ὅποιον καί ΕΚΑΝΕ...!)

Ἐπ' αὐτῶν ἔχομεν ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ διαβεβαιώσεις ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΞΙΟΠΙΣΤΩΝ μαρτύρων (Τερζῆς-Μπαζίλι) τῶν ὁποίων αἱ μαρτυρίαι δέν μποροῦν νά ἀμφισβητηθοῦν, ἀλλά καί ΠΛΗΘΟΣ ἄλλα ΤΕΚΜΗΡΙΩΜΕΝΑ στοιχεῖα .(π.χ. Βιβλίον λιμένος Ναυπλίου (σ.90-91 παρόντος).

5. Οἱ Μαυρομιχαλαῖοι, ἐγνώριζαν τοῦς πολύ στενοῦς συνεργάτες τοῦ Κυβερνήτου, οἱ ὅποιοι, μέ σκοπόν τήν δημιουργίαν, φαινομένης ἔχθρας» ἐνεργούσαν εἰς βάρος των... Κατά συνέπειαν, ἐάν ἐστρέφοντο κατά κάποιου, αὐτός ΔΕΝ θά ἦτο ὁ Κυβερνήτης, ἀλλά οἱ Βιᾶρος, Γενναῖος, Σπηλιάδης, Μεταξάς κλπ. ὁ σκοτεινός ρόλος τῶν ὁποίων ἐρχεται εἰς τήν ἐπιφάνειαν μέσα ἀπό τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου, μέ ἀνάλυσιν πλείστων ὄσων ἱστορικῶν δεδομένων καί τεκμηριωμένων πληροφοριῶν πού φθάνουν μέχρις ἡμῶν. (π.χ., Κασσομούλης καί Βλαχογιάννης, ἀλλά καί πλῆθος ἄλλων Ἱστορικῶν, Ἑλλήνων καί ξένων, μᾶς καθιστοῦν κοινωνοῦς τῶν ἐνεργειῶν,

άνθρώπων ως οι, Γενναῖος, Βιᾶρος, Μεταξᾶς καί οι ἐγκάθετοί των, Γενοβέλης, Κορνήλιος κ.λπ...).

Ἐγνώριζον λοιπόν ἄριστα οἱ Μαυρομιχαλαῖοι, πῶς ὁ Καποδίστριας εἰς οὐδέν σημεῖον εἶχεν ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΣ εὐθύνας διά τὰς διώξεις των καί συνεπῶς, ἐγνώριζον ἐναντίον ποιῶν θά ἔπρεπε νά στραφοῦν...!

6. Ἡ ἀνάλυσις τῶν αὐστηρῶν κανόνων τοῦ δικιωμοῦ (γίνεται προσπάθεια νά τοὺς κοινοποιήσωμεν καί εἰς τοὺς μή γνῶστας τῆς Μανιάτικης Παραδόσεως ἀναγνώστας,) καθιστοῦν προφανῆ τὴν μὴ ὑπαρξίν δικιωμοῦ στήν περίπτωσι τῆς δολοφονίας τοῦ Καποδίστρια.

Αὐτό πού, ἀπλῶς, ἐπαναλαμβάνω ἐδῶ, εἶναι αὐτό τό ὅποιο ὑποστηρίζω καί τό φωνάζω χρόνια τώρα:

«Ὁ ὄρος «Μανιάτης», δέν εἶναι «καταγωγῆς σημαντικός... Εἶναι τίτλος σημαίνων, μονοσημάντως, ΤΡΟΠΟΝ ΖΩΗΣ...!»

Ὅποιοι τό ἀντιληφθῆ αὐτό, ΟΥΔΕΜΙΑΝ ἀμφιβολίαν μπορεῖ νά ἔχη τελικῶς, διά τό τί, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ, ἐγινε, ἐνῶ, ὅποιοι δέν τό ἀντολαμβάνεται, δέν εἶναι εἰς θέσιν νά κατανοήσῃ τό ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΗΤΟ δικιωμός.

Ὅμως, δέν ἐστηρίχθημεν εἰς τό «συναίσθημα» καί εἰς ἀφηρημένας ἐννοίας ἢ σέ (ἔστω καί ἀναμφισβήτητα), λαογραφικά καί κοινωνιολογικά στοιχεῖα. Ὑπάρχουν ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ.

Νά, ἀκροθιγῶς, ἐλάχιστοι μόνον, ἐκ τῶν πολλῶν ΑΠΑΡΑΒΑΤΩΝ ΝΟΜΩΝ τοῦ Δικιωμοῦ:

α. Ἀπητεῖτο ἢ Ἐγκρίσις τῆς «Πατριάς» (τῆς Οἰκογενείας δηλαδή), ἐκφραζομένη καί «προσυπογεγραμμένη» ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ ὑπό τῆς ἀνεπιφυλάκτου συγκαταθέσεως καί τελικῆς ἐγκρίσεως (καί ἐντολῆς) τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς γενιᾶς, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἦτο ὁ γηραιότερος ἄνδρας.

β. Ἐξελέγετο ὁ «ἐκλεκτός» ἢ ἐκληρώνετο (μέ τά στάχυα) ὁ «βγαλτός», αὐτός δηλαδή ὁ «σερνικός» ὁποῖος θά ὑλοποιούσε τὴν ἀπόφασιν περὶ δικιωτικοῦ κτυπήματος, ὁ ὁποῖος ὅμως, ΑΠΗΓΟΡΕΥΕΤΟ νά ἔχη ὑποχρεώσεις οἰκογενειακάς καί κυρίως δική του οἰκογένεια μέ μικρά παιδιά...! (Ὁ Γεώργιος ἀπεκλείετο, ὡς οἰκογενειάρχης)

γ. ΑΠΗΓΟΡΕΥΕΤΟ ἢ ἄρνησις τῆς πράξεως μετά τὴν τέλεσίν της, διότι εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ἀφ' ἐνός μὲν δέν δικιωνόταν ὁ «νόμος τοῦ αἵματος» καί ἀφ' ἐτέρου, ὁ δράστης, ἀπὸ τιμῶμενος δικιωτῆς, μετέπιπτεν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀτίμου κοινῶν δολοφόνου καί ἀπεκηρύσσετο, τόσο ἀπὸ τὴν Πατριά, ὅσο καί ἀπὸ τὴν εὐρυτέρα κοινότητα (χωριό ἢ οἰκισμός).

δ. ΑΠΗΓΟΡΕΥΕΤΟ νά πληγῆ «ικέτης», δηλαδή ἄτομο πού προτίθετο νά προσκυνήσῃ σέ Ἐκκλησία ἢ εὐρισκόμενον ἐντός ἢ πλησίον Ἱεροῦ χώρου, πρᾶγμα πού ΑΠΕΚΛΕΙΕ οἰανδήποτε δικιωτικὴ ἐνέργεια ἐναντίον τοῦ προσερχομένου πρὸς Ἐκκλησιασμόν Καποδίστρια (καί πολὺ περισσότερο ἀκριβῶς ἔξω ἀπὸ Ἐκκλησία).

7. Ἡ ἀπλή μελέτη τῶν διαθηκῶν (Πετρόμπεη καί Γεωργίου Μαυρομιχάλη) ἀλλὰ καί τὰ ὅσα ἐβροντοφώνησαν ΟΛΟΙ οἱ Μαυρομιχάλοι, ὁ Κωνσταντῖνος καθ' ὁδόν πρὸ τῆς θανατώσεώς του, ὁ Γεώργιος στήν κατάθεσίν του καί ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς του καί ὁ Πετρόμπεης εἰς πολλάς περιπτώσεις ἀλλὰ καί ἡ παραδοχὴ τοῦ Εἰσαγγελέως πῶς «ἐδήλωσαν ἀθῶοι», καταρρίπτουν τό ἐπιχείρημα πῶς, δήθεν, «παρεδέχθησαν τὴν ἐνοχὴν των»...!

Ἡ ὅλη διαδικασία ἐκτελέσεως τοῦ Κυβερνήτου, αἱ κινήσεις τῶν Μαυρομιχαιῶν ὀλίγον πρὸ ἀλλὰ καί τὴν στιγμή τῆς δολοφονίας ὅπως καί ἡ στάσις των μετὰ ταύτην, ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΝ πῶς ΔΕΝ ἐπρόκειτο περὶ δικιωτικῆς ἐνεργείας, ἀλλὰ περὶ μιᾶς ἀριστοτεχνικά καί ἀπὸ μακροῦ χρόνου σχεδιασθείσης συνωμοτικῆς πράξεως, τὸσον εἰς βάρος τοῦ Κυβερνήτου, ὅσον καί ἐναντίον τῶν ἰδίων τῶν Μαυρομιχαιῶν.

Συνεπῶς, καί ἡ ἐκδοχὴ αὐτῆ, δέν εἶναι δυνατόν νά ἔχη σχέσιν μέ τὰ πραγματικῶς διαδραματισθέντα καί κρίνεται ἀπορριπτέα

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΝΑ ΕΝΗΡΓΗΣΑΝ ΑΠΟ ΚΑΘΑΡΑΝ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑΝ

Παράγοντες, μή συνηγορούντες εις τήν άποδοχήν τοιαύτης περιπτώσεως:

1. Η προηγηθείσα Πρωθυπουργική θητεία του Γεωργίου Μαυρομιχάλη, ή οποία τον είχε όπλίσει με δυνατότητα όρθης Πολιτικής σκέψεως, και με σαφή επίγνωσιν τών κιδύνων που θά προέκυπταν με τήν άπομάκρυνσιν του Καποδίστρια και μάλιστα με δολοφονίαν του...!

2. Ο άπαραβάτος άγραφος έθιμικός νόμος τών Μανιατών, συμφώνως προς τον όποιον, Μανιάται δέν μποροΰσαν νά κινηθούν εναντίον τής ζωής οίουδήποτε, χωρίς τουτο νά είναι έν γνώσει τής Οικογενείας των («Πατριάς») και πολύ περισσότερο χωρίς νά ύπάρχη σαφής έντολή του Άρχηγού τής Πατριάς, δέν άφηνε περιθώρια νά ύπακούσουν σέ έντολές ή σέ προτροπές τρίτων.

3. Οί Κωνσταντίνος και Γεώργιος, έγνώριζαν άριστα πως ό Πετρόμπεης ήτο αυτός που επέμεινε νά έλθη ό Καποδίστριας στήν Ελλάδα, καθώς επίσης πως οί Καποδίστριας και Πετρόμπεης είχαν κοινό σχέδιο για τήν διακυβέρνηση τής Ελλάδος από άπόγονον τής γενιάς τών Παλαιολόγων (Τρουπάκιδες), σέ αντίθεση με όλους τούς λοιπούς παράγοντες (Έλληνες και ξένους) που ήθελαν Βασιλέα από τήν Εύρώπη και οί όποιοι προσεπάθουν νά προσεταιρισθούν τούς Μαυρομιχαλαίους, αλλά αυτοί δέν ήσαν τόσο άνόητοι νά παίξουν τό παιχνίδι τους...!

4. Η δήλωσις του Καποδίστρια περί τών προθέσεων του δι' ειρήνευσιν τής χώρας, στα πλαίσια τής όποίας είχε λάβει τήν άπόφασιν νά άποφυλακίση τον Πετρόμπεη, τήν όποιαν έγνωστοποίησε ό ίδιος ό Πετρόμπεης εις τούς συγγενείς του, περνώντας κάτω από τό σπίτι των τήν 22αν Σεπτεμβρίου και ή όποία άπεδείκνυε τά σχέδιά του διά τήν επίτευξη ένότητος... (ό Μπαζίλι αναφέρει και εύρεθέν σχετικό σημείωμα στό Άρχείο Καποδίστρια)

5. Τό ότι οί Μαυρομιχαλαίοι έγνώριζον τούς σκοτεινούς στόχους, τας δολοπλοκίας, τό «φαύλον» τών πολιτικών προσωποτήτων τής έποχής, τό «ξενοκίνητον» και τήν άποδεδειγμένην διπλοπροσωπείαν τών συνωμοτών. (Γνώσεις που τούς έδιδαν τήν βεβαιότητα πως άν βοηθούσαν εις τήν ύλοποίησιν τών σκοπών τών έχθρών του Κυβερνήτου, θά ήτο ως νά «ερίχναν νερό εις τον μύλον» των και κατά συνέπειαν, ΔΕΝ θά έπιχειρούσαν κάτι τέτοιο)

6. Με τήν κατάθεσιν του ό Γεώργιος Μαυρομιχάλης, με τας διαθήκας των οί Πέτρος και Γεώργιος Μαυρομιχάλη αλλά και κατά τήν στιγμήν τής εκτελέσεώς του ό Γεώργιος ή τής θανατώσεώς του ό Κωνσταντίνος, ΑΠΕΔΕΙΞΑΝ πως διαφωνούσαν ΠΛΗΡΩΣ με τήν δολοφονίαν. Η κραυγή του Γεωργίου τήν στιγμήν τών εναντίον του πυροβολισμών (του εκτελεστικού άποσπάσματος) «ΟΜΟΝΟΙΑ ΑΔΕΛΦΙΑ», κάθε άλλο, παρά ανθρωπο έπιθυμούντα διασπάσεις, ανταρσίες, άναρχία και άκυβερνησία δείχνουν...!

7. Εις τήν Οικογένειαν τών Μαυρομιχαλαίων, ήτο ΑΠΟΛΥΤΩΣ γνωστό αυτό τό όποιο έγνώριζαν (και τό έχουν καταγράψει) ΟΛΟΙ οί Ιστορικοί του τότε αλλά και οί σύγχρονοι. Τό ό,τι δηλαδή, ό Πετρόμπεης είχε ακόμα και παρακαλέσει τον Καποδίστρια νά αναλάβη τήν διακυβέρνησιν τής χώρας. Χωρίς, λοιπόν, τήν έγκρισιν του

Πετρόμπεη, οὐδέ ματιά ἐναντίον τοῦ Κυβερνήτου θά ἔστρεφε οἰοσδήποτε Μαυρομιχάλης.

8. Πέραν αὐτῶν ὄλων, ΟΥΔΕΠΟΤΕ οἱ θρησκοὶ Μαυρομιχάλοι θά δολοφονοῦσαν κάποιον ἐμπρός εἰς Ἱερὸν Ναόν, ἔστω καὶ ἐάν ἐνεργοῦσαν ἀπὸ φιλοπατρία, διότι ΑΠΗΓΟΡΕΥΕΤΟ νά κτυπηθῆ «ἰκέτης». Μποροῦσαν νά βροῦν ἄλλες εὐκαιρίες, πού τις ἔδιδε ἄφθονες ὁ Καποδίστριας μέ τούς, χωρὶς προστασία, περιπάτους του.

Καὶ ἐδῶ δηλαδή, θά ἴσχυαν αὐτά τὰ ὅποια προανεφέρθησαν, σχετικῶς μέ τὴν ἐπιλογὴν ἄλλων τόπου, τρόπου καὶ ὄπλων διὰ τὴν δολοφονίαν.

9. Ἐπίσης, πολὺ περισσότερο εἰ αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, καταντᾶ μέγα πρόβλημα τὸ ὅτι ὁ Γεώργιος ἦτο ἄοπλος καὶ ἀκόμα πῖο μεγάλο πρόβλημα εἶναι τὸ ὅτι ἐπέτρεψε νά Ἐκκλησιαστοῦν στὴν ἴδια Ἐκκλησία καὶ τὰ μέλη τῆς προσωπικῆς του Οἰκογενείας, ἐκεῖνο τὸ πρῶνό.

10. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, δέν συνάδουν τὰ περὶ μὴ κτυπήματος στό ἀσφαλές, σκοτεινὸ σημεῖο τοῦ δρόμου καθὼς καὶ τὰ περὶ ἀκαταλλήλων ὄπλων καὶ μὴ «ὀρθοδόξου», δολοφονικοῦ κτυπήματος κατὰ τρόπο ἀσφαλῆ καὶ χωρὶς «ρίσκο», ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ΑΡΝΗΣΕΩΣ τελέσεως τῆς πράξεως, ἀφοῦ ἐκινήθησαν ἀπὸ ...φιλοπατρία...!

11. Προτίμησαν λοιπὸν τὴν μὴ ἐκμετάλλευση τῆς δολοφονίας προκειμένου νά δοξασθοῦν καὶ ἀπεφάσισαν νά πεθάνουν, εἰδικῶς ὁ ἐκτελεσθεὶς Γεώργιος, μέ τὴν «ρετσινιά» τῶν κοινῶν δολοφόνων...!

(Εἶχαν ΜΟΝΑΔΙΚΗ εὐκαιρία, ἀφοῦ ἤδη ἦσαν χαρακτηρισμένοι ὡς δολοφόνοι, νά ισχυρισθοῦν, σέ μιά προσπάθεια νά περισώσουν τὴν τιμὴν των, πῶς ἔδρασαν εἴτε ὡς «δικιωταί», εἴτε λόγῳ «φιλοπατρίας» ...κ.λπ....)

Συνεπῶς, καὶ αὐτὴ ἡ ἐκδοχὴ, δέν εἶναι δυνατόν νά ἔχη σχέσιν μέ τὰ πραγματικῶς διαδραματισθέντα καὶ κρίνεται ὡς ἀπορριπτέα.

ΤΕΛΙΚΟΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

Δέν βλέπομεν νά ὑπάρχη κάποιο στοιχεῖο, ἔστω καὶ πολὺ «ἀδύνατο» πού νά ὀδηγῆ στὴν ἐνοχὴ τῶν Μαυρομιχαλαίων στὴν δολοφονία.

Ἀντιθέτως, ΟΛΑ τὰ στοιχεῖα τούς ΑΘΩΩΝΟΥΝ.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΑΚΛΟΝΗΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Φυσικά, ΔΕΝ συνελήφθησαν οι πραγματικοί δολοφόνοι, ώστε να μπορούμε να τους κατονομάσουμε.

Όμως, εκ τής ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΟΛΩΝ τών αναμφισβητήτων στοιχείων που παρεθέσαμε, προκύπτουν τά εξής:

1. Οι Μαυρομιχαλαίοι (Κωνσταντίνος και Γεώργιος) εύρισκοντο στό Ναύπλιο ως κρατούμενοι και δέν έμεναν εκεί μέ τήν θέλησίν των (άντιθέτως προσπαθούσαν να φύγουν).

2. Ό Πετρόμπεης, (συλληφθείς στό ...Κατάκωλο), ΔΕΝ είχε προορισμό του τήν Μάνη και ΨΕΥΔΩΣ έκατηγορήθη για «έσχάτη προδοσία) φυλακισθείς επί 9 μήνες (χωρίς δίκη) σ' έναν άνεμόμυλο στό φρούριο του Ναυπλίου, φρουρούμενος από έξ (6) στρατιώτες. (Κατάθεσις ύπηρέτου, που του πήγαινε φαγητό και καπνό)

3. Τόσο ό Ρώσσοσ Ναύαρχος Ρίκορντ όσο και ό Λοχαγός (τότε) Κασομούλης, μετέβησαν στην Μάνη (ο Κασομούλης έστάλη από τον ίδιο τον Καποδίστρια για έρευνα) και διεπίστωσαν πως ΔΕΝ έστασίασε ή Μάνη έναντίον του Καποδίστρια.

4. Τόσον ό Ρίκορντ όσο και ό Κασομούλης, διεπίστωσαν πως τό ΜΟΝΟ που ζητούσαν οι Μανιάτες, ήτο τά να διώξουν από τήν θέση του «Τοπάρχου» Μάνης, τον πρώην υπάλληλο των Μαυρομιχαλαίων ΚΟΡΝΗΛΙΟΝ, ό οποίος από «κόμπλεξ» κατεπίεζε τους Μανιάτες και έστελνε ΨΕΥΔΕΙΣ αναφορές περί «στάσεων» στην Μάνη, όπως ό ΙΔΙΟΣ παρεδέχθη στον Κασομούλη.

5. Ό Καποδίστριας, έδέχθη να συναντήσει τον Πετρόμπεη (μετά από παράκληση του Ρίκορντ, ό οποίος τον ένημέρωσε πως ή Μάνη ήτο ήσυχη). Η συνάντησις έκλείσθη διά τήν 22αν Σεπτ. (και όχι για τήν 26ην όπως ψευδώς ύποστηρίζουν)

6. Η συνάντηση έγινε, μέ τήν παρουσία του Ρίκορντ (παρά τά όσα ύποστηρίζουν περί άρνήσεως του Καποδίστρια) τό απόγευμα τής 22ας Σεπτεμβρίου.

7. Ό Καποδίστριας ύπεσχέθη στον Πετρόμπεη να τον άποφυλακίση σε 5-6 ήμέρες.

8. Ό Πετρόμπεης έπέρασε κάτω από τήν κατοικία των συγγενών του και τους άνεκοίνωσε τά ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ νέα.

9. Ό Γεώργιος, πρό 15νθημέρου, είχε φέρει τήν έγκυο σύζυγό του μαζί μέ τήν ανήλικη κορούλα του στό Ναύπλιο και έμεναν στό ίδιο σπίτι.

10. Ό Γεώργιος επέτρεψε στην οικογένειά του να μεταβή στην ΙΔΙΑ Εκκλησία μέ αυτόν εκείνο τό πρωινό, που κατά τους μυθιστοριογράφους, έπρόκειτο να ...δολοφονήση τον Κυβερνήτη...!

11. Καθ' όδόν, στην Πλατεία «άναβρυτηρίου» (σκοτεινό και παντελώς έρημο σημείο τής διαδρομής) 100-150 μέτρα πρό τής Εκκλησίας, οι Μαυρομιχαλαίοι, προσπέρασαν τον Καποδίστρια μέ τήν συνοδεία του και αντί να

τόν δολοφονήσουν, τόν έχαιρέτησαν μετά σεβασμού, ὅπως καταθέτουν οἱ συνοδοὶ τοῦ Κυβερνήτου.

12. Οἱ Μαυρομιχαλαῖοι ἦσαν ντυμένοι μέ επίσημα, πολὺ βαρεῖα καί έντελῶς άναγνωρίσιμα ένδύματα, τά ὅποια δέν ἦσαν κατάλληλα γιά διαφυγή (τρέξιμο) ἀλλά καί δέν επέτρεπαν στους Μαυρομιχαλαίους νά δράσουν άπαρατήρητοι.

13. Εστάθησαν έκτός Ἐκκλησίας, διότι τούς άπηγορεύετο ἡ είσοδος έντός Ἱερῶν Ναῶν (ὅπως σέ ὅλους τούς ὑποδίκους) διά νά μή ζητήσουν άσυλο.

14. Ὃταν ὁ Καποδίστριας έπλησίαζε στήν Ἐκκλησία, έβγαλε τό καπέλο του, προκειμένου νά μπῆ άσκεπής έντός αὐτῆς.

15. Πίσω του, σέ άπόσταση ενός ἢ δύο βημάτων, εύρίσκοντο ὁ ὑπηρέτης του Κοζώνης (μονόχειρ) καί ὁ φύλακάς του, στρατιώτης Λέων.

16. Ὃ Κοζώνης, γιά πρώτη φορά έζήτησε ὁ ἴδιος νά τόν συνοδεύσει, άντικαταστήσας κάποιον αἰφνιδίως άσθενήσαντα σωματοφύλακα (πολύ ...«άξιολογήσιμη» σύμπτωση!!!).

17. Ὃ Κοζώνης, δέν μπορούσε νά είναι φρουρός, καθ' ὅσον, ὡς μή άρτιμελής (ἦτο μονόχειρ), δέν μπορούσε νά είναι στρατιώτης.

18. Ὃπως καταθέτουν ΟΛΟΙ οἱ μάρτυρες ἀλλά άποδέχεται καί τό «δικαστήριο» άργότερα, έρρίφθησαν ΤΡΕΙΣ (3) πυροβολισμοί.

19. Επυροβόλησαν, άπό ΜΙΑ φορά έκαστος καί μέ τήν σειρά πού αναφέρονται, οἱ: Κωνσταντίνος, Κοζώνης καί Καραγιάννης.

20. Τό «βόλι» τοῦ Κωνσταντίνου καρφώθηκε στόν τοίχο τῆς Ἐκκλησίας, στό σημείο πού ἴστατο πρό ὀλίγου, πράγμα πού σημαίνει πῶς είχε εύρεθει ΑΠΕΝΑΝΤΙ άπό τήν είσοδο, διότι εάν πυροβολούσε άπο εκεί πού εύρίσκετο, τό βόλι θά κτυπούσε στόν τοίχο τοῦ άπέναντι σπιτιοῦ.

21. Τό τραῦμα άπό μπιστόλα στήν κεφαλή τοῦ Καποδίστρια, έγινε στό ίνιο (πίσω μέρος τῆς κεφαλῆς) καί ἦτο ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ.

22. Ὃ Κωνσταντίνος, οὔτε άγγιξε τόν Καποδίστρια, οὔτε τοῦ είπε τό παραμικρό (παροιμίες κ.λπ.).

23. Ὃ δολοφόνος, έπρεπε νά μπῆ ανάμεσα στόν Κυβερνήτη καί τούς φρουρούς του, ὅποτε αὐτοί θά τόν έβλεπαν. (Γιά νά είναι τό τραῦμα ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ ὡς είναι πλέον ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟ).

24. Ὃ Κοζώνης, εύρισκόμενος ένα βῆμα πίσω άπό τόν Κυβερνήτη, ΔΕΝ ΕΙΔΕ τόν Κωνσταντίνο νά κτυπᾷ, ἀλλά ...«άκουσε» τόν πυροβολισμό του, πράγμα πού σημαίνει πῶς ὁ Κωνσταντίνος ἦτο ΠΙΣΩ του καί κατά

συνέπειαν δέν μπορούσε νά πυροβολήση ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ.

25. Αφού ό Κωνσταντίνος αστόχησε, κάποιος άλλος έπυροβόλησε τόν Κυβερνήτη, τόν όποίο ό Κοζώνης (άν δέν έπυροβόλησε ό ίδιος τόν Κυβερνήτη) ΕΙΔΕ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ, αλλά ΔΕΝ τόν άποκαλύπτει...! "Ο Κοζώνης, δέν έπυροβόλησε κατά του φεύγοντος Κωνσταντίνου, διότι παρά τά λεγόμενα από ΟΛΟΥΣ, ο Κωνσταντίνος δέν έκτυπήθη στην πλάτη, αλλά εύρέθη πληγωμένος στην κοιλιακή χώρα, πληγείς έκ τών έμπροσθεν.(Τότε ΠΟΙΟΝ έπυροβόλησε ο Κοζώνης;)

26. Τόν Κωνσταντίνο κατεδίωξαν οί στρατιώται, κτυπώντες καί λογχίζοντές τον.

27. Ο Κωνσταντίνος έκραύγαζε πώς είναι ΑΘΩΟΣ καί ζητούσε ΝΑ ΔΙΚΑΣΘΗ...!

28. Ο Γεώργιος έφυγε τρέχων, χωρίς νά άγγίξη τόν Καποδίστρια.

29. Καθ' όδόν ό Γεώργιος προσεπάθησε νά μπή σέ τρία διαφορετικά σπίτια πού τά βρήκε, όμως, κλειστά (ένα έξ αύτών ήτο κάποιου Δαριώτη).

30. Μέσα στην Έκκλησία, εύρίσκοντο περίπου 8 άτομα, τά πίο πολλά τών όποίων ήσαν γριούλες. Η ώρα ήτο 05-06.00 πρωινή καί δέν είχε φθάσει Έκκλησίασμα. (Δέν υπήρχε «πλήθος» γιά νά «λιντσάρη» τόν Κωνσταντίνο όπως ψευδώς ύποστηρίζεται.)

31. Ο Γεώργιος εύρηκε άνοικτή τήν οίκία του Ταγματάρχου Βαλλιάνου καί έδιωχνε τούς πάντες προκειμένου να ταμπουρωθή εκεί (έκανε καί «ταμπούρια» στά παράθυρα) πράγμα πού σημαίνει πώς δέν είχε συγκεκριμένο προορισμό. Καί πρό πάντων, πώς ΔΕΝ είχε προορισμό τήν οίκία του Γάλλου Αντιπρεσβευτού, όπως ύποστηρίζουν.

32. Η οίκία Βαλλιάνου, ήταν «μεσοτοιχία» μέ τήν οίκία του Γάλλου Αντιπρεσβευτού καί τά δύο σπίτια, έπικοινωνούσαν μέ μία μικρή πορτούλα.

33. Ο Βαλλιάνος, πέρασε από εκείνη τήν πορτούλα καί ό Γεώργιος τόν άκολούθησε, εύρεθείς, χωρίς νά τό έπιδιώξη, στην Γαλλική Αντιπρεσβεία.

34. Εκεί, έδήλωσε πώς «σκότωσαν τόν Κυβερνήτη...» πράγμα πού τό μετέτρεψαν σέ «...σκότωσα...».

35. Παρά τά «παραμύθια» πού μās «σερβίρουν», ΔΕΝ έζήτησε άσυλο, αλλά ΑΠΑΙΤΟΥΣΕ νά τόν παραδώσουν στην Νόμιμη Κυβέρνηση τής Ελλάδος προκειμένου νά δικασθή...!

36. Έγινε μία τραγελαφική «δίκη» από στρατοδικείο (έπρεπε νά δικασθή από «Είδικό Δικαστήριο» ως διατελέσας Πρωθυπουργός τής Ελλάδος πρό του Καποδίστρια).

37. Στην κατάθεσή του, ξεκαθάρισε πώς ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΥΘΥΝΗ άποδέχεται, ενώ είναι φανερό πώς ή

ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ παρενέβη και δέν μᾶς ἔδωσε τήν κατάθεση ὅπως ἔγινε ἀπό τόν Γεώργιο. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωση πού ΔΕΝ μᾶς δίδουν μιά ἐρωταπόκριση, διότι (ἄκουσον-ἄκουσον) ἐθεωρήθη ὡς ...«μὴ ἔχουσα ...σημασία...»! Σημειώστε πῶς ἡ κατάθεση, γΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ἐδημοσιοποιήθη στό Βιβλίο μου καθ' ὅσον ΑΠΟΚΡΥΠΤΕΤΑΙ ἀπό ΟΛΟΥΣ, διότι εἶναι ΜΝΗΜΕΙΟ διακηρύξεως πολλῶν ἀληθειῶν (ἐάν μᾶς τήν δώσουν ΟΛΟΚΛΗΡΗ...!).

38. Στήν φυλακή, ἔγραψε μιά διαθήκη, τήν ὁποία δύναμαι ἀνεπιφυλάκτως νά τήν χαρακτηρίσω ΜΝΗΜΕΙΟ τιμιότητος, ἀνδρισμοῦ, προσηλώσεως στήν Ὀρθόδοξο Πίστη, ἀγάπης γιά τόν ἄνθρωπο, λατρείας πρὸς τήν Οἰκογένεια καί προτροπῆς γιά ΟΜΟΝΟΙΑ. (Ἔτσι, ΑΔΥΝΑΤΩ νά κατανοήσω τόν χαρακτηρισμό αὐτοῦ τοῦ κειμένου ὡς ...«περιέργου» ἀπό τόν κ. Καργᾶκο)

39. Ἡ ἐκτέλεσίς του ἀπεφασίσθη καί ἔγινε σέ χρόνο «ρεκόρ», διότι ὑπῆρχε ὁ Φόβος τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ὅσων ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕ ΣΗΜΕΡΑ, ὅποτε ἡ ὅλη πλεκτάνη θά εἶχε ἀρνητικά ἀποτελέσματα γιά τούς συνωμότες.

40. Καθ' ὁδόν πρὸς τόν τόπο τῆς ἐκτελέσεώς του (Πλατεία Πλατάνου), χαιρετοῦσε τόν κόσμον, διακηρύσσων τήν ΑΘΩΟΤΗΤΑ του.

41. Ἐπίσης, καθ' ὁδόν πρὸς τόν τόπο ἐκτελέσεως, εἶδε τόν Πατέρα του σέ μιά μικρή κατοικία ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ, (πράγμα πού σημαίνει πῶς ὁ Καποδίστριας ΕΤΗΡΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΟΥ), ἐζήτησε νά τόν συναντήσῃ ἀλλά ΔΕΝ τοῦ τό ἐπέτρεψαν (προφανῶς γιά νά μὴν ἐνημερώσῃ καί καθησυχάσῃ τόν Πατέρα του, πού δέν μποροῦσε νά γνωρίζῃ λεπτομερείας, διά ζώσης, διά τήν μὴ ἀνάμιξή των στήν δολοφονία τοῦ Καποδίστρια)...!

42. Ὁ Καραγιάννης, πού κατεδικάσθη εἰς θάνατον, μετὰ ἀπό μιά ΚΑΤΑΠΤΥΣΤΗ συμφωνία μέ τό ...«δικαστήριον», κατέθεσε ΑΝΕΥ ΟΡΚΟΥ, παρά τήν ΑΠΑΡΑΒΑΤΗ Νομική Ἀρχή ΕΝΟΧΟΣ ΕΝΟΧΟΝ ΟΥ ΠΟΙΕΙ, ἐναντίον τῶν Μαυρομιχαλαίων καί ...ἀφέθη ἐλεύθερος μετὰ ἀπό ἕξ (6) μήνες (ὅπως καί ὁ Γεωργίου, πού εἶχε καταδικασθεῖ σέ φυλάκιση...!). Ἄξιζει νά μελετήσετε τήν δευτέρα κατάθεση τοῦ Καραγιάννη στό Βιβλίο μου, στήν ὁποία ΠΑΡΑΔΕΧΕΤΑΙ ἀνερυθριάστως τήν ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ του μέ τούς κρατοῦντες...!

43. Οἱ συνωμότες, περίμεναν νά «μαζέψουν» ΤΡΙΑ πώματα στήν Ἐκκλησία. Τοῦ Καποδίστρια καί τῶν δύο Μαυρομιχαλαίων. Ἐάν (κατ' εὐτυχῆ συγκυρία τό κατῶρθωσε), δέν διέφευγε ὁ Γεώργιος, σήμερα, ΟΥΔΕΝ στοιχείον θά εἶχαμε γιά νά ΑΠΟΚΑΛΥΨΩΜΕ ὅσα ΑΠΕΔΕΙΧΘΗΣΑΝ στό Βιβλίο μου καί τά ὁποία κατά τρόπον ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟ καί πολύ ...ΥΠΟΠΤΟ, δέν συζητοῦν κἄν οἱ σύγχρονοι «προοδευτικοί» (ἀλλά συγχρόνως καί ...Ἀγγλόδουλοι...!). Ἀλλά, ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΝ;

44. Μετὰ τήν ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ Καποδίστρια-Κωνσταντίνου καί Γεωργίου ἀνοίξε ΔΙΑΠΛΑΤΑ ὁ δρόμος γιά τήν ἔλευση Κεντροευρωπαίου ἀνακτος, πού ἦτο ὁ διακαῆς πόθος τῶν Ἀγγλων, σέ ἀντίθεση μέ Καποδίστρια καί Πετρόμπεη, οἱ ὁποῖοι ἐπέδιωκον τήν διακυβέρνησιν τῶν Ἑλλάδος ἀπό ἀπόγονον τῶν Παλαιολόγων (Οἰκογένεια Μούρτζινων-Τρουπάκιδων).

45. Ὁ Καποδίστριας, εἶχε θέσει ὑπὸ διωγμόν τόν Τεκτονισμόν (Μασονία), καί εἶχε ἐξαπολύσει δύο Ἐγκυκλίους

μέ τις οποίες ΑΠΗΓΟΡΕΥΕ στους Έλληνες να γίνουν μέλη στοών κ.λπ.

46. Επίσης, ζητούσε να γίνη ή διανομή τής Γεωργικής γής με πρώτους τούς ΑΚΤΗΜΟΝΕΣ, ενώ οι ΔΙΑΠΛΕΚΟΜΕΝΟΙ τής έποχής ζητούσαν τήν δημιουργίαν «τσιφλικιών», πράγμα πού επέτυχον μετά τήν δολοφονίαν του. Έτσι είδαμε να δημιουργούνται τεράστιες ιδοκτησίες όπως «Ζωγράφου», «Μακρυγιάννη», «Θών», «Γουδή», «Κουντουριώτικα», «Έλληνορώσσιων», κ.λπ....!

47. Ο αδελφός του Καποδίστρια, ο ΑΝΙΚΑΝΟΣ και ΑΝΟΗΤΟΣ Αύγουστίνος, μόλις έγινε ο νέος ...Πρόεδρος, έζήτησε να του επιστρέψη ή πάμπωχη Ελλάδα, όλα τα χρήματα πού διέθεσε από τήν προσωπική του περιουσία ο Ιωάννης Καποδίστριας για τό καλό τής Πατρίδος, όπως επίσης και ΟΛΟΥΣ τούς μισθούς πού ο ύψηλόφρων αδελφός του ΗΡΝΗΘΗ να εισπράξη...!

48. Οι Άγγλοι, κρατούν μέχρι και σήμερα ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ τόν φάκελλο «Καποδίστριας» και ΗΡΝΗΘΗΣΑΝ να δώσουν στοιχεία, τόσο στήν αείμνηστον Έλένην Κούκκου, όσο και στον Δημοσιογράφο κ. Χατζάρα, ο οποίος προσεπάθησε να πάρη στοιχεία μέσω φίλου του, ύψηλοβάθμου στελέχους τής Άγγλικής διπλωματίας (Πρεσβευτής στήν Σερβία εάν καλώς ένθυμομαι) αλλά και στον γράφοντα, εις τόν όποϊον έδήλωσαν έγγράφως (δημοσιεύται ή απάντησις των εις τό βιβλίο μου) πως τό όλο θέμα αποτελεί ...«Άγγλική Ιστορία»...!

Αυτά, μαζί με ένα ΤΕΡΑΣΤΙΟ πλήθος πολύ σοβαρών Ιστορικών θεμάτων, ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΙ στο Βιβλίο μου «ΠΟΙΟΙ ΣΚΟΤΩΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» (Γ' ΕΚΔ. Από τις Έκδόσεις «ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ»).

Και όλα αυτά, ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΝ τό αληθές του ύποτίτλου του, πού είναι:
«ΑΘΩΟΙ ΟΙ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΛΙΟΙ, ΔΕΝ ΚΤΥΠΗΣΑΝ ΑΥΤΟΙ»

Διά του παρόντος, ΠΡΟΚΑΛΩ έκ νέου, ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ διαφωνεί, σέ ΑΝΟΙΚΤΗ συζήτηση, ένώπιον ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ άκροατηρίου.

Άκόμα καλλίτερα θά ήτο να γίνη αυτή ή συζήτησις, ένώπιον ΚΑΙ νομικών, προκειμένου να αποτελέση ένα είδος ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΕΩΣ, ή όποία αποτελεί, πλέον, έναν μόνιμο στόχο του γράφοντος, πού, ΔΥΣΤΥΧΩΣ, προσκρούει αφ' ενός μόν σέ κύκλους θιγομένους από τις άποκαλύψεις πού θά γίνουν, αφ' έτέρου δέ (και αυτό με στενοχωρεί ιδιαίτέρως) στήν ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ αλλά και σέ έναν ...περίεργο ...ώχαδελφισμό των συμπατριωτών μου, πού φαίνεται να αίρεται μετά τήν παροχή τής δυνατότητος έκδόσεως του παρόντος, πού όμως, είναι αποτέλεσμα του, καλώς έννοουμένου Πατριωτισμού μιάς γνήσιας Μανιάτικης ψυχής (τής κ. ΦΕΒΡΩΝΙΑΣ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ), όπως είδατε στήν Είσαγωγή...!

Θά άντέξουν τήν ΠΡΟΚΛΗΣΗ οι κατά τρόπον μή κατανοητόν (για να μή τόν χαρακτηρίσω ...άκρως ύποπτον), διαφωνούντες;

Ο ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΟΥΕΡ

Ο εκ τών Αντιβασιλέων Σκώττος **Maouer**, έγινε Υπουργός Δικαιοσύνης τής Ελλάδος επί Όθωνος.

Ός Υπουργός Δικαιοσύνης, είχεν εις χείρας του τό σύνολον τών έγγραφων τών σχετικών μέ τήν δολοφονίαν του Καποδίστρια καί έδημιούργησε έναν Φάκελλο μέ τίτλον:

« **THE ASSASSINATION OF KAPODISTRIAS**» μέ ύποτιτλον

« **MINISTER DE LA JUSTICE A' SA MAJESTE' LE ROIS POUR LA RE'GENCE**»

Όταν απέχώρησε τής Ελλάδος τόν παρέλαβε μαζί του καί ό Φακελλος αυτός, μετά από «περιπλανήσεις» σέ Αύστρία καί Σκωττία, έφθασε στήν Άγγλία, όπου έκτοτε κρατείται ΕΡΜΗΤΙΚΩΣ ΚΛΕΙΣΤΟΣ., μέ τήν ένδειξιν επ' αυτού «ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ» παρά τό ότι πέρασαν άπό τό 1831, όλόκληρα 179 χρόνια, καί παρά τό ότι διατείνονται πώς 30 μέ 50 χρόνια μετά από κάποιον γεγονός, άνοίγουν τά άρχεία τους (**ΠΑΝΤΟΤΕ βέβαια «ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΕΝΑ...!**»)

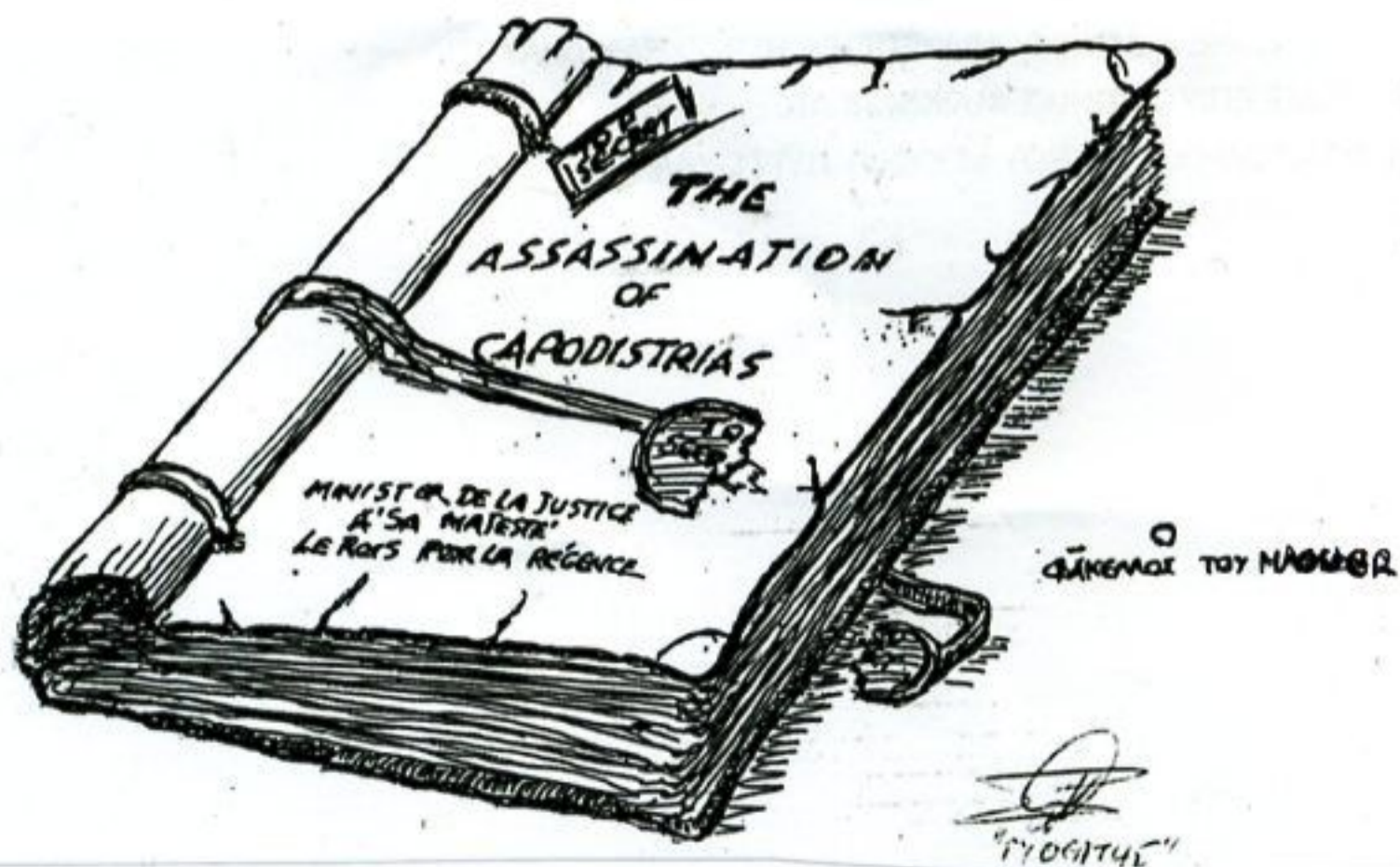
Εμείς ΣΠΑΣΑΜΕ τήν σφραγίδα καί συνεχίζομε τίς άποκαλύψεις, πεισμωμένοι, όταν οι Άγγλοι μάς άπήντησαν πώς τά στοιχεία αυτά, είναι μέρος τών (ΑΚΟΥΣΟΝ-ΑΚΟΥΣΟΝ)...Αγγλικών Ιστορικών Αρχείων...! (Δημοσιοποιούμε τήν Επίσημη άπάντησή τους στόν γράφοντα, στό δίτομο Βιβλίον μου τών Έκδόσεων «**ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ**»).

Καί έπεται καί συνέχεια, στίς άποκαλύψεις μας, παρά τίς άντιδράσεις τών ΟΠΟΙΩΝ έγκαθέτων τής «Ιντέλιντζενς Σέρβις» στήν Ελλάδα...!

Οί Άγγλοι, **ΗΡΝΗΘΗΣΑΝ** νά δώσουν τό ΠΑΡΑΜΙΚΡΟ στοιχείο, τόσον στόν γράφοντα, όσον καί στήν άείμνηστη Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών **Ε. Κούκκου**, (τό έδήλωσε σέ συνέντευξή της σέ Έφημερίδα τών Αθηνών), ή όποία ΔΕΝ ήσυχολήθη μέ τόν θάνατο του Καποδίστρια, ένώ έγραψε σχεδόν τά πάντα για τήν ζωή του, καθώς καί στόν γνωστό Δημοσιογράφο **κ. Χατζάρα**, ό όποιος έζήτησε τον φάκελλο μέσω φίλου του, Πρεσβευτού τής Άγγλίας στήν Σερβία, όπως έδήλωσε ό ίδιος ό κ. Χατζάρας σέ τηλεοπτική έκπομπή, εις τήν όποίαν ήσυχολήθη μέ τό βιβλίον μου.

Προσφάτως (2010) εις τό «κανάλι τής Βουλής», έδηλώθη πώς «**Ο ΜΟΝΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΑΝΟΙΞΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ, ΕΙΝΑΙ Ο ΦΑΚΕΛΛΟΣ Ο ΣΧΕΤΙΚΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΝ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ**»

Σας λειι κάτι αυτό;

ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΡΑΒΙΟΥ ΝΤΟΚΙΝΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΤΡΟΜΠΕΗ

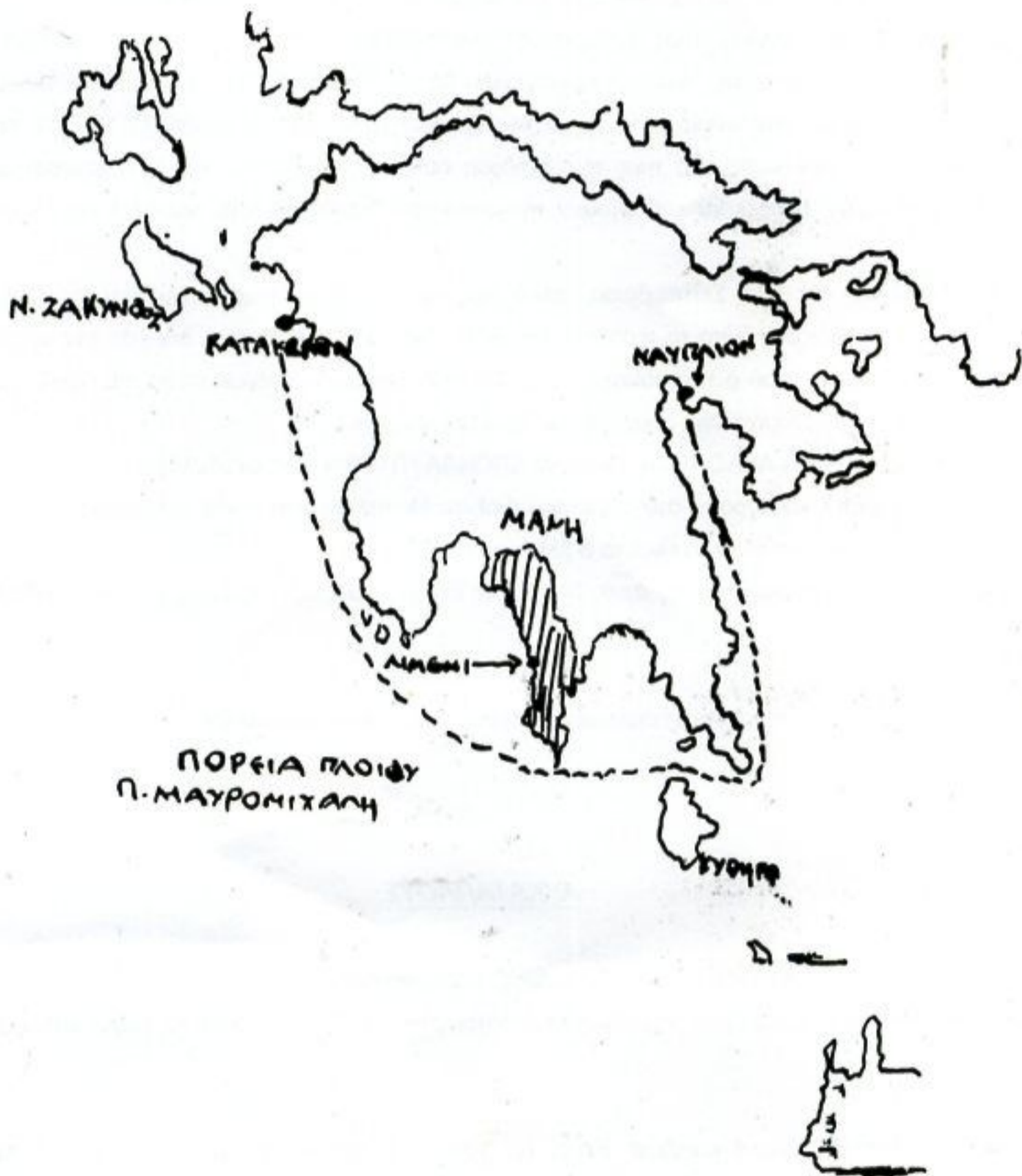
Ο Πετρόμπεης, αντιληφθείς την συνωμοσία έναντίον του, εγκατέλειψε τό Ναύπλιο και έπιβαίνων πλοίου που ανήκε στον Ντόκινς, κατευθύνθηκε προς τά Έπτάνησα, όπου διατηρούσε μεγάλες έμπορικές επιχειρήσεις και τά όποια, ως εύρισκόμενα εκτός του τότε Έλληνικού κρατιδίου, του παρείχον ασφάλεια.

Οί Βιάρος-Γεννατάς, εξαπέστειλαν τόν Κανάρη νά τόν συλλάβη, μέ τήν κατηγορία πώς ...μετέβαινε στην Μάνη γιά νά τήν ...έπαναστατήση»

Προσέξτε όμως τό που συνελήφθη.

Μή ύφισταμένου, τότε, του Πορθμού τής Κορίνθου, ό Πετρόμπεης αναγκάστηκε νά περιπλεύση όλη τήν Πελοπόννησο (Αργολίδα, Άρκαδία, Λακωνία, Μεσσηνία, Ήλεία) και συνελήφθη στό ...Κατάκωλο...!

Άν ήθελε νά πάη στην Μάνη, γιατί προσπέρασε;

ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΣ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ ΛΙΜΕΝΟΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Ούδεμία αντίρρησης μπορεί νά διαπτυπωθῆ, ὡς πρὸς τὸ ὅτι, τὴν συνάντηση μεταξύ Καποδίστρια καὶ Πετρόμπεη, τὴν ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Κυβερνήτη ὁ Ναύαρχος Ρίκορντ (Ρώσσο), μετὰ ἀπὸ τὸ ἐπιτυχὲς ταξίδι τοῦ στήν Μάνη, ὅπου διεπίστωσε πὼς τὰ πάντα ἦσαν ἤσυχα.

Εἶχε ἀκόμα καὶ τὴν διαβεβαίωση τῆς Ἀρχόντισσας Μαυρομιχαλαίνας (τῆς αἰωνοβίου Μητέρας τοῦ Πετρόμπεη) ἢ ὅποια ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΣ τὸν Κανάρη, (ἂν βέβαια εἶπε ὁ Κανάρης τὰ ὅσα διαβάσαμε στὰ προηγηθέντα τοῦ κ. Καργάκου) τὸν διεβεβαίωσε πὼς:

«...οὐδεμία ἐχθρα ὑπῆρχε πρὸς τὸν Καποδίστρια καὶ πὼς δὲν ὑπῆρχε στάση στήν Μάνη. Ἀπλῶς, ζητοῦσαν νά φύγη ἀπὸ τὴν Μάνη ὁ κομπλεξικός καὶ δολοπλόκος ὠρκισμένος ἐχθρὸς τῶν Μαυρομιχαλαίων, πού κάποτε ὑπῆρχε ὑπάλληλός των στίς ἐπιχειρήσεις των στήν Ζάκυνθο, τοποτηρητῆς Κορνῆλιος, ὁ ὁποῖος καὶ κατεπίεζε τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς καὶ ψευδεῖς ἀναφορὲς περὶ στάσεων μετέδιδε στό Ναύπλιο...»

Μετὰ τὴν ἀναφορά τοῦ Ρίκορντ, ὅπως ρητῶς ἀναφέρει στό βιβλίο του καὶ ὁ ἐξ ἀπορρήτων Ὑπασπιστῆς τοῦ Ρίκορντ, ὁ Μπαζίλι, ὁ Καποδίστριας, ἀνακουφισμένος διότι θά ἐλύετο ἓνα πρόβλημα πού τὸν βασάνιζε (εὐρέθη σημεῖωμα στὰ ἐγγραφά του στό ὅποιο καταγράφει τὴν πρόθεσή του γιὰ συμφιλίωση μέ ΟΛΟΥΣ καὶ μέ τοὺς Μαυρομιχαλαίους, διότι εἶχε καταλάβει πὼς τὴν ἀντιδικία αὐτὴ ἐδημιούργησαν καὶ συντηροῦσαν οἱ Βιάρος, Γενναῖος, Μεταξᾶς κ.λπ), ἔστειλε νά καθαρίσουν τὴν οἰκία τοῦ Πετρόμπεη στό Ναύπλιο καὶ ἐδέχθη νά τὸν συναντήσῃ.

Ἡ συνάντηση ἐγίνε τὴν 22α Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ μᾶς ἔχουν πείσει, πὼς ἡ συνάντηση ἐγίνε τὴν 26η Σεπτεμβρίου, καὶ ὑποστηρίζουν αὐτὸ τὸ τεράστιο ΨΕΥΔΟΣ, διότι ἀποτελεῖ βασικὸ στοιχεῖο τῆς προπαγάνδας, πὼς τὴν παραμονὴ τοῦ φονικοῦ ὁ Καποδίστριας ἠρνήθη τὴν συνάντηση (εἶδαμε πόσο ΨΕΥΔΗΣ εἶναι αὐτὴ ἢ καταγραφή) καὶ ἔτσι, οἱ Μαυρομιχαλαῖοι ἐδρασσαν «ἐν βρασμῷ ψυχῆς».

Ἐχομε, ὅμως, δύο στοιχεῖα ΑΚΛΟΝΗΤΑ, τὰ ὅποια ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ τοὺς ψευδολόγους.

Τὸ ἓνα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ καταγραφή στό βιβλίο τοῦ Λιμένος Ναυπλίου, στό ὅποιο κατεγράφοντο αἱ ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις τῶν πλοίων. (Καὶ τὸ ἄλλο εἶναι τὸ Βιβλίο τοῦ Μπαζίλι)

Ἐκεῖ διαβάζομε (Δημοσιεύεται στήν ὑπ' ἀριθ. 74 «Γενικὴ Ἐφημερίδα», στό Παράρτημα, στήν σελίδα 472)

Ἀντιγράφομε:

«Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου»

Α: ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ

...Τὴν 18 (Σεπτεμβρίου), ἡ Ρωσικὴ φρεγάτα Λόβιτς, φέρουσα τὸν Ἀντιναύαρχον Ῥικόρδον ἐξ Ἀλμυροῦ καὶ Λιμενίου δι' ἡμέρας 5. (Σημ. Συγγρ: Ἡμερομηνία ἐπιστροφῆς τοῦ Ρίκορντ ἀπὸ τὸ ταξίδι στήν Μάνη πού προαναφέραμε).

Τὴν 19 Σεπτεμβρίου, ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Ῥάλε, ἐξ Ὑδρας δι' ἡμέρας 1. (Σ.Σ: Οἱ Ἄγγλοι ἐσπευσαν νά κατασκοπεύσουν...)»

Β: ΑΠΟΠΛΟΥΣ

«... Τήν 7/9ου, ή Ρωσσική φρεγάτα Λόβιτζ εις Άλμυρόν (Σ.Σ: Πρόκειται για τήν αναχώρηση για τήν Μάνη)

Τήν 23 ή Ρωσσική Φρεγάτα Λόβιτζ, φέρουσα τόν Αντιναύαρχον 'Ρικόρδον (Σ.Σ: Διά τόν Πόρον, όπου έμεινε
έως καί τό βράδυ τής 29ης/9ου)

Τήν 23 καί ή Άγγλική κορβέτα 'Ρήλε...»

(Σ.Σ: Οί Άγγλοι, παρέμειναν παρανόμως επί 5νθήμερον, παρακολουθούντες τίς εξελίξεις...!)

Τήν κίνηση αυτή, επιβεβαιώνει καί ο 'Υπασπιστής του Ρικόρντ, ο Μπαζίλι, ο όποιος στό βιβλίο του «Ένας Ρώσος στήν Αύλή του Καποδίστρια» γράφει:

«... Τήν έπομένη μέρα (Σ.Σ. 23η/9ου) φύγαμε για τόν Πόρο. (Σ.Σ: ύπήρχαν έορταστικές έκδηλώσεις προς τιμήν του Τσάρου)... Στίς 25 Σεπτεμβρίου ήρθε από τήν Σμύρνη τό λούγκερ «Σιρόκι»... τήν έπομένη (Σ.Σ: 26η / 9ου) στήν Εκκλησία τής Μονής, ψάλθηκαν οί ύμνοι καί οί εύχαριστίες για τήν ύγεία του Αυτόκρατορικού οίκου... τό βράδυ τής 27ης του μηνός σαλπάρουμε από τόν όρμο τής Μονής για να έπισκεφθούμε τά νερά τής Αττικής καί τής Σαλαμίνας, Στίς 28 παραμείναμε πολλή ώρα στήν νηνεμία βλέποντας τόν Παρθενώνα, Στόν όρίζοντα φάνηκε τό άτμόπλοιον Ερμής» καί ταυτόχρονα ό άέρας από τήν στεργιά έσπρωξε τήν φρεγάτα μας στήν Σαλαμίνα. Όμως, προλάβουμε να δούμε τίς προσπάθειες του άγγελιοφόρου «Ερμή» να μάς προφθάση, τόν περιμέναμε καί, όταν πλησίασε, είδαμε επάνω του τό πένθος. Σέ λίγα λεπτά ό πλοίαρχός του χύνοντας δάκρυα στό κατάστρωμά μας, άνήγγειλε τήν μοιραία είδηση για τόν θάνατο του Κυβερνήτη.

Σπεύσαμε στό Ναύπλιο (29 έσπέρας δέσαμε στό Ναύπλιο)»

Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν να μάς λένε «κάποιοι» τά παραμύθια τους περί άρνήσεως του Καποδίστρια να δη τόν Πετρόμπεη καί μάλιστα διότι (άκουσον-άκουσον) διάβασε ένα κείμενο Άγγλικής έφημερίδος...! πώς ή έπαφή έγινε τήν ...26η Σεπτεμβρίου καί χίλια δύο άλλα, καθαρώς προπαγανδιστικά ΨΕΥΔΗ;

Ο λαός μας, ό άγνός αυτός καί θαυμαστός λαός, δικαιούται να σφάλει, δεδομένου πώς έτσι τόν διδάσκουν.

Αυτοί, όμως, πού τόν διδάσκουν, πού κατατάσσονται;

Τούς δίδομε μία δυνατότητα να κατατάξουν έαυτούς.

1. Είναι ΑΝΙΣΤΟΡΗΤΟΙ
2. Είναι ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ ΨΕΥΤΕΣ
3. Είναι ΦΕΡΕΦΩΝΑ ΞΕΝΩΝ
4. Είναι «ΠΕΜΠΤΟΦΑΛΑΓΓΙΤΕΣ»

Άς έπιλέξουν.

Πάντως, είναι ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΙ να διαμορφώνουν τήν Ιστορία μας, να τήν διδάσκουν καί να καμαρώνουν μέ ύφος «40 καρδηναλίων», πατώντας πάνω στά Ίερά καί τά Όσια του γένους μας.

Άς μάς αφήσουν ήσύχους έπιπέλους...!

ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ ΠΕΤΡΟΜΠΕΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΤΟΥ

(Λεπτομερέστατες επεξηγήσεις, εις τό Βιβλίον μου)

Πρόκειται για μία τῶν μεγαλυτέρων πλαστογραφησῶν τῆς ἀληθείας, ἀπό ΟΛΟΥΣ τοὺς «ἱστορικοὺς»...!

Νά γιατί ΕΚΛΑΠΗ ἡ κατάθεσις τοῦ Γ. Τερζῆ ἀπό τὰ ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ...!

ΑΙΣΧΟΣ...!

Δεδομένα:

Ἡ ἐπίσκεψις στὸν Καποδίστρια (μαζὶ μὲ τὸν Ρίκορντ) ἐγίνε τὴν 22α-9-1831 καὶ ΟΧΙ τὴν 26ην.

Ὁ Καποδίστριας ΥΠΕΣΧΕΘΗ ἀποφυλάκισιν τοῦ Πετρόμπεη σὲ 5-6 ἡμέρας.

Ὁ Πετρόμπεης ἐνημέρωσε τοὺς συγγενεῖς του γιὰ τὰ εὐχάριστα νέα.

Τὴν συζήτησιν τοὺς ΑΚΟΥΣΕ ὁ αὐτήκοος (καὶ αὐτόπτης) μάρτυς Γ. Τερζῆς, ὁ ὁποῖος ΡΗΤΩΣ τὸ καταθέτει.

Ἡ κατάθεσις τοῦ Τερζῆ, ΕΚΛΑΠΗ ἀπὸ τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, εὐρίσκεται ὁμως, στὴν «Γενικὴ

Ἐφημερίδα» τοῦ 1831.

ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ

Ἀναφέρεται ὡς ἡμερομηνία διελεύσεως ἢ 26^η ΣΠΕΤ, δηλαδὴ ἡ «παραμονή» τοῦ φόνου.

Ὁ Πετρόμπεης εἶπε «ΔΗΘΕΝ» « Δέν τὰ βλέπετε ;» καὶ ἔδειξε τὰ δεσμά του. Δημιουργία «βρασμοῦ Ψυχῆς»

Τὸ ἀναφέρει κάποιος Δημητρακάκης, πού τότε ἦταν...8 ἐτῶν, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ ΠΗΓΗ...!

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ

Εἶναι ἡ 22^η ΣΕΠΤ.

Ὁ Πετρόμπεης εἶπε « μὴν ἀνησυχεῖτε, διότι σὲ 5^ῶ ἡμέρας θὰ εἶμαστε μαζὶ...!»

Μαρτυρία ΜΠΑΖΙΛΙ ('Υπασπιστοῦ Ναυάρχου Ρίκορντ)

Κατάθεσις Γ. Τερζῆ Πού ἦταν αὐτόπτης καὶ Αὐτήκοος μάρτυς.

Ἡ κτάθεσή του ΕΚΛΑΠΗ ἀπὸ τὰ ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ...!

ΣΤΑΥΡΟΣ- ΓΕΩΡΓΙΟΣ(ΤΕΡΖΗΣ-ΡΑΠΤΗΣ) (Ράπτης, έτών 38, γείτων τών Μαυρομιχαλαίων)

Τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ, παραθέτομεν ΟΛΗΝ τήν κατάθεσιν, διότι ΑΘΩΩΝΕΙ τούς Μαυρομιχαλαίους καί διότι εἶναι αὐτή πού ΕΚΚΛΑΠΗ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ...!

Εἶναι μία τών πλέον σημαντικῶν καταθέσεων, ἡ ὁποία, ἀπό μόνη της, ΑΝΑΙΡΕΙ τόν ἰσχυρισμό πώς οἱ Μαυρομιχαλαῖοι ἐνήργησαν ὡς ...«δικιωταί». (Δέν εἶχαν λόγο νά σκοτώσουν τόν Καποδίστρια, ἀφοῦ αὐτός ὑπεσχέθη ἀποφυλάκιση τοῦ Πετρόμπεη)

Σημειώστε πώς ἡ κατάθεση αὐτή, ΕΧΕΙ ΚΛΑΠΕΙ ἀπό τά ...ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ...!

(Τήν ἐνετόπισα στήν «Γενική Ἐφημερίδα», δηλαδή τήν ἀντίστοιχη πρὸς τήν σημερινή «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐποχῆς τοῦ 1830-31)

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ

«Τήν αὐτὴν ἡμέραν ἐπροσκαλέσαμεν τόν Γεώργιον Σταύρον διὰ νά μᾶς δώσῃ πληροφορίας πινάς περί τῆς ἀνά χείρας μας ὑποθέσεως κατὰ τήν μαρτυρίαν τῆς κ. Γαρουφαλιάς ① ὀρκισθεῖς διὰ νά εἴπῃ... ὄλην τήν ἀλήθειαν, ἐρωτήθη περί τοῦ ὀνόματός του, ἐπωνύμου του, ἡλικίας, πατρίδος, ἐπαγγέλματος & ἂν εἶναι συγγενής, ἢ φίλος τῶν κατηγορουμένων ② & ἀπεκρίθη: ὀνομάζομαι Σταύρος Ράπτης ③, 38 ἐτῶν τήν ἡλικίαν, Ναυπλιώτης, Ράπτης, καί δέν εἶμαι οὔτε συγγενής, ἢ φίλος τῶν ἐγκαλουμένων: διό & ἐξετάσθη, ὡς ἔπεται.

Ἐρ.: Τήν Κυριακὴν τῶν 27 τοῦ παρελθόντος τί ὥραν ἐξυπνήσατε;

Ἀπ.: Εἰς τό κτύπημα τῆς πρώτης καμπάνας τῆς Ἐκκλησίας ἐσηκώθηκα, & ἐπήγα πρὸς χρείαν μου, ④ & ἔπειτα ἐκοιμήθην πάλιν, & ἐξύπνησα εἰς τήν δετέραν καμπάναν.

Ἐρ.: Τήν πρώτην φοράν πού ἐξυπνήσατε καί ἐβγήκατε ἔξω ⑤ ποῖον εἶδετε;

Ἀπ.: Κανέναν ⑥

Ἐρ.: Τήν δευτέραν φοράν ποίους εἶδετε;

Ἀπ.: Κανένα, διότι δέν ἐβγήκα ἔξω.

Ἐρ.: Ἡξεύρετε νά μᾶς εἴπητε, ἂν οἱ Μαυρομιχαλίδες ἐπήγαν εἰς τήν Ἐκκλησίαν τήν Κυριακὴν;

Ἀπ.: Ἐξω δέν τοὺς εἶδα, ἀλλά μία γραῖα μέ εἶπεν ⑦ ὅτι εἶδε τόν Μπεϊζαδέ ⑧ ὅστις εἶχε κατεβεῖ κάτω ἀπὸ τό σπῖτι, & ἐφώνησε & τόν Κωνσταντῖνον νά κατέβῃ & ἐπειδὴ δέν κατέβαινε, ἀνέβῃ & τόν ἐπήρε ⑨

Ἐρ.: ΗΚΟΥΣΑΤΕ ΚΑΜΜΙΑΝ ΦΟΡΑΝ ΝΑ ΣΥΝΟΜΙΛΗ Ο ΓΕΡΩΝ ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ;

Ἀπ.: ΜΙΑΝ ΗΜΕΡΑΝ ΕΝΩ ΕΠΕΡΝΟΥΣΕΝ Ο ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΕ 4 ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣ, ⑩ ΕΠΕΡΑΣΕ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΜΠΕΪΖΑΔΕΔΩΝ & ΕΦΩΝΑΞΕ «ΒΡΕ ΠΑΙΔΙΑΙ!» ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΕΒΓΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟΝ, ΤΟΥΣ ΕΙΠΕ, «ΤΙ ΚΑΜΝΕΤΕ, ΤΙ ΚΑΜΝΕΙ Η ΝΥΦΗ ΜΟΥ;» ΚΑΙ ΑΦΟΥ ΑΥΤΟΙ ΤΟΝ ΑΠΕΚΡΙΘΗΣΑΝ «ΚΑΛΑ», ΤΟΥΣ ΕΙΠΕ, «ΗΣΥΧΑΣΤΕ, ⑪ ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΣ 5-6 ΗΜΕΡΑΣ ΘΕΛΟΜΕΝ ΑΝΤΑΜΩΘΗ ΟΛΟΙ» ⑫ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΓΙΝΕ ΠΡΟ ΤΡΙΩΝ ἢ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΠΡΙΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ⑬

Ἐρωτηθεῖς ὁ μάρτυς, ἂν ἔχη τί νά προσθέσῃ, ἢ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τήν παρούσαν του μαρτυρίαν, ἀπεκρίθη τό ὄχι, ὅτι ἐμμένει εἰς αὐτήν ὡς ἐμπεριέχουσιν ὄλην τήν ἀλήθειαν.

Ἐλησμονήθη νά γείνη ὅτι ἡ ἀκόλουθος ἐξέτασις ⑭

Ἐρ.: Εἶδατε διόλου αὐτήν τήν ἐβδομάδα τούς Μαυρομιχαλαίους;

Ἀπ.: Τό Σάββατον, ἐνῶ ἤρχετο ὁ Κωνσταντῖνος ⑮ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τήν σκάλαν τήν πέτρινην, ἐστάθη &

έζητησε μόστραν τσόχας (16)

Ερ.: Πώς ονομάζεται ή γραία, ή τις σās έδωσε τās ως άνω είρημένas είδήσεις;

Απ.: Μιχαλάκαινα (17)

Αφού δέ, του άνεγνώσθη ή παρούσα εξέτασίς του, υπέγραψεν μεθ' ύμων.

Σταύρος Τερζής (18)

(Έπονται αι ύπογραφαί του Είσηγητου και των Γραμματέων)

ΣΧΟΛΙΑ ΜΕ ΒΑΣΙΝ ΤΗΝ ΑΡΙΘΜΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

1. Η Γαρουφαλιά, ήτο άνεψιά του Τερζή και έμεναν μαζί στο ίδιο «συγκρότημα» σπιτιών με τους Μαυρομιχαλαίους. Αύτή κατέθεσε πώς είχαν συνομιλήσει εκείνο τό πρωινό Μαυρομιχαλαίοι και Τερζής και μάλιστα τόν εκάλεσαν νά πάη μαζί τους στην Έκκλησία, πράγμα που δέν θά τό έκαναν επίδοξοι φονιάδες...!

Όπως αναλύω λεπτομερώς στο βιβλίο μου, αυτός ήρνήθη τήν συνομιλίαν μαζί των, διά νά μή θεωρηθή ...«φίλος» των.

2. Προσέξτε δικαστική ...«δεοντολογία»...! Όλοι γνωρίζομε πώς αύτή ή τυποποιημένη ερώτησις, ΠΑΓΙΩΣ περιλαμβάνει και τό θέμα τής ΕΧΘΡΟΤΗΤΟΣ μεταξύ μάρτυρος και δικαζομένου ...πού έδω, δέν... ενδιαφέρει, τους δικαστάς και δέν ρωτούν.

Νά γιατί ό Μάρτυς άρνεϊται πώς μίλησε με τους Μαυρομιχαλαίους...! (ύποσημείωσις 1)

Φοβήθηκε πώς αύτή ή πρόσκλησις νά πάνε μαζί στην Έκκλησία (πού τήν κατέθεσε ή άνεψιά του ή Γαρουφαλιά που ήτο αύτήκοος), ίσως εξαλαμβάνετο από τους δικαστάς ως φίλια και αυτός μόλις ώρκίστηκε πώς δέν ήτο φίλος των...!

3. Τό «Ράπτης»ήτο τό επαγγελματικό του προσωνύμιο, που όπως συνέβαινε (και συμβαίνει) συχνά, παραμένει και ως επίθετον (Επώνυμον)

Εκλήθη ως Σταύρου και αυτοπροσδιορίζεται ως Ράπτης.

4.-5. Τά άποχωρητήρια τότε εύρίσκοντο ΠΑΝΤΟΤΕ εκτός κατοικίας. Για τόν λόγο αυτό, πιο κάτω ερωτάται από τόν άνακριτή διά τής φράσεως «...πού βγήκατε έξω....»

6. Πράγματι, οι Μαυρομιχαλαίοι είχαν ήδη άναχωρήσει για τήν Έκκλησία.

7. Πρόκειται για κάποια «Μιχαλάκαινα», ή όποια ΠΕΡΙΕΡΓΩΣ δέν εκλήθη νά καταθέση, όπως άποδεικνύεται από τόν πλήρη κατάλογο μαρτύρων που παραθέτω στο βιβλίο μου.

8. Τό «-ΖΑΔΕΣ», είναι Αίγυπτιακής προελεύσεως προσδιορισμός που σημαίνει «ό γυιός κάποιου» (κάτι σαν τά δικά μας -πουλος, -ίδης, κ.λπ.).

Άρα, έδω όμιλεί για τόν Γεώργιο Μαυρομιχάλη.

9. Πολύ περιεργή ή στάσις του Κωνσταντίνου; εάν ήθελε νά σκοτώση τόν Καποδίστρια, θά είχε νεύρα «τεντωμένα» και δέν θά καθυστερούσε...!

10. Είναι προφανές πώς όμιλεί για τήν επιστροφή του Πετρόμπεη από τήν συνάντησή του με τόν Καποδίστρια.

11. Τους προτρέπει νά ήσυχάσουν, τόσο διότι άγωνιούσαν για τήν ύγεία του (έπασχε από ποδάγρα και υπέφερε) όσο και διότι είχαν άποτανθει σε γνωστούς όπως ό Αϊνιάν, προκειμένου νά άποφυλακιστή ...ό Πετρόμπεης.

12. Είναι δυνατόν αυτά τὰ λόγια νά τούς ...έξώργισαν;

Αντιθέτως, τὰ νέα ἦσαν εὐχάριστα.

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ αὐτὴ ἡ κατάθεσις ΤΑ ΑΣΥΣΤΟΛΑ ΨΕΥΔΗ πού ὑποστηρίζονται καί διδάσκονται ἀκόμα καί ἀπό Πανεπιστημιακοὺς...!

Νά γιατί αὐτὴ ἡ κατάθεσις ΕΚΛΑΠΗ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ...παρακαλῶ!!!

13. Πράγματι, ὅπως εἶδαμε, ἡ ἐπίσκεψη στὸν Καποδίστρια (μαζὶ μὲ τὸν Ρῶσσο Ναύαρχο Ρίκορντ πού μεσολαβοῦσε μετὰ τὴν διαπίστωσή του κατόπιν ἐπιτοπίου ἐξετάσεώς του, πῶς ἡ Μάνη ΔΕΝ εἶχε ἐπαναστατήσῃ κατὰ τοῦ Κυβερνήτου) ἐγίνε τὴν 22α Σεπτεμβρίου (Ἀπὸ τὸ Βιβλίον Λιμένος Ναυπλίου ἐπιβεβαιώνεται ἡ ἡμερομηνία αὐτή).

14. Τὰ μεταφερόμενα κείμενα, δὲν θίγονται ἀπὸ πλευρᾶς ὀρθογραφίας, συντάξεως κ.λπ...

15. ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ πλέον περιτράνω, πῶς ἡ διέλευσις τοῦ Πετρόμπετη ἐγίνε τὴν Δευτέρα, καὶ ὄχι τὸ Σάββατο ἀπὸ τὸ σπίτι. Ὁ μάρτυς θά ἀπαντοῦσε πῶς τούς εἶδε ὅταν πέρασε ὁ Πατέρας τους, διορθώνοντας πιθανὸ τοῦ λάθος στὴν πρώτη ἐρώτηση...!

16. Ἀποδεικνύεται δὲ ἐδῶ, πῶς οἱ Μαυρομιχαλαῖοι ἦσαν στὸ σπίτι τους τὸ Σάββατο τὸ βράδυ (καὶ δὲν ...«μεθοκοποῦσαν. ὅπως κατέθεσαν κάποιοι ἐγκάθετοι), διορθώνοντες μάλιστα τὴν φορεσιά των γιὰ τὸν Ἐκκλησιασμὸν των τῆς ἐπομένης...!

Ἐπίδοξοι δολοφόνοι, ΔΕΝ θά ἠσχολοῦντο μὲ τὴν ἐμφάνισίν των.

17. Ἡ Μιχαλάκαινα γιὰ τὴν ὁποία μιλήσαμε. Τὸ ὅτι δὲν ἐλήφθη κατάθεσις της, εἶναι ἀπορίας ἄξιον...! (Ἐκτός ἐάν ἐλήφθη κατάθεσις ἢ ὁποία ...δὲν... συνέφερε...! καὶ ἀπεκρύβη)

18. Τὸ «Τερζῆς», σημαίνει ΡΑΠΤΗΣ στὰ τούρκικα.

Τί ἔχουν τώρα νά μᾶς ποῦν «διδάσκαλοι καὶ τηλεοπτικοὶ «μπιλντεμεργκοπλάνοι»;

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ-ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΩΝ ΣΕ ΕΡΗΜΟ ΚΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

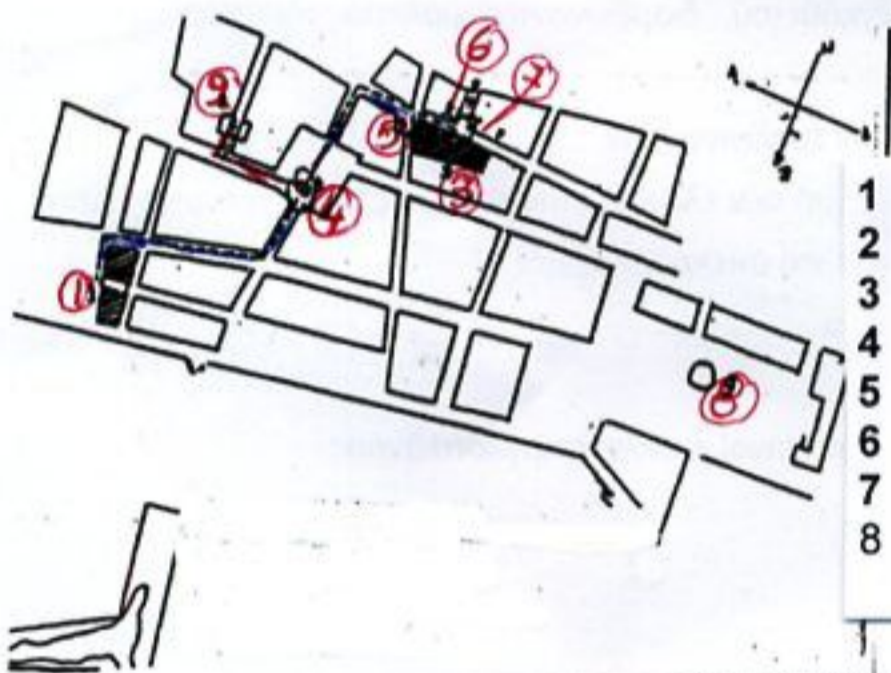
Ο συνοδός-ύπηρέτης του Καποδίστρια (Κοζώνης) καταθέτει:

«...πηγαίνοντας με τον Κυβερνήτη στην Εκκλησία, φθάνοντας στην Πλατεία με τα νερά, (Σ.Συγγρ: «Πλ. Αναβρυτηρίου») άκούσαμε γήγορα βήματα να έρχονται από πίσω μας.

Ήταν οι Μαυρομιχαλαίои λαμπροστολισμένοι. Χαιρέτησαν μετά σεβασμού τον Κυβερνήτη και προχώρησαν για την Εκκλησία...»

Εδώ γεννάται τό ΤΕΡΑΣΤΙΟ έρώτημα:

«Γιατί δέν τόν σκότωσαν εκεί, όπου είχαν τό απόλυτο του αίφνιδιασμού με τό μέρος τους, ΟΥΔΕΙΣ υπήρχε γύρω για να τούς δη, ή έπτυχία της προσπάθειας ήτο ΑΠΟΛΥΤΩΣ βεβαία και ή διαφυγή τους ήταν απόλυτως έξασφαλισμένη; »

- 1 ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
- 2 ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΩΝ
- 3 Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
- 4 ΣΗΜΕΙΟΝ ΣΥΝΑΤΗΣΕΩΣ
- 5 ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΥ
- 6 ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΥΛΑΣ
- 7 ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
- 8 ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

**Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΗΜΙΑ
ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΚΤΥΠΗΣΑΝ ΕΚΕΙ
ΑΛΛΑ ΠΗΓΑΝ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ;**

Συναντήσαν με τον
σε άλλο σημείο

ΠΩΣ ΘΑ ΕΝΕΡΓΟΥΣΑΝ ΑΝ ΗΣΑΝ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΟΙ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΟΙ

Γιά ὅποιον λόγο καί ἂν εἶχαν ἀποφασίσει οἱ Μαυρομιχαλαῖοι νὰ δολοφονήσουν τὸν Καποδίστρια (ὡς συνωμῶται ἢ ὡς «δικιωταί») θὰ ἐνεργοῦσαν ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ὅπως φαίνεται στὸ σχεδίασμα.

Τὰ σκοτάδια καί ἡ ἐρημιά, μαζί μὲ τὸν ΑΠΟΛΥΤΟ αἰφνιδιασμό, δημιουργοῦσαν συνθήκες τῆς ὁποῖας, ΟΥΔΕΠΟΤΕ θὰ ἄφηναν ἀνεκμετάλλευτες οἱ Ὅποιοιδήποτε δολοφόνους.

Ὅσο γιὰ τῆς ἐπίσημες φορεσιῆς τους, πρέπει νὰ σημειωθῆ, πῶς ΔΕΝ ἦσαν τὰ πλέον κατάλληλα ροῦχα γιὰ ἐπιδόξους φονεῖς Ἦσαν πολὺ βαρεῖες καί ἐτσι ΔΕΝ ἐπέτρεπαν τὸ τρέξιμο καί ἦσαν ΑΠΟΛΥΤΩΣ ἀναγνωρίσιμες, ὅποτε ἀποτελοῦσαν ΑΠΟΔΕΙΞΗ γιὰ τὴν ταυτότητα τῶν δολοφόνων.

Ἄν, ὅμως, ΔΕΝ τοὺς ἐνδιέφερε ἡ ἀναγνώρισις των, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ μὴ διαφύγουν καί ΔΕΝ ΘΑ ΗΡΝΟΥΝΤΟ τὴν δολοφονία, ὅπως ἐπραξαν ἐν συνεχείᾳ (Καί μέχρι ΤΕΛΟΥΣ).

ΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΦΙΞΗ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ

- 1). Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
 - (2). ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
 - (3). ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
 - (4). ΚΟΖΩΝΗΣ, ΥΠΗΡΕΤΗΣ-ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ
 - 5). ΖΗΤΙΑΝΟΣ
 - (6). ΓΕΡΟ-ΓΟΥΤΟΣ, ΠΡΟΠΟΜΠΟΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ
 - (7). «ΞΗΡΑΚΙΑΝΟΣ ΝΕΟΣ» Νο 1
 - (8). ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΥΛΑΚΑΣ ΤΩΝ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΩΝ
 - (9). ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΦΥΛΑΚΑΣ ΤΩΝ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΩΝ
 - (10). ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΛΕΩΝ, ΦΥΛΑΚΑΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ
 - (11). ΚΥΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΥΛΑ
 - (12). «ΞΗΡΑΚΙΑΝΟΣ ΝΕΟΣ» Νο 2
- (ΣΗΜ: Είναι πιθανόν, ο ζητιάνος νά είναι εις τών 2 «ξηρακιανών»)

ΤΙ ΕΙΔΕ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΗ ΤΟΥ

(Στεκόμαστε, νοερῶς, στήν θέση πού ἴστατο ὁ Κωνσταντῖνος)

Βλέπει κάποιον (τόν Κοζώνη ἢ κάποιον ἄλλο) νά πιάνη τήν μπιστόλα του καί ἀμέσως κάνει τό ΑΛΜΑ τό ὅποιο περιγράφει ὁ μάρτυς Βαλτινός, πίσω ἀπό τήν συνοδεία τοῦ Κυβερνήτου, στρέφει καί πυροβολεῖ τόν ὄπλοφόρο, ἀλλά ἀστοχεῖ καί τό βόλι καρφώθηκε στόν τοῖχο τῆς Ἐκκλησίας, ἐκεῖ ἀκριβῶς πού στεκόταν πρῖν λίγα δευτερόλεπτα.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΑΥΤΟΠΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Οι αυτόπτες μάρτυρες είναι πάντοτε πολύ σημαντικός παράγων για την απόδοσιν δικαιοσύνης (παρά τό ότι, πολλές φορές, μεταξύ 10 (π.χ.) αυτόπτων μαρτύρων, έχομε ...11 διαφορετικές περιγραφές...!).

Μόνον έντοπίζοντας τά κοινά σημεία τών καταθέσεων, μπορούμε νά φθάσωμε σέ ασφαλή, σχετικώς, συμπεράσματα.

Στήν περίπτωσή μας, πρέπει νά σημειώσωμε, πώς, ὅπως προκύπτει ἀπό τήν σύγκριση τών τμημάτων τών καταθέσεων πού μάς δίδονται στήν «Γενική Ἐφημερίδα» καί τών πλήρων καταθέσεων πού έντοπίσαμε σέ ἄλλες πηγές, στήν δημοσιότητα ἔδωσαν οἱ κρατοῦντες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ὅσα στοιχεῖα ἦσαν τά πλέον ἐπιβαρυντικά γιά τούς Μαυρομιχαλαίους (παρά ταῦτα, ΔΕΝ κατώρθωσαν νά στηρίξουν τίς κατηγορίες ὅπως θά δῆτε...!)

Στό δίτομο βιβλίο μου «ΠΟΙΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»(Γ' Ἐκδοσις ἀπό Ἐκδόσεις «ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ»), τό πλήθος τών στοιχείων πού παρατίθενται εἶναι ΤΕΡΑΣΤΙΟ...!

Ἐχουν έντοπισθεῖ οἱ μαρτυρίες 160 περίπου μαρτύρων, ἐκ τών ὁποίων, οἱ δεκαέξ, (16), μπορούν νά χαρακτηρισθοῦν ὡς μαρτυρίες αὐτοπτῶν μαρτύρων.

Ἐδῶ, θά παραθέσω μιά μικρή σύνοψη τών καταθέσεων τών αὐτοπτῶν μαρτύρων, γιά νά καταστοῦν ΠΡΟΦΑΝΗ τά ΨΕΥΔΗ πού μάς σερβίρουν ἀνευθυριάστως καί προκλητικῶς ὅλοι αὐτοί οἱ ...διδάσκαλοι...!

Ὡς ΑΥΤΟΠΤΑΙ μάρτυρες, ἔχουν καταγραφεῖ οἱ: (Παρατίθενται κατ' ἀλφαβητικήν σειράν)

Βαλτινός - Βούλγαρης - Γεωργίου - Καραγιάννης Ι. - Κοζώνης (ἡ Κοκκώνης) - Κοτζιαφόπουλος - Λέων (ἡ Λεωνίδης, ἡ Λεωνίδας) - Μεσηνέζης - Μητρόπουλος - Μονφεράτος - Νικολάου - Παρασκευούλα - περιηγηταί 2 Ξένοι - Ποταμιάνος - Σαράντου - Σκούρας - Ράπτης (Τερζῆς) - Ρόδιος.

Ἐξ αὐτῶν οἱ:

Βαλτινός, Βούλγαρης, Γεωργίου, Καραγιάννης, Κοζώνης, Κοτζιαφόπουλος, Λέων, Μητρόπουλος, Νικολάου, Παρασκευούλα, 2 ξένοι περιηγηταί, Σαράντου, Σκούρας καί Ρόδιος, εὑρίσκοντο στόν χώρο τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ Μεσηνέζης, Μονφεράτος, Ποταμιάνος, Ράπτης, δέν εὑρίσκοντο ἐκεῖ, ΕἶΔΑΝ ὁμως τόσο σημαντικά πράγματα πού μπορούν κάλλιστα νά θεωρηθοῦν ὡς αὐτόπται, ἡ τοῦλάχιστον, αἱ καταθέσεις των, ἔχουν ἴση (ἡ καί μεγαλύτερη) ἀξία μέ τίς καταθέσεις τών αὐτοπτῶν. Ὁ Βούλγαρης, ἀνήκει καί στίς δύο κατηγορίες.

Συνοπτικῶς ἀναφέρονται τά κοινά σημεία τών καταθέσεων ΟΛΩΝ τών εὑρισκομένων στόν χώρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μαρτύρων (ἐκτός τών Κοτζιαφόπουλου, τών δύο ξένων περιηγητῶν καί τοῦ Ροδίου, τών ὁποίων δέν σώζονται καταθέσεις).

ΟΛΟΙ λοιπόν οἱ αὐτόπται μάρτυρες, συμφωνοῦν στά κατωτέρω:

- α. Δέν ἀναφέρουν κάτι περί μαχαιρώματος (ἐκτός τών Γεωργίου-Καραγιάννη).
- β. Δέν ἀναφέρουν κάτι περί «ἀρπάγματος».
- γ. Δέν ἀναφέρουν κάτι περί παροιμιῶν.
- δ. Δέν κατονομάζουν τούς Μαυρομιχαλαίους ὡς δράστες.
- ε. Δέν εἶδαν μαχαιρίδιο στά πόδια τοῦ Κυβερνήτου (ἐκτός τών Κοζώνη-Λεωνίδη).

Πέραν τών ἀνωτέρω ΚΟΙΝΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ, τά ὁποῖα ΑΘΩΩΝΟΥΝ τούς Μαυρομιχαλαίους, ἡ τοῦλάχιστον ΔΕΝ τούς ἐνοχοποιοῦν, ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν τά κατωτέρω σημεία:

1. ΒΑΛΤΙΝΟΣ

α. Ἀντελήφθη τόν Κωνσταντῖνο Μαυρομιχάλη νά κάνη ἓνα ΑΛΜΑ..! (Σ.Σ: Σημειώστε τό αὐτό. Εἶναι πολύ σημαντική ἡ κίνηση αὐτή, πού ἀναλύεται στό βιβλίο μου καί θά δῆτε στά ἐπόμενα τό τί σημαίνει) ἐνώ παραλλήλως, οἱ ἀκολουθοῦντες σέ ἀπόσταση «ἀναπνοῆς» φρουροί τοῦ Καποδίστρια, δέν τόν εἶδαν νά

πλησιάζη ἢ νά πυροβολή τόν Κυβερνήτη, ἀλλά κατέθεσαν (Κοκκῶνης), πῶς «ΑΚΟΥΣΑΝ» τόν πυροβολισμό τοῦ Κωνσταντίνου πράγμα πού σημαίνει πῶς δέν τόν ἐβλεπαν, ἄρα ἐπήδησε ΠΙΣΩ καί ἀπό τούς φρουρούς (Σημειώστε το αὐτό).

β. Αὐτό σημαίνει πῶς ὁ Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης, ἀπέιχε ἀρκετά ἀπό τόν Καποδίστρια τήν στιγμή τοῦ πυροβολισμοῦ καί κατά συνέπειαν, ΔΕΝ μποροῦσε νά τόν πυροβολήσῃ ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ (τό τραῦμα ἀπό τήν μπιστόλα ἦτο ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ).

2. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ (31 ἐτῶν, Δεκανεύς, πού ἐνστολος καί ἐνοπλος εὐρέθη ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΩΣ ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐνῶ τό τάγμα του εὐρίσκετο συντεταγμένο στήν πλατεία Πλατάνου. Πῶς ἀπουσίαζε αὐτός;

α. Καταχωρίζεται στούς «αὐτόπτες» μάρτυρες, διότι ἦτο αὐτός πού μετέφερε τόν ἐτοιμοθάνατο Κωνσταντῖνο στόν Φρούραρχο.

β. Ἀποκαλύπτει πῶς οἱ στρατιῶτες ἦταν αὐτοί πού κτυποῦσαν τόν Κωνσταντῖνο Μαυρομιχάλη.

γ. Αὐτός βρῆκε ἐπάνω στόν Κωνσταντῖνο Μαυρομιχάλη τό μαχαιρίδιο πού ἐνετάχθη στήν δικογραφία ὡς ἀνήκον στόν Γεώργιον Μαυρομιχάλη.

δ. Δηλώνει πῶς ὁ Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης ἐκραύγαζε πῶς εἶναι ΑΘΩΟΣ.

ε. Δέν ἦτο ἐπιτρεπτό νά εἶναι ΕΝΟΠΛΟΣ καί ΕΝΣΤΟΛΟΣ (ἄρα ἐν Ὑπηρεσίᾳ) ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπως εὐρέθη αὐτός, τήν στιγμή πού τό Τάγμα του εὐρίσκετο παρατεταγμένο στήν Πλατεία Πλατάνου (300 μέτρα ἀπό τόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος), πέραν τοῦ ὅτι, οὕτως ἢ ἄλλως, δέν ἐπιτρέπετο ἡ εἴσοδος ἐνόπλων ἐντός τῶν Ἱερῶν Ναῶν (Καί σήμερα ἀκόμα, αὐτό ἀπαγορεύεται, ἀσχέτως ἐάν τά τελευταῖα χρόνια αὐτή ἡ ἀρχή ἔχει παραβιασθεῖ...!)

3. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ (στρατιώτης, φρουρός καί φύλακας τῶν Μαυρομιχαλαίων, ὑπεύθυνος διὰ τήν ἀσφάλειάν των)

α. Ἦτο κατηγορούμενος καί ὁ ἴδιος.

β. Ἐντοπίσαμε καί νέο τμήμα τῆς καταθέσεώς του στήν Ἀρχεῖα Κερκύρας (τά ἐλάβαμε σχετικῶς προσφάτως) τό ὁποῖο μελετᾶται, διότι προσφέρει καί νέα ἀντιφατικά στοιχεῖα. (Ἡ διδομένη κατάθεση εἶναι μικρό τμήμα τῆς καταθέσεώς του, πού θεωρεῖται ὡς τό πλέον ἐνοχοποιητικό γιά τούς Μαυρομιχαλαίους)

γ. Μελετήστε τήν κατάθεσή του στό βιβλίο μου καί θά διαπιστώσετε πῶς «πάσχει» τόσο σέ ἀξιοπιστία ὅσο καί ἐξ ἀπόψεως κενῶν καί ἀντιφάσεων.

δ. Ὅταν κατεδικάσθη, κατά παράβασιν τῆς Δικονομικῆς ἀρχῆς «ἐνοχος, ἐνοχον οὐ ποιεῖ», κατέθεσεν ἐκ νέου κατόπιν εἰδικῆς συμφωνίας γιά ἀπονομήν χάριτος καί ἐξησφάλισε τήν ἀθώωσή του, μέ τό νά καταθέσῃ, ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐναντίον τῶν Μαυρομιχαλαίων, χωρίς ὅμως νά μπορέσῃ νά τεκμηριώσῃ τό παραμικρό.

ε. Παρά τό ὅτι ἦτο μπροστά στό φονικό, καί παρά τήν εἰς βάρος τῶν Μαυρομιχαλαίων, ἑτεροχρονισμένη, κατάθεσή του, ΟΥΔΕΝ ἀναφέρει γιά «ἄρπαγμα» ἢ «παροιμία», πού εἶναι προφανές πῶς ΔΕΝ θά τοῦ διέφευγαν, ὅπως, ἐπίσης προφανές εἶναι καί τό ὅτι δέν θά ἐδίσταζε νά τό καταθέσῃ, προκειμένου νά ἐπιβαρύνῃ τήν θέση τῶν Μαυρομιχαλαίων.

στ. Ἄρα, δέν μποροῦσε ὁ Κωνσταντῖνος νά πυροβολήσῃ τόν Καποδίστρια ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ.

ζ. Μετά τήν, κατόπιν βρώμικης συμφωνίας γιά ἀθώωσή του, νέα του κατάθεση κατά τῶν Μαυρομιχαλαίων, πάλι δέν ἀναφέρει κάτι σχετικό.

η. Δέν εἶδε μαχαιρίδιο στήν πόδια τοῦ Καποδίστρια.

θ. Ἄν μελετήσετε τήν κατάθεσή του στό βιβλίο μου, θά διαπιστώσετε πῶς «μπερδεύεται» καί καταθέτει ἀνοησίες σχετικῶς μέ τά ὄπλα πού ἐκλήθη νά ἀναγνωρίσῃ.

4. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (στρατιώτης, φρουρός τῶν Μαυρομιχαλαίων καί ὑπεύθυνος διὰ τήν ἀσφάλειάν των)

των).

α. Ο χαρακτηρισμός «...καί υπεύθυνος για την ασφάλεια των Μαυρομιχαλαίων...» που του δίδει ο Εισαγγελεύς, αποδεικνύει πώς υπεχρεούτο να προστατεύη την ζωή των Μαυρομιχαλαίων. (όπως και ο Γεωργίου)

β. Όταν κατεδικάσθη, (Είς θάνατον μάλιστα...!) κατά παράβαση της Δικονομικής αρχής «ένοχος, ένοχον ου ποιεί», έξησφάλισε την αθώωσή του, (Μετά από 6 μήνες ήτο ...ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ...!) με τό να καταθέση, έκ τών ύστέρων, έναντίον τών Μαυρομιχαλαίων, χωρίς όμως να μπορέση να τεκμηριώση τό παραμικρό.

γ. Καί αυτού εύρέθη εις τό Αρχείο Κερκύρας πληρεστέρα κατάθεσις ή όποία καί μελετάται. (Δημοσιοποιείται στό Βιβλίο μου).

δ. Ήτο αυτός που πυροβόλησε καί έτραυμάτισε τόν Κωνστατίνο Μαυρομιχάλη στην κοιλιά.

ε. Δέν είδε «άρπαγμα» καί δέν άκουσε «παροιμίες».

στ. Δέν είδε μαχαιρίδιο στά πόδια του Καποδίστρια.

ζ. Στο βιβλίο μου, δημοσιεύεται καί ή εύρεθείσα στό Αρχείο Κερκύρας ΠΛΗΡΗΣ κατάθεσή του, την όποία σας συνιστούμε να μελετήσετε...!

5. ΚΟΖΩΝΗΣ Ή ΚΟΚΚΩΝΗΣ (Μονόχειρ, υπηρέτης του Κυβερνήτου)

α. Δέν συνώδευε στό παρελθόν τόν Κυβερνήτη.

β. Εύρίσκετο ένα με δύο βήματα όπισθεν του Καποδίστρια.

γ. Δέν είδε άρπαγμα, παροιμία ή μαχαιριά.

δ. Κατέθεσε άβιάστως τά περί συναντήσεως του Καποδίστρια καί τών Μαυρομιχαλαίων, στά έρημα καί σκοτεινά δρομάκια του Ναυπλίου, 100-150 μέτρα πρό του Ίεροϋ Ναού, όπου ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΚΤΥΠΗΣΑΝ (άν αυτός ήτο ό σκοπός των εκεί θά τό έκαναν) αλλά άντιθέτως τόν έχαιρέτησαν μετά βαθυτάτου σεβασμού...

Αυτό μās τό ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΥΝ ΕΠΙΜΕΛΩΣ, καί ό κ. Καργάκος καί ό κ. Βερέμης, αλλά καί ΟΛΟΙ όσοι διαπλέκονται με μασονίες, μπίλντεμπεργκ καί ...ΣΙΑ...!

ε. Είναι ό ΜΟΝΟΣ (έκτός του μυστηριώδους «ξηρακιανού νέου») που αναφέρεται αλλά δέν διερευνήθη ή παρουσία του ύπο τών ...άνακριτών, που μπορούσε να κτυπήση τόν Κυβερνήτη στό πίσω μέρος της κεφαλής καί έξ έπαφής.

στ. Είδε τόν δράστη (έναν δέν ήτο ό ίδιος) διότι ό δράστης έχώθηκε μεταξύ αυτού καί του Κυβερνήτου. Ούτως ή άλλως δηλαδή, ήτο άναμεμιγμένος στην συνωμοσία.

ζ. Καταθέτει πώς ΑΚΟΥΣΕ τόν πυροβολισμό του Κωνσταντίνου (συνεπώς ΔΕΝ τόν είδε να πυροβολή) καί γεννάται τό έρώτημα: πώς ξεχώρισε τόν ήχο της μπιστόλας του Κωνσταντίνου...! ώστε να είναι βέβαιος πώς αυτός έπυροβόλησε...!

η. Καταθέτει ΨΕΥΔΕΣΤΑΤΑ όπως απέδειχθη, πώς είδε τό μαχαιράκι στά πόδια του Καποδίστρια (Μόνον αυτός καί ό Λεωνίδης τό ...«είδαν»).

6. ΛΕΩΝΙΔΗΣ (ή ΛΕΩΝ) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Στρατιώτης, σωματοφύλαξ του Καποδίστρια, έτών 40)

α. Εύρίσκετο δύο με τρία βήματα όπισθεν του Κυβερνήτου καί κατά συνέπειαν ΕΙΔΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ.

β. Δέν είδε άρπαγμα καί δέν άκουσε παροιμίες.

γ. Καταθέτει πώς έπυροβόλησε ό Κωνσταντίνος, αλλά τόν τοποθετεί άπέναντι στον Καποδίστρια καί δέν δικαιολογεί τό κτύπημα στό πίσω μέρος της κεφαλής.

δ. Δέν άντέδρασε στό φονικό. Από κάποιον κατετέθη πώς είχε ...ξεχάσει να γεμίση τίς μπιστόλες του...!

ε. «Είδε» καί αυτός τό ...μαχαιρίδιο, (τό όποιο εύρέθη πολύ άργότερα επί του ...Κωνσταντίνου), στά πόδια του

Κυβερνήτου...!

7. ΜΕΣΗΝΕΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Επιλοχίας, 23 ετών)

α. Δέν ἦτο εἰς τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ συνητήθη καθ' ὁδόν με τρεῖς περιέργους φουστανελλοφόρους (μελετήστε τὴν κατάθεσή του στό βιβλίο μου).

β. Ἦτο ὁ μόνος πού πιθανότατα εἶδε τοὺς πραγματικούς δολοφόνους φεύγοντας ἀπό τόν τόπο τοῦ φονικοῦ, καί γιά τόν λόγο αὐτό τόν ἐντάσσομε στοὺς «αὐτόπτες».

γ. Εἶναι πολύ περιέργη ἡ κατάθεσή του καί γεννᾶ πολλά ἐρωτηματικά...

8. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ (Επίτροπος Ἁγίου Σπυρίδωνος)

ΟΥΔΕΝ καταθετεῖ ἐναντίον τῶν Μαυρομιχαλαίων.

Εἶναι ἡ πρώτη ληφθεῖσα κατάθεση καί εἶναι χαρακτηριστική γιά τό πνεῦμα τῆς ἀνακρίσεως καί τὴν «ἀντικειμενικότητά» της, ἡ καταγραφή τοῦ ἀνακρίνοντος (Ἀξελός, προϊστάμενος ἀνακριτικῆς ομάδος) πού λέγει:

«...προσκληθέντες νά λάβωμεν τὰς ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις καί πληροφορίας ENANTION τῶν...»

Ἐκάλεσε τόν Γεώργιο νά εἰσέλθῃ ἐντός τῆς Ἐκκλησίας καί αὐτός τοῦ ἐδήλωσε πῶς «δέν μπορούσε διότι ἦτο «ἀρέστο», ἦτοι ὑπό κράτησιν.

9. ΜΟΝΦΕΡΑΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Ἀνθυπολοχαγός, 22 ετών)

α. Εἶναι ἀπό τοὺς «κατ' οἰκονομίαν» αὐτόπτες. Δέν ἦτο παρῶν στήν Ἐκκλησία, ἀλλά εἶδε πράγματα πολύ σημαντικά.

β. Εἶδε καί περιγράφει τὴν πληγή τοῦ Κωνσταντίνου καί δηλώνει ΑΠΕΡΙΦΡΑΣΤΩΣ πῶς ἦτο πληγωμένος στήν ΚΟΙΛΙΑ καί ὄχι στήν πλάτη. Ἄρα, δέν ἐκτύπησε αὐτόν ὁ Κοζώνης. (τότε, ΠΟΙΟΝ ἐπυροβόλησε;)

γ. Καταθέτει τίς βιαιοπραγίες τῶν στρατιωτῶν καί ὄχι τῶν πολιτῶν, κατά τοῦ Κωνσταντίνου (καί ὄχι τῶν πολιτῶν).

δ. Καταθέτει ρητῶς πῶς ὁ Κωνσταντίνος ἐδήλωνεν ΑΘΩΟΣ γιά τό ἐγκλημα.

ε. Αὐτός παρέδωσε στόν φρούραρχο τό μαχαίριδιο τοῦ Κωνσταντίνου, τό ὁποῖο, κατά τρόπο «μαφιόζικο» τό ἐνέταξαν εἰς τὴν δικογραφία ὡς «μαχαίριδιον τοῦ ἐγκλήματος, εὔρεθὲν παρά τοὺς πόδας τοῦ Κυβερνήτου καί ὡς ἀνήκον εἰς τόν Γεώργιον».

10. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (Επίτροπος Ἁγίου Σπυρίδωνος)

α. Εἶδε νά πυροβολῆ τόν Κυβερνήτη ὁ ...Γεώργιος καί καταθέτει πῶς ὁ Κωνσταντίνος ἐπυροβόλησε στόν τοῖχο, πράγμα που σημαίνει πῶς εὐρίσκετο ἤδη ἀπέναντι ἀπό τὴν Ἐκκλησία.

β. Ἐνετόπισε καί αὐτός ἓνα «παιδί ξηρακιανό» γιά τό ὁποῖο, οὐδεμία μνεῖα ἐγίνε ἐν συνεχείᾳ.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΥΛΑ (ἐκατοικοῦσε ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπό τὴν εἰσοδο τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος. Παρηκολούθησε ὅλη τὴν σκηνὴ τοῦ φονικοῦ. Ἐγνώριζε τοὺς Μαυρομιχαλαίους, καθ' ὅσον αὐτοί, κάθε ἀπόγευμα πῆγαιναν καί ἀναβαν κερὶ)

α. Μὲ τόν τρόπον τῆς κατέθεσέως της, οἱ Μαυρομιχαλαῖοι ΔΕΝ ΗΣΑΝ ΟΙ ΦΟΝΕΙΣ Τό ἀναφέρει μὲ τόν δικό της τρόπο ὅπως θά δῆτε).

β. Καταθέτει πῶς:

«Τὸν Καποδίστρια ἐπυροβόλησαν δύο τοὺς ὁποίους ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ.» (Σ.Σ: Τοὺς Μαυρομιχαλαίους τοὺς ἐγνώριζε πολύ καλά)

(Πολύ σημαντικὴ κατάθεση, πού ἀναλύεται πλήρως στό βιβλίο μου. Ἐντύπωση προκαλεῖ τό ὅτι, ΔΕΝ της ἐγίναν οἱ κατάλληλες ἐρωτήσεις. Τό τί σημαίνει αὐτό, ἀναλύεται ἐπίσης στό βιβλίο μου)

12. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΣ (Ἀστυνόμος Ναυπλίου, ἐτῶν 46)

α. Κατέθεσε ΨΕΥΔΩΣ πῶς ἀγόρασαν ὅπλα οἱ Μαυρομιχαλαῖοι (Γεώργιος...!), ἐνῶ γιά τὴν ἀγοράν ὅπλων,

είχαν πρό μηνός δικαστεί και καταδικαστεί δύο άλλα άτομα (Τριαντάφυλλος και Σκορδούλης) χωρίς να κληθούν ούτε ως ...μάτυρες οι Μαυρομιχαλαίοι, οι όποιοι, ΟΥΔΕΜΙΑ αγορά όπλων έκαναν.

β. Κατέθεσε πώς οι Μαυρομιχαλαίοι ζητούσαν να ένοικιάσουν κατοικία κοντά στο Καποδίστρια, δήθεν διά να τον δολοφονήσουν, ενώ ο Καραγιάννης καταθέτει πώς ο Γεώργιος ζητούσε κατοικία για την σύζυγο και την κορούλα του (Περίεργο για...έπίδοχο φονιά).

γ. Άνοιξε τό παράθυρό του πού έβλεπε προς την πλευρά της φασαρίας και καταθέτει πολύ παράξενα πράγματα (λεπτομέρειες στό βιβλίο μου).

13. ΣΑΡΑΝΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ (έτών 34, Ίστατο κοντά στό «παγκάρι»)

Ο μάρτυς αυτός, αποδίδει τόν πρώτο πυροβολισμό στόν φέροντα μαύρο καππότο, δηλαδή σέ άλλον και όχι στόν Κωνσταντίνο πού φορούσε άσπρο μπουρνούζι.

14. ΣΚΟΥΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Οίνοπώλης, έτών 50)

Άκουσε πυροβολισμό από «τήν πλευρά» ...του Γεωργίου.

15. ΟΙ ΔΥΟ (2) ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΙ (Ένας Σκωτσέζος και ένας Ούαλλός, εάν ένθυμούμαι καλώς)

Πρό έτών τίς είχα έντοπίσει, αλλά σήμερα ΔΕΝ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ.

Κατέθεσαν σέ ήμερολόγιά τους, πώς ήσαν παρόντες και είδαν δύο άτομα (άσχετα μέ τούς Μαυρομιχαλαίους) να κτυπούν και να εξαφανίζονται τρέχοντας.

Τά ήμερολόγιά τους αναζητούνται και εύρισκόμεθα πολύ κοντά εις τόν έντοπισμόν των.

Μετά από αυτά, σάς αφήνω να βγάλετε τά συμπεράσματά σας...!

Καλούνται και ΠΡΟΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οι διαστρεβλωταί τής Ίστορίας μας, να μάς αντίπαραθέσουν τίς πηγές τους...!

Θά διασκεδάσωμε πολύ...!

Δέν έβλεπαν τό τί γίνεται στό δρόμο οι έντός του Ναού εύρισκόμενοι.

ΠΩΣ ΑΝΤΕΔΡΑΣΕ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Όταν ο Κωνσταντίνος είδε την κίνηση προς την μπιστόλα κάποιου (του Κωζώνη ή κάποιου άλλου), -αντέδρασε άστραπιαίως.

Έκανε ένα άλμα από εκεί που ίστατο (τό άλμα τό καταθέτουν μάρτυρες) και εύρέθη ὀπισθεν τῆς συνοδείας τοῦ Κυβερνήτου (Τό δρομάκι εἶναι πολύ στενό), τραβώντας ταυτοχρόνως τήν μπιστόλα του.

Εν κινήσει εύρισκόμενος, έπυροβόλησε πρὸς τόν ὑποπτο ὄπλοφόρο, ἀλλά ἀστόχησε και τό βόλι του έκαρφώθη εκεί ἀκριβῶς πού εύρίσκετο ὁ ἴδιος πρὸ ὀλίγων δευτερολέπτων (σημάδι στόν τοῖχο πού ὑπάρχει ἔως σήμερα).

Ταυτοχρόνως σχεδόν, έπεσε ὁ δεύτερος πυροβολισμός ἀπό τόν ὄπλοφόρο πού εἶχε δεῖ νά πιάνη τήν μπιστόλα του, στό ἰνίον (πίσω μέρος τῆς κεφαλῆς) τοῦ Καποδίστρια.

Τότε, τράβηξε τήν μπιστόλα του και ὁ Καραγιάννης, ὁ ὁποῖος ἐκτύπησε τόν Κωνσταντίνο στήν κοιλιά.

Αὐτοί ἦσαν οἱ ΤΡΕΙΣ (3) πυροβολισμοί πού ΟΛΟΙ καταθέτουν.

Σημειώστε κάτι τό πραγματικά τραγελαφικό.

Οἱ, μετά τήν καταδίκην των και κατόπιν βρώμικης συμφωνίας μέ τό «δικαστήριο» κατήγοροί τους στρατιῶται, καταθέτουν πῶς οἱ μπιστόλες τοῦ Κωνσταντίνου (εἶχε δύο, ἀλλά περιέργως, δέν ἐχρησιμοποίησε τήν ἄλλη ...ἀμυνόμενος) ἦσαν γεμισμένες μέ ΠΥΡΙΤΟΒΟΛΕΣ (βόλια και ὄχι μπαλαρμάδες), ἐνῶ στό κρανίο τοῦ Κυβερνήτου, εύρέθησαν μπαλαρμάδες...!

- 1.1. Καποδίστριας
2. Κωνσταντίνος Μ.
3. Γεώργιος Μαυρ.
4. Κοζώνης
5. Λεωνίδης
6. Γεωργίου
7. Ζηπιάνος
8. Καραγιάννης
9. «Ξηρακιανός» 1
10. «Ξηρακιανός» 2
11. Γέρο-Γούτος

ΞΑΦΝΙΑΣΜΑ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟ
ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Όταν έπυροβόλησε, ανεπιτυχώς, τόν δολοφόνο ό Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης, ό Κυβερνήτης και οί φρουροί του ξαφνιάστηκαν και ό Καποδίστριας έκανε μιά κίνηση νά δή πίσω του, στρέφοντας πρós τά δεξιά του.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, ό πυροβολισμός του δολοφόνου πού έρριφθη σχεδόν άμέσως (μάρτυρες αναφέρουν πώς οί δύο πυροβολισμοί ήκούσθησαν σχεδόν σάν νά ήτο ένας) νά τόν βρή λίγο πιό δεξιά και συγκεκριμένως λίγο πιό πίσω από τό δεξιό «ριζαύτι». (χωρίς νά θιγούν τά πτερύγια του αύτιού)

Τό ξάφνιασμα αναφέρεται από ιστορική περιγραφή, πού περιλαμβάνεται στό βιβλίο μου.

Αυτό επιβεβαιώνεται και από τήν κατάθεση του Κοζώνη, ό όποιος καταθέτει πώς «...έξαιφνης άκουσα τόν πυροβολισμό του Κωνσταντίνου...» (ΣΧ. 1)

Εάν δολοφόνος ήτο κάποιος τρίτος, ή κινήσις, που ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΚΑΝΗ, είναι ή άπεικονιζομένη στο ΣΧ 2., όποτε ό ΑΚΡΙΒΩΣ πίσω του Κοζώνης θά τόν έβλεπε και έπρεπε νά τόν κατονομάση . Άρα, αφού δέν τόν κατονομάζει ή ήτο (τούλάχιστον) μέσα στην συνωμοσία, ή έπυροβόλισε αυτός όπως φαίνεται στο ΣΧ 3

ΠΛΑΣΤΟ ΚΑΙ ΓΝΗΣΙΟ, ΙΑΤΡΙΚΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΟΠΛΑ

Ο Κυβερνήτης εύρεθη φέρων δύο θανατηφόρα τραύματα.

Ένα διά πιστόλας στην κεφαλή και ένα διά μαχαίρας στο ύπογάστριο.

Η εξέταση των τραυμάτων αυτών μάς δίδει ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑ συμπεράσματα.

Είναι πολύ χρήσιμο, πρό της αναλύσεως των τραυμάτων, να σάς ενημερώσω για τὰ ΔΥΟ (2) Ιατρικά πορίσματα που υπάρχουν.

Τό ένα είναι ΓΝΗΣΙΟ και τό άλλο είναι ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΗΜΜΕΝΟ.

Τό Γνήσιο, τό ένετόπισε ό έγκριτος Ιστορικός μας Διον. Κόκκινος, τό έδημοσιοποίησε στό Βιβλίο του περί τής Ελληνικής Έπανάστασεως (στό βιβλίο μου αναφέρω λεπτομέρειες), αλλά ΟΥΔΕΙΣ (Έπαναλαμβάνω μετ' άγανακτήσεως τό ΟΥΔΕΙΣ) τών τόσων και τόσων «Ιστορικών», «Άκαδημαϊκών», «τηλεοπτικών μαϊντανών» και λοιπών λαλιστάτων «διδασκάλων» και «Καθηγητών», τό αξιοποίησε.

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΑΠΟΚΡΥΠΤΟΥΝ;

Τό εύρεθέν εις τό άρχείο του Ιατρού Σ. Καρβελά μή ανακοινωθέν πόρισμα, αναφέρει για τὰ τραύματα:

«...Επί τής κατ' ίνιον χώρας μάλλον πρός τά δεξιά παρά πρός τά άριστερά, τραύμα στρογγυλόν εισδυτικόν, πλατύ και μακρόν, έπτά μέχρις όκτώ έκατοστομέτρων, κατενεχθέν διά πυροβόλου όπλου, κατευθυνόμενον έκ δεξιών πρός τά άριστερά και έκ τών κάτω πρός τά άνω και καταλήγον εις τήν έξωτερικήν γωνίαν του λοβου του άριστερου ώτός χωρίς νά τό θίγη εις τά έξωτερικά πτερύγια... εις τήν δεξιάν κοιλιακήν χώραν τραύμα διά μεταλλίνου όπλου τέμνοντος και αίχμηρου, μήκους όκτώ μέχρις έννέα έκατοστομέτρων και βάθος ένός ποδός...»

Τό, υπό μορφήν «ρεπορτάζ» τής «Γενικής Έφημερίδος» (άνευ ύπογραφών τών Ιατρών) δοθέν εις τήν δημοσιότητα ΨΕΥΔΕΣ «πόρισμα», αναφέρει:

«...Είς τό όπισθεν μέρος τής κεφαλής ((la region occipitale) μίαν πληγήν σφαιροειδή διαπεραστικήν, τής όποίας ή περιφέρεια 7-8 γραμμών προξενημένη από πυροβόλον όπλον, ή όποία πληγή διεθύνητο από τά δεξιά πρός τά άριστερά κάτωθεν πρός τά άνω και έτελείωνεν πρός τόν άριστερόν κρόταφον, άνευ βλάψεως του δέρματος (Είς νεωτέραν ανακοίνωσιν συμπληρώνουν: «...εύρήκαμεν δε περιλέον εις τό άντικείμενον μέρος του έξωτερικού στομίου, ήτοι εις τό άριστερόν κροταφικόν μέρος μεμιγμένας μέ συντρίματα όστέων του λεπιδώδους μέρους του άριστερου κροταφικού όστέος, τρεις πάλλας μολύβδου, έξ ών αι δύο είχον όγκον μικρου λεπτοκαρύου, ένωμένας διά σύρματος μεταλλικού, ή τρίτη μικροτέρα και μονήρης εις τό αυτό μέρος κατωτέρω, τέταρτον τμήμα μολύβδου ώθημένον εις τούς άπέναντι ύμένας...» (και συνεχίζει ή πρώτη ανακοίνωσις) «.Είς τόν δεξιόν βουβώνα (region in guinale) μία έτέραν πληγήν κατά κάθετον γενομένην από όπλον κοπτερόν και όξύ, τής όποίας τό μήκος ήτον 8 ή 9 γραμμών και δώδεκα τό βάθος (συμπληρώνεται και αυτή ή περιγραφή μετά τήν νεκροψίαν «...Η διά όξέως και κοπτερου όπλου γενομένη πληγή εις τόν δεξιόν βουβώνα, διευθυνομένη από τά έκτός πρός τά ένδον, και κάτωθεν πρός τά άνω, έφθασε νά ανοίξη εις διάστημα ½ ως 2 γραμμών τό άνω μέρος τής ίσχυακής έξωτερικής άρτηρίας...»

Έκ τής περιγραφής του τραύματος τής κεφαλής, μετά τήν περιγραφήν τών όπλων, θά διαπιστώσετε πως τό τραύμα αυτό έγινε ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ. Και τουτο διότι:

Τό γέμισμα του φονικού όπλου είχε γίνει μέ «μπαλαρμάδες», ήτοι μέ μικρά μολύβδινα σφαιρίδια, ήνωμένα ανά δύο (συνήθως) τά όποια, όταν εξήρχοντο τής κάννης του όπλου «άνοιγαν» πολύ περισσότερο από τά σκάγια, διότι επί τών σφαιριδίων έπενεργούσε «ζεϋγος δυνάμεων» που τά περιέστρεφε μέ μεγάλες ταχύτητες. Διά τουτο

τά γεμίσματα αυτά, είχαν πολύ μεγάλη καταστρεπτική τών ιστών δύναμιν, αλλά άμελητέαν διατρυτικήν...

Έτσι, τό ότι κατέστη δυνατή ή είσοδος 2 μπαλαρμάδων στό τραύμα αλλά κυρίως τό ότι ή διάμετρος του ήτο 7 - 8 'κατοστά, σημαίμει πώς τό όπλο δέν άπέιχε τής κεφαλής πάνω άπό 15 έκατοστά, διότι εάν ή άπόστασις ήτο μεγαλύτερα, οί μπαλαρμάδες, θά «άλεθαν» τήν κεφαλή (θά άνοιγαν πολύ) και δέν θά δημιουργούσαν όπην.

Είμαι ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΝ τό ό,τι, ένώ στήν κεφαλή του Καποδίστρια εύρέθησαν μπαλαρμάδες, ό Κωνσταντίνος είχε γεμίσει τίς μπιστόλες του μέ ΠΥΡΙΤΟΒΟΛΕΣ... (Βόλια μονά)

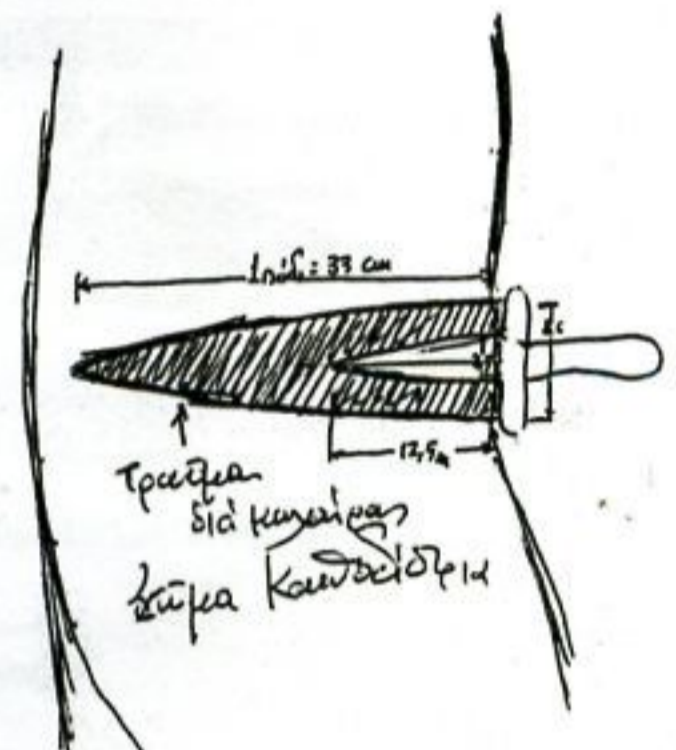
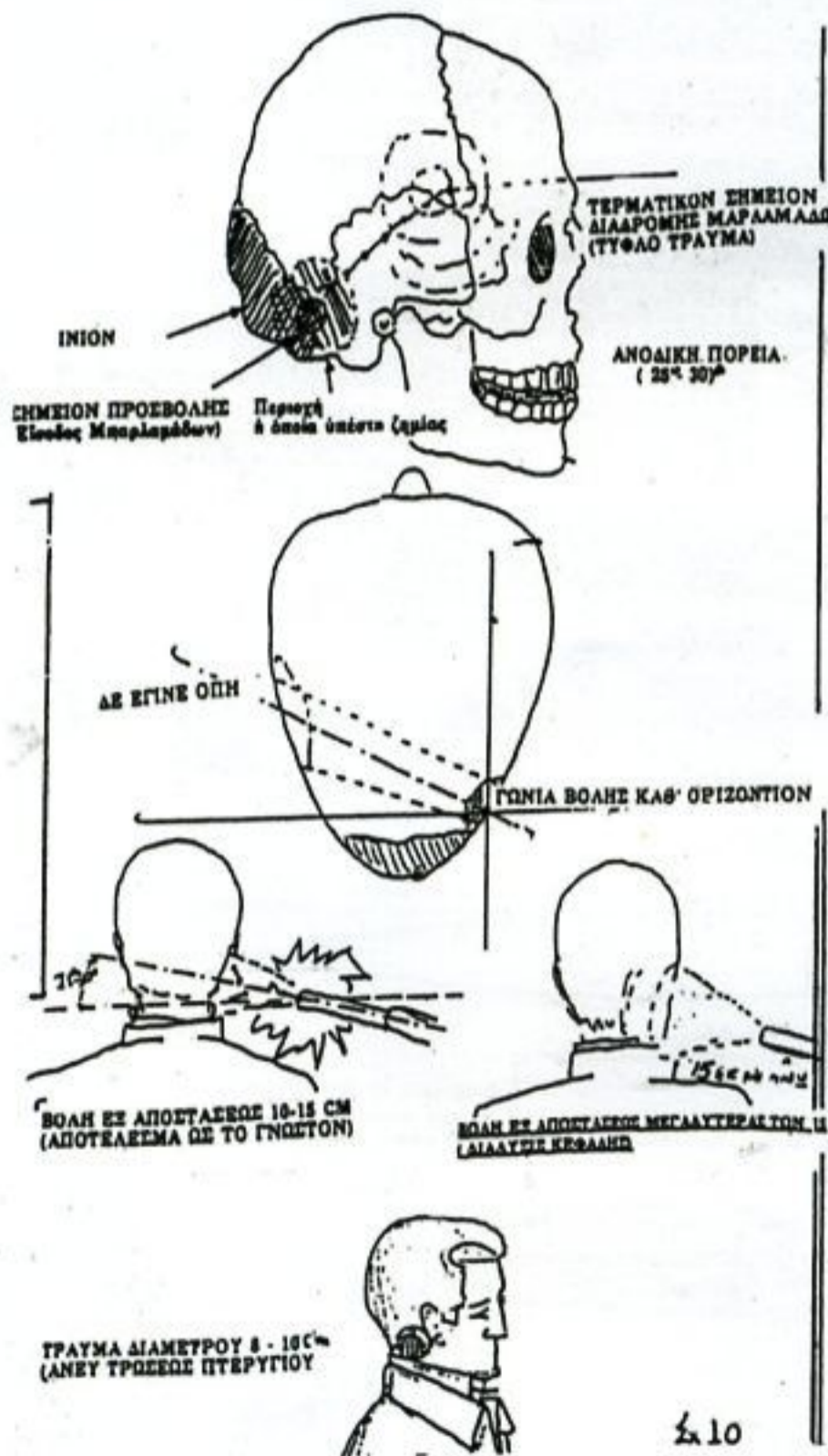
Τραγέλαφος γίνεται και μέ τό τραύμα διά μαχαίρας.

Είμαι ΠΡΟΦΑΝΗΣ ή πλαστογράφησις.

Από τραύμα μέ «πύλην είσόδου» 8-9 έκατοστά και βάθος 33 έκατοστών (ΕΝΟΣ ΠΟΔΟΣ γράφουν οί ιατροί! (δηλαδή άπό πλήγμα μέ ...«χατζάρα») μετεβλήθη σέ τραύμα μέ πύλην είσόδου 8 χιλιοστών και βάθος 12 χιλιοστά (έγινε άπό έναν ...«χαρτοκόπτη».

Απλούστατα, οί δολοπλόκοι, προσήρμοσαν τίς διαστάσεις του τραύματος στίς διαστάσεις του μαχαιριδίου που ένέταξαν παρανόμως στήν ...«δικογραφία»...!

Άμέσως πιο κάτω θά κατανοήσετε τήν πλαστογράφηση...!

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΟΠΛΑ

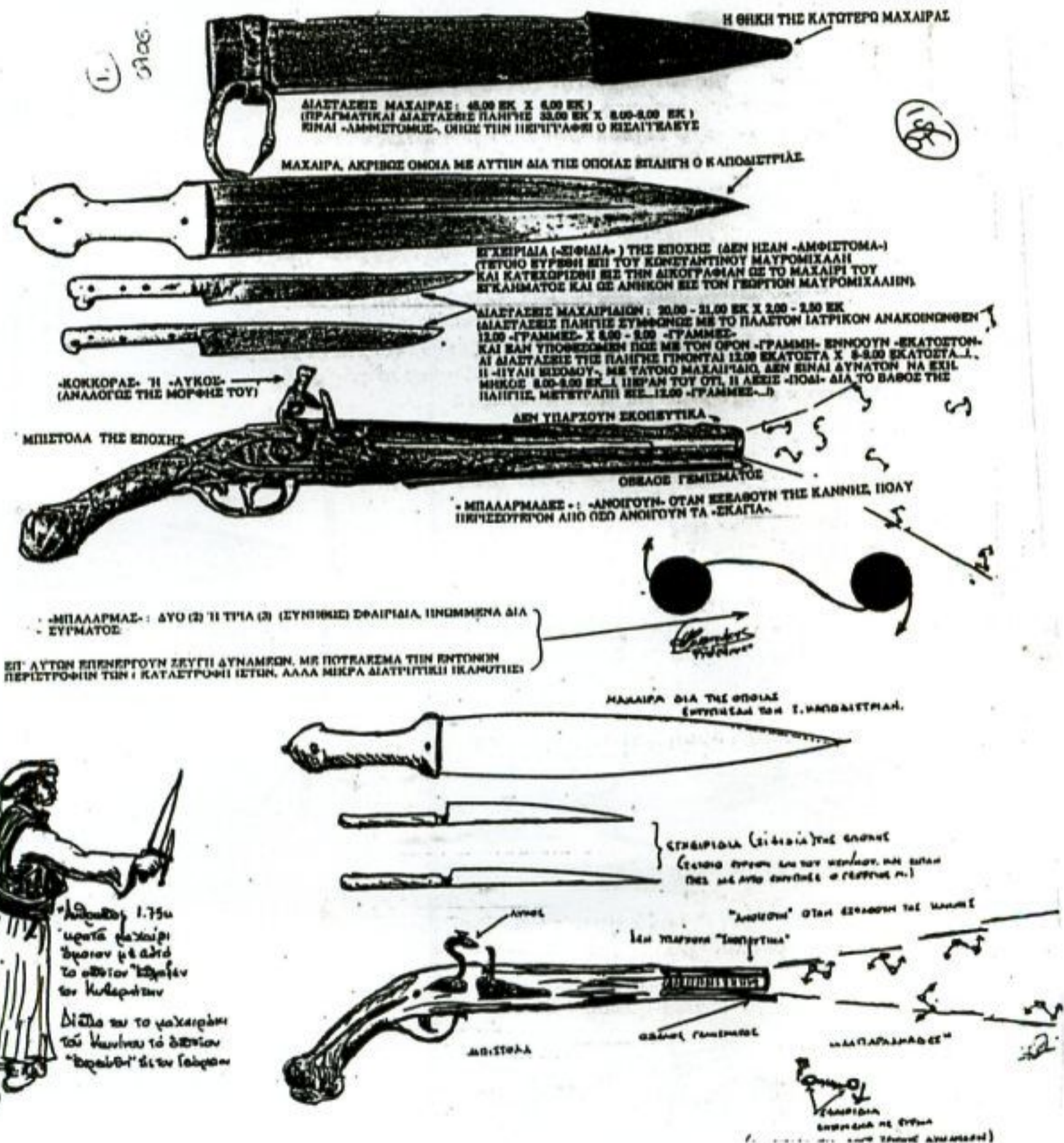
Στις κατωτέρω απεικονίσεις βλέπετε αφ' ενός μὲν τὶς διαφορὲς τῶν μαχαιριῶν, αφ' ἑτέρου τὴν πολὺ μεγάλη διαφορά τῶν μπαλαρμάδων.

Ὅταν βγοῦν ἀπὸ τὴν κάννη, «ἀνοίγουν» λόγω τοῦ ἰσχυροῦ ζεύγους δυνάμεων τὸ ὁποῖο δημιουργεῖται λόγω τῆς μάζης τῶν, μολυβδίνων συνήθως, σφαιριδίων, καὶ τοῦ μήκους τοῦ σύρματος πού τὰ συνδέει.

Οἱ ἱστορικοὶ (ὡς π.χ. ὁ Διον. Κόκκινος) εἶναι κατηγορηματικοὶ ὡς πρὸς τὸ ὅτι τὸ τραῦμα τῆς κεφαλῆς ἦτο ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ.

Ἡ εὐρεσις 2,5 μπαλαρμάδων ἐντὸς τοῦ τραύματος, πού εἶχε τόσο μικρὰν διάμετρον, τὸ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ.

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΙΣ: Τὰ ὄπλα τοῦ Κωνσταντίνου Μαυρομιχάλη ἦσαν γεμισμένα μὲ «πυρποβολές», ἤτοι τυποποιημένα «φυσέκια», τὰ ὁποῖα ΔΕΝ περιεῖχον μπαλαρμάδες, ἀλλὰ βόλια, (σφαῖρες) ἀπ' ὅπου καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς «σφαῖρα» πού ἀποδίδεται καὶ στὰ σύγχρονα, ἐπιμήκη βλήματα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΟ...ΜΑΧΑΙΡΙΔΙΟ

Μετά από έγγραφο του Εισαγγελέως πού του ζητούσε τό μαχαιρίδιο (σώζεται στην «Γενική Έφημερίδα» του 1831-32, ό Φρούραρχος Ναυπλίου Αλμείδα, άπαντά:

Αναφορά Φρουράρχου Αλμείδα:

«Αριθ. 1,761 Ναύπλιον, τήν 28 Σεπτεμβρίου 1831

Κύριε Λοχαγέ Είσηγητά

Κατά τήν έγγραφον αίτησίν σας χρονολογημένην τῆ ἐνεστῶτῃ ἡμέρᾳ, διευθύνω σας μέ τόν κομιστήν τῆς παρούσης, τό ξιφίδιον μέ τό ὅποῖον ἐκτυπήθη παρά τῶν φονέων ἡ Α. Ε. Αυτό μοί τό παρέδοσεν ἕνας στρατιώτης τοῦ Πυροβολικοῦ, ἐνῶ εὐρισκόμην εἰς τήν πλατεῖαν Πλατάνου κατά τήν στιγμήν, ἦν ἐσειρον τόν θανατωθέντα φονέα·έπομένως δέ, θέλω προσκαλέσει τόν στρατιώτην διά νά μοί δώση τάς περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ ξιφιδίου πληροφορίας.

*Ὁ Συνταγματάρχης Ἀνώτατος Φρούραρχος Ναυπλίας
Αλμείδας»*

Ὁ Ἀξιωματικός Μονφεράτος, ἀναφέρει:

«...καθ' ὁδόν κομίζοντες τόν φονέα εἰς τήν πλατεῖαν, μοί ἐδόθη ἕνα μαχαίρι μέ θήκην μαύρην καί αἱματωμένην, καί μία πυριποβολή παρά τοῦ δεκανέως Βούλγαρη, λέγων μοι, ὅτι ἔπεσαν κατά γῆς ἀπό τήν μέσσην τοῦ φονέως, τά ὅποια ἐνεχείρισα εἰς τόν Φρούραρχον...»

Ὁ δέ Βούλγαρης καταθέτει :

«...καί πηγαινάμενοι, ἐπαραπήρησα εἰς τήν μέσσην, ὅτι ἐφοροῦσε ἕνα μαυρομάνικον μαχαίρι, τό ὅποῖον ἔλαβα καί τό ἔδωσα εἰς τόν Ἀξιωματκόν. Καί τό ὅποῖον ἦτον ἔως τό μανίκι βουτημένον εἰς τό αἷμα...καί ἀφοῦ τόν ἐκτυπήσαμεν μᾶς ἔλεγεν, μή μέ κτυπάτε, διότι δέν εἶμαι ἐγώ ἡ αἰτία...»

Σημειώστε πῶς στήν δικογραφίαν, ΡΗΤΩΣ ἀναφέρεται ὅτι: *«...τό μαχαιρίδιον εὐρέθη παρά τούς πόδας τοῦ πεττωκότος Κυβερνήτου...»*

Ἐπίσης, θαυμάστε...! Δέν τούς «έκοψε» νά ἀναρωτηθοῦν, γιατί ὁ «φονέας», μετά τό μαχαίρωμα ξανάβαλε τό μαχαιρίδιον εἰς τήν θήκην...!

Τό αἷμα προήρχετο ἀπό τό τραῦμα τοῦ Κωνσταντίνου στήν κοιλιά...

Εἰς τό δίτομον βιβλίον μου, θά συναντήσετε λεπτομερείας αἰ ὅποια προκαλοῦν ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΝ...!

Ἡ διαπλοκή καί ἡ παραπληροφόρησις, ἔχουν βαθειές ρίζες.

Μέχρι σήμερα παραμένουν ἴδιες καί ἀπαράλλακτες...!

Τί ἔχουν νά μᾶς ποῦν δι' αὐτό οἱ ...«σοφοί»... «καθηγηταί καί δάσκαλοι» μας

ΠΩΣ ΘΑ ΚΤΥΠΟΥΣΑΝ ΩΣ «ΔΙΚΙΩΤΑΙ»

Εάν οι Μαυρομιχαλαίοι είχαν αποφασίσει να κτυπήσουν φανερά, ως υπερήφανοι δικιωταί ή σωτήρες του Έθνους από τον ...τύραννο, θα ένεργούσαν όπως δείχνει το σχεδιάγραμμα:

1. Αφού δέν έκτύπησαν στά σκοτάδια και δέν φορούσαν ρούχα ένέδρας, δέν είχαν σκοπόν να κρύψουν τήν έννοχήν των, αλλά να ήρωοποιηθούν.

2. Δέν θα επέτρεπε ο Γεώργιος να Έκκλησιασθή ή οικογένειά του εκείνο τό πρωινό και μάλιστα στήν ...ΐδια Έκκλησία...!

3. Θα είχαν από δύο μπιστόλες έκαστος ώστε να άποφύγουν τίς πιθανές άφλογιστίες (συνήθειες στά άτελή όπλα τής έποχής) και δέν θα χρησιμοποιούσαν έναν «σουγιά»...!

4. Δέν θα πήγαινε να δολοφονήση τον Κυβερνήτη ο Γεώργιος...άοπλος...!

5. Δέν θα προσπαθούσαν να διαφύγουν από τον τόπον τής τραγωδίας.

6. Δέν θα ήρνούτο τήν πράξιν των μέχρι και τίς στιγμές πού αντιμετώπιζαν τον βάβαιο θάνατο (όπως ο Γεώργιος πρό του έκτελεστικού άποσπάσματος).

Δέν θα επέτρεπαν στους έαυτούς των να πεθάνουν ντροπιασμέοι ως κοινοί δολοφόνοι, αλλά θα έδιδον «δόξαν είς τήν γενιά των» έπικαλούμενοι «Έθνικόν συμφέρον» ή έστω «Υποχρέωσιν δικιωμού»...!, ακόμα και αν «έλειπούργησαν» ως κοινοί δολοφόνοι...!

ΕΤΣΙ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΦΟΝΙΚΟ

Τό φονικό έγινε όπως φαίνεται στο σκίτσο.

Τίς κινήσεις των εμφανιζομένων προσώπων, τίς έχομε περιγράψει στά προηγούμενα.

ΠΛΗΡΗΣ ανάλυσις και έπεξήγησις, δίδεται στό βιβλίο μου.

Εδω ή σκηνή δίδεται μέ δολοφόνον τόν Κοζώνη, αλλά είναι πιθανόν όπως είπαμε, νά ήτο αυτός πού, έδω, φεύγει πρός τά δεξιά. (γιατί δέν αναφέρει ό Κοζώνης τόν δολοφόνο, αφού μπήκε μπροστά του;)

1. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ -2. ΚΩΝΣΤ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ -3. ΚΟΚΚΩΝΗΣ) -4. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ -5. ΛΕΩΝΙΔΗΣ -6. ΓΕΩΡΓΙΟΥ -7. ΖΗΤΙΑΝΟΣ (Η ΞΗΡΑΚΙΑΝΟΣ ΝΕΟΣ) -8. ΞΗΡΑΚΙΑΝΟΣ -9. ΞΗΡΑΚΙΑΝΟΣ -10. ΓΕΩΡΓ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ -11. ΓΕΡΟ ΓΟΥΤΟΣ

ΚΩΔΙΚΕΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Στό Βιβλίο μου, ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΩ πώς υπήρχε μυστική αλληλογραφία μεταξύ Καποδίστρια και Πετρόμπεη, από τό 1818 ήδη και μαλιστα μέσω των διπλωματικών σάκκων της Ρωσικής Πρεσβείας της Κωνσταντινουπόλεως.

Αυτόν τόν τρόπο επικοινωνίας συνέστησε ο ίδιος ο Καποδίστριας στον Μαυρομιχάλη, σε επιστολή του τήν όποία δημοσιοποιώ στό Βιβλίο μου.

Παρά ταύτα, πρós επίτευξιν μεγαλυτέρας ασφαλείας, χρησιμοποιούσαν ειδικούς κώδικες για τά σημαντικά θέματα, ώστε αι επιστολαί νά είναι ακίνδυνοι, εάν έπεφταν σε άνεπιθυμήτους χείρας, ή εάν κάποιιο φαύλο, έβαζαν κατά νούν νά εκβιάσουν τούς αλληλογραφούντας.

(Περίπτωσης του Γαλάτη, του Φιλικού που προσεπάθησε νά κερδίση χρήματα...!)

Οί γνωρίζοντες περί «κωδικοποιημένων επικοινωνιών», αντιλαμβάνονται τήν ανάγκην τής αλλαγής των κωδίκων κατά διαστήματα, ώστε νά άποφευχθή τό «σπάσιμό» των.

Σ' ένα βιβλίο σχετικό μέ τόν Έμμανουήλ Ξάνθο, έπιγραφόμενον «Άπομνημονεύματα για τήν Φιλική Έταιρεία» (Έκδ. Βεργίνα 1996) τό όποϊον άποτελεί πιστόν άνάτυπον βιβλίου του 1843 και ως έκ τούτου πηγήν πληροφοριών μέ μέγáλον δείκτην άξιοπιστίας, (λόγω και τής χρονικής έγγύτητος τής έκδόσεώς του πρós τά γεγονότα) πέραν των πολλών ενδιαφερουσών πληροφοριών περί Ξάνθου-Φιλικής Έταιρείας και Τεκτονισμού (ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ή μή ύπαρξις σχέσεως μεταξύ Τεκτονισμού και Φιλικής Έταιρείας) εύρίσκομεν και ένα «Λεξικόν» χρησιμοποιηθέν υπό των Φιλικών διά κάποιαν περίοδον.

Τό άνωτέρω «Λεξικόν», υπήρξεν πόνημα των Άναγνωστόπουλου (που θά έμενεν εις τήν Σμύρνην) και του Σέκερη (θά έμενεν εις τήν Κωνσταντινούπολιν) προκειμένου νά επικοινωνούν μεταξύ των εν ασφαλεία.

Είναι προφανές πώς υπήρχον και άλλα τέτοια «Λεξικά» διά των όποϊων επικοινωνούσαν μεταξύ των μέ προσυμφωνημένες λέξεις, πολλά σημαίνοντα στελέχι.

Εις τό προαναφερθέν βιβλίον, είναι πολύ σημαντικό το νά σημειωθή πώς ο ίδιος ο Ξάνθος (ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ τέκτων έκ των τριών φερομένων ως ίδρυτών του παραρτήματος τής Φ.Ε. τής Όδησσοϋ), δηλώνει πώς ο Τεκτονισμός ΔΕΝ είχεν σχέσηιν μέ τήν Φ.Ε. πέραν του ότι, ως όμάς κινουμένη κατ' ανάγκην μέ μυστικότητα, χρησιμοποιούσε σημεία άναγνωρίσεως και δηλώνει ρητώς πώς χρησιμοποιούσε κάποιου είδους αυτοσχέδιον «λεξικόν» προκειμένου νά διασφαλίζεται τό άπόρρητον των επικοινωνιών.

Παραθέτομεν λοιπόν εν των χρησιμοποιηθέντων «λεξικών» (Τμήμα του).

Προσέξτε κάποιο στοιχείο του Λεξικού, τό όποϊον ΜΟΝΟΝ σε Έλληνικό πόνημα θά μπορούσε νά έντοπισθή. Συγκεκριμένως, ακόμα και σ' ένα συνωμοτικό λεξικό όπως αυτό, αν τό προσέξετε, θα δήτε τήν σκωπτική και φιλοπαιγμωνα διάθεση των έμπνευστών και συνακτών του.

Είναι ή χειροπιαστή άπόδειξις τής σατιρικής διαθέσεως του Έλληνικού πνεύματος, που μου δημιουργεί τήν διάθεσιν, χωρίς τήν παραμικράν πρόθεσιν δραματοποιήσεως του θέματος, νά ψιθυρίσω:

«Άθάνατε Έλληνα»...!

Σημειώστε, πώς οι άπεσταλμένοι του Βοναπάρτη στην Μάνη αδελφοί Στεφανόπουλοι, περιγράφουν εις τό βιβλίον τους, (σελίς 128, Εκδ. Αφοί ΤΟΛΙΔΗ, 1974) μία σκηνή, ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ σημαντική. Διαβάζομε:

« Ούρανοι! Τί φώς λάμπει στην Ελλάδα, φωνάζει ένας γέρος Επίτροπος του Βοναπάρτη στην Μάνη...!»

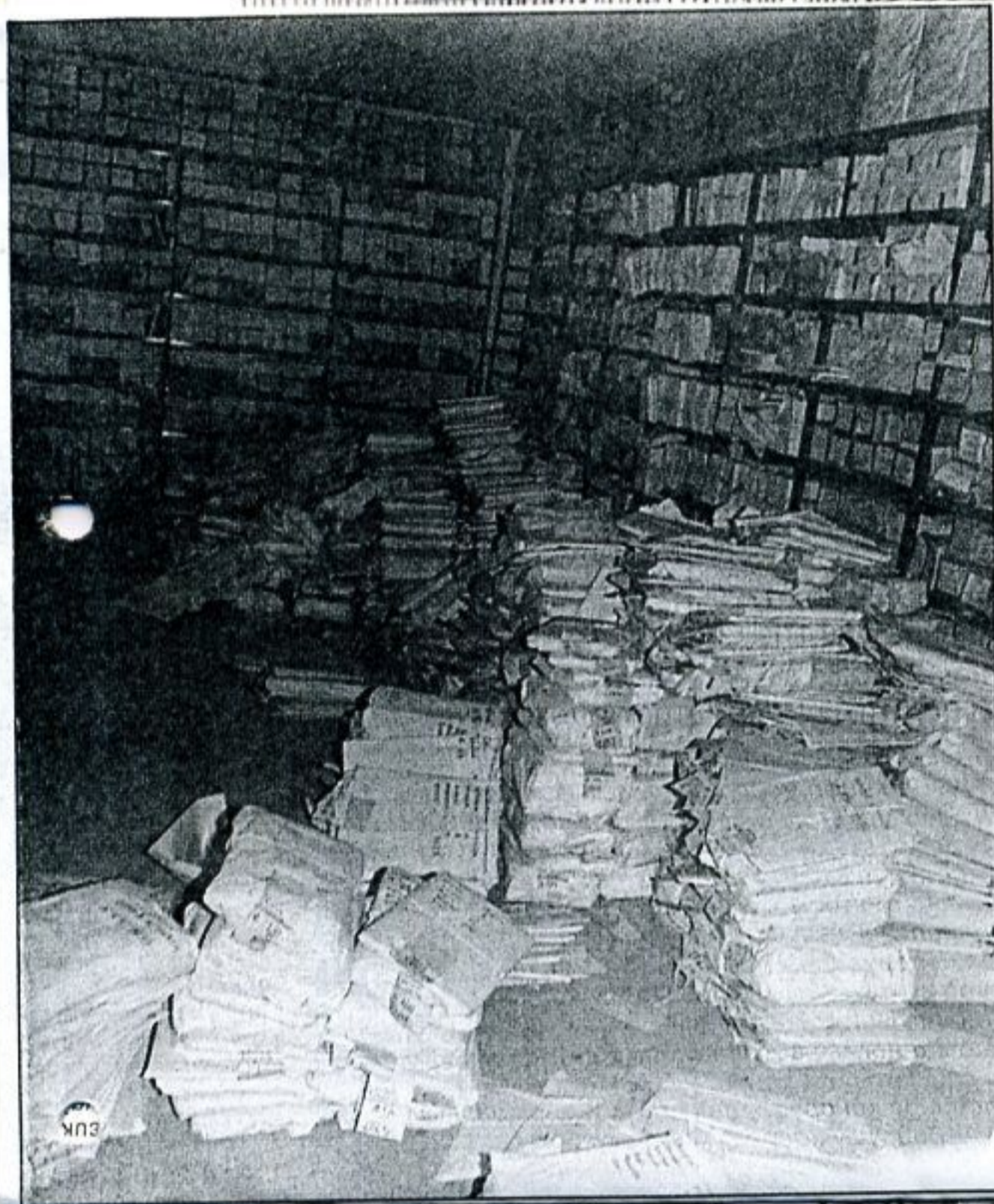
ΕΙΧΕ «ΕΠΙΤΡΟΠΟ» (Επιστάτης, αντιπρόσωπος, επιμελητής είναι λέξεις που αποδίδουν τό «procureur» ή «intendant» του Γαλλικού κειμένου) ο Ναπολέων στην Μάνη;

Διότι, ή έστιασις τής προσοχής μας στό «Βοναπάρτης» = «Μπουόναπάρτε» = Καλόμερος Στεφανόπουλος είναι πολύ πιό άσήμαντος από τήν έστιαση στό μικρό του Όνομα, τό ΝΑΠΟΛΕΩΝ, πού είναι σύνθετο από ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ λέξεις, τό ΝΑΠΗ =ΠΥΚΝΟ ΔΑΣΟΣ και τό ΛΕΩΝ=ΛΙΟΝΤΑΡΙ.

Δηλαδή, «Τό λιονταρι του πυκνού δάσους».

Στά Γαλλικά, τό όνομα αυτό, ΔΕΝ έχει πειστική έτυμολόγηση.

Σας λέει κάτι αυτό...;

Εικόνα εγκατάλειψης παρουσιάζουν σήμερα τα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Φάκελοι πολύτιμοι ατάκτως ερριμμένοι σε έναν εντελώς ακατάλληλο χώρο. Αριστερά, έγγραφο της 16ης Δεκεμβρίου του 1836 με την υπογραφή του κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια.

κτίμητη. Στην Ευρώπη τα σημαντικότερα αρχεία είναι τα Εθνικά Αρχεία της Γαλλίας, η Υπηρεσία Δημοσίων Αρχείων του Λονδίνου, τα κρατικά αρχεία της Βενετίας, του Βελγίου, της Ουγγαρίας, της Αυστρίας, της Τσεχοσλοβακίας, της Ολλανδίας.

Μεγάλα αρχεία υπάρχουν επίσης και εκτός Ευρώπης στην Ουάσιγκτον, τον Καναδά, αλλά στη Ζιμπάμπουε, τη Νιγηρία, στην Κουάλα Λούμπουρ. Και η Ελλάδα;

Είναι πια ώρα τα Γενικά Αρχεία του Κράτους να αποκτήσουν μόνιμη κατάλληλη στέγη και να αναδιοργανωθούν. Ο γραπτός λόγος είναι μια ευαίσθητη κληρονομιά. Όπως πολύ σωστά γράφει ο Χουάν Κάρλος Λονγκουά, επί χρόνια διευθυντής του Διεθνούς Ταμείου Προώ-

Τραγική ή κοινότητα φυλάκων των Αρχείων (Ρεζιμίμ) υπήρξε και η διοργάνωση ή κατάσταση. Όμως...

ΕΠΙΣΤΟΛΗ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΠΟΦΟΥ-ΠΥΡΓΟΥΛΑΚΟΥ

Ο κ. Σταύρος Μπόφος-Πυργουλάκος, είναι ένας πολύ ικανός ποιητής και Λαογράφος, πού ασχολείται με την προσεκτική και πιστή καταγραφή στοιχείων από την Μάνη πού σιγά-σιγά χάνεται, μέσα στην λαίλαπα της «προόδου», ή όποια δημιουργεί συνθήκες απαγορευτικές για την συνέχιση παραδοσιακών Μανιάτικων δραστηριοτήτων, πού ναί μόν ήσαν λιγώτερο αποδοτικές, αλλά τόσο γραφικές και μέ ένα «χρώμα» καθαρά τοπικό, πού στους πιό παλιούς, δημιουργεί μιά νοσταλγική διάθεση ή όποια σχεδόν «πονᾶ» για τόν χαμό τους...!

Ο κ. Μπόφος-Πυργουλάκος λοιπόν, άνεπιός του άειμνήστου Καθηγητού Άναργύρου Κουτσιλιέρη, μέ ένημέρωσε μέ έπιστολή του, σχετικώς μέ τίς θέσεις πού έλαβε ό άείμνηστος Θεός του, σχετικώς μέ τό βιβλίό μου.

Τίς ίδιες θέσεις μου είχε άνακοινώσει και προσωπικώς ό πολυγραφότατος Ιστορικός Α. Κουτσιλιέρης, αλλά έχει ιδιαίτερη σημασία ή καταγραφή τους και από κάποιαν τρίτην, άπολύτως αξιόπιστον πηγήν.

Παραθέτω την έπιστολήν του κ. Μπόφου-Πυργουλάκου, μέ την συγκατάθεσίν του.

«Αγαπητέ κύριε Κοκκινάκη

Αναφορικά με το έργο σας «Γιοιό Σκότωσαν τον Καποδίστρια», εκτός από τα συγχαρητήριά μου για την τεράστια προσπάθεια του δύσκολου εγχειρήματός σας και την πείσμονα προσπάθεια για την αποκατάσταση της αλήθειας, ένας πρόσθετος λόγος με παρακινεί να επικοινωνήσω μαζί σας.

Διαπίστωσα ότι γίνεται μια προσπάθεια υποβάθμισης-δεν ξέρω αν είναι η κατάλληλη λέξη- του έργου σας από κάποιους «διανούμενους» της πατρίδας μας και μέσα στην προσπάθειά τους εμπλέκουν και το όνομα του άειμνήστου θείου μου Ανάργυρου Κουτσιλιέρη, ότι τάχα κι εκείνος είχε την ίδια γνώμη για το έργο σας.

Έχω λοιπόν να σας πω ότι σε συζήτηση που είχα μαζί του, ένα περίπου χρόνο προ του θανάτου του, μου είπε επί λέξει τα εξής: ‘Στην αρχή το πέρασα έτσι βιαστικά και δεν έδωσα την δέουσα προσοχή, αλλά το ξαναδιάβασα επισταμένως και διαπίστωσα ότι ο Κοκκινάκης έχει δίκιο σε πολλά σημεία, τα οποία δεν έχουν ως τώρα επισημανθεί και μελετηθεί. Ελπίζω να μου δοθεί χρόνος να γράψω γι αυτές τις διαπιστώσεις μου»

Δυστυχώς τον πρόφτασε ο θάνατος.

Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας

Με εκτίμηση

Σταύρος Β. Μπόφος Πυργουλάκος»

Εύχαριστώ θερμώς τόν κ. Μπόφο-Πυργουλάκο, δεδομένου πώς ή γνώμη του άειμνήστου, πολυγραφοτάτου Ιστορικού Συγγραφέως Θείου του, έχει ιδιαίτεραν σημασίαν και άποτελεί μιά πολύ δυνατή φωνή πού μέ στηρίζει στην προσπάθειά μου για την επίτευξη της άναψηλαφήσεως της ύποθέσεως, εις πείσμα κάποιων...!

ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ)

Ο Σύγχρονος ΣΚΟΤΑΔΙΣΜΟΣ, ή λυσσασμένη επίθεση κατά της Ιστορίας μας και ή προσπάθεια απόπροσανατολισμού της νεολαίας μας με την αποξένωσή της από τα ιδανικά της φυλής μας, επιβάλλουν την επαναλειουργία του ΚΡΥΦΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Είμαστε έτοιμοι νά τό υπηρετήσωμε...!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η έκδοσις τῆς παρούσης Ἐπιτομῆς τοῦ Βιβλίου μου «ΠΟΙΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ-ΑΘΩΟΙ ΟΙ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΟΙ ΔΕΝ ΚΤΥΠΗΣΑΝ ΑΥΤΟΙ- (Γ.ΕΚΔ. ἀπό ΕΚΔ. ΟΙΚΟΝ «ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ») κρίθηκε ἀναγκαία, πρὸς Ἀποκατάστασιν τῆς Ἱστορικῆς Ἀληθείας, εἰς πείσμα τῶν ὄσων ἐπιμένουν νὰ διαδίδουν ΨΕΥΔΗ ἐπὶ Ἱστορικῶν θεμάτων.

Δέν εἶναι μόνο Ρεπούση-Δραγώνα καὶ ΣΙΑ οἱ συνειδητοὶ διαστροφεῖς τῆς ἱστορίας μας καὶ τῆς Ἑλληνικότητός μας, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἐντολοδόχοι τῶν διαφόρων «Σόρων», οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ ΑΠΕΛΑΘΟΥΝ...!

Ἐπὶ ὑπάρχουν κάποια «παιδαγωγικά Ἰνστιτούτα», κάποια ...«Ἀκαδημία», κάποια Ἰδρύματα μέ ὀνόματα πο(Ω)λιτικῶν, ἢ γνωστὴ σέ ὄλους τοὺς Ἕλληνες «ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΜΕ», ἢ ἀνευρη καὶ ρίψασπις «πνευματικὴ ἡγεσία» (κατ' εὐφημισμὸν), οἱ ξενολαῖνοι-θολοκουλτουριάρηδες ρατσιστές (ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ), κάποιοι «προοδευτικοί» πού μᾶς νομίζουν .καθυστερημένους, αὐτοὶ πού ὅταν ὁμιλοῦν γιὰ «ριζοσπαστισμὸ» δέν ἐννοοῦν κόψιμο ἀπὸ δεσμά πού μᾶς κρατοῦν καὶ δέν μᾶς ἀφήνουν νὰ ...«πετάξωμε» ἀλλὰ ἐννοοῦν ΑΠΟΚΟΠΗ ἀπὸ τίς ΙΕΡΕΣ ΡΙΖΕΣ μας, καὶ ἄλλοι ΕΣΜΟΙ, πού πρέπει νὰ πάψουν νὰ ὑπάρχουν.

Τὸ βιβλίο μου στό ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ παρούσα ἐκδοσις, ἐγίνε στόχος τῶν διαφόρων Διεθνῶν καὶ ντόπιων περιέργων (καὶ μέ διάφορα περίεργα ὀνόματα) «λεσχῶν», ὀργανώσεων κ.λπ.

Κύριος «ἐχθρός» τοῦ βιβλίου μου, εἶναι (κατὰ δήλωσιν ἐξέχοντος στελέχους τοῦ Τεκτονισμοῦ) ἡ ΜΑΣΟΝΙΑ, ἢ ὅποια, παρά τὸ προσωπεῖο τῆς, δέν εἶναι παρά ἓνα «παράρτημα Ἑλλάδος» τοῦ Σκωτικοῦ, ἢ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Τεκτονικοῦ, καθαρῶς σιωνοκρατούμενου κατεστημένου, ἐπειδὴ μέσα στίς σελίδες του, ΚΑΤΑΡΡΙΠΤΩ τοὺς μύθους τοὺς περὶ Φιλικῆς Ἐταιρείας καὶ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩ ΠΩΣ ΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ἀσυστόλως ὀνομάζοντας Μασόνους ἀκόμα καὶ διώκτες τοὺς (ὅπως π.χ. ὁ Καποδίστριας καὶ πολλοὶ ἄλλοι).

Αὐτοὺς ΕΠΟΛΕΜΗΣΕ λυσσῶδῶς ὁ ΜΕΓΑΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, τοῦ ὁποῖου ἡ Θερμὴ Πίστις στὴν Γνήσια Ὁρθοδοξία, ἀπέτρεψε τὴν ἄλωση τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰ νύχια τῶν αἰωνίων «φίλων» καὶ «συμμάχων» μας.

Ἦταν ἡ «στοὰ Ἡρακλῆς» τῆς Ὑδρας (ὑπὸ τὸν Πολυζωῖδη) μέ τὴν συγκατάθεση καὶ κατεύθυνση τοῦ «κόντε» Ρώμα πού ἦταν ὁ «μεγαλομασόνος» τῶν Ἐπτανήσων τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, πού δέν ἀντέδρασε στὰ Ἀγγλικά σχέδια τὰ ὅποια ΕΓΝΩΡΙΖΕ, ὑπακούσας «τυφλά» τοὺς ἀνωτέρους του...

Καὶ ἔρριξαν τὸ φταίξιμο στίς πλάτες τῶν ἀγνῶν Ἑλλήνων, ἐξυπηρετῶντας ἀνόμους καὶ βρώμικους σκοποὺς τῶν ξένων (μέ τὸ..ἀζημίωτο φυσικά...!).

ΟΛΟΥΣ αὐτοὺς οἱ ὅποιοι καὶ σήμερα ὑποστηρίζουν τίς ξενοκίνητες θεωρίες,

ΤΟΥΣ ΠΡΟΚΑΛΩ νὰ ἀπαντήσουν.

Δηλώνω πῶς γνωρίζω ὅτι, ἐπειδὴ εἶναι ΔΕΙΛΟΙ, ΥΠΟΥΛΟΙ καὶ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙ, ὅπως ΟΛΟΙ οἱ ἀνθέλληνες ἀνά τοὺς αἰῶνες, θὰ πολεμήσουν μέ τίς γνωστές τοὺς μεθόδους, τόσο τὸν γράφοντα ὅσο καὶ ὄλους τοὺς Ἕλληνες γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ ΤΙΤΛΟΣ τοῦ Ἑλλήνος δέν σημαίνει ἀπλῶς καταγωγή, ἀλλὰ ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ...!

Οἱ Ἕλληνες, δέν φοβοῦνται τέτοια ΣΚΟΥΛΙΚΙΑ. Τὰ ἔχουν πατήσει πολλές φορές. Τὸ ἴδιο θὰ γίνῃ καὶ πάλι, ἔστω καὶ ἐάν μᾶς καθυστεροῦν (αὐτὸ μόνον ἐπιτυχάνουν κατὰ καιροῦς) ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσωμε ἐκεῖ πού μᾶς πρέπει.

Θὰ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΥΝ καὶ πάλι τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα...!

Καὶ δέν εἶναι πολὺ μακριὰ αὐτὴ ἡ Ἅγια ὥρα...!

Τὸ ἐπόμενο βῆμα θὰ εἶναι ἡ δημιουργία καὶ κυκλοφορία ἐνός DVD μέ θέμα τὴν δολοφονία τοῦ Καποδίστρια καθὼς καὶ ἡ ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΗ τῆς ὅλης ὑποθέσεως, πού ἔχει γίνῃ γιὰ τὸν γράφοντα ΣΚΟΠΟΣ ΖΩΗΣ...!

Ἐπειδὴ ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν ἐργασία τῶν 50 καὶ πλέον ἐτῶν δέν ἐδέχθην νὰ ἔχω τὸ ΠΑΡΑΜΙΚΡΟ οἰκονομικὸ κέρδος (δέν δέχθηκα συγγραφικὰ ἢ ἄλλα οἰκονομικὰ δικαιώματα) ἔχοντας τὸ κεφάλι ψηλά, ΚΑΛΩ ὄλους τοὺς

όρθοφρονούντες ΕΛΛΗΝΕΣ, (μά κυρίως τούς συμπατριώτες μου Μανιάτες) νά στηρίξουν τήν προσπάθεια αὐτή.

Πρέπει νά σημειώσω, ἔστω καί παραβιάζοντας τήν ἐκπεφρασμένη ἐπιθυμία της, πῶς εὐχαριστῶ θερμῶς τήν ΜΟΝΑΔΙΚΗ Χορηγό τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς τήν ὁποία ἐβάρυνα ΟΛΑ τά ἐξοδα αὐτῆς τῆς ἐκδόσεως (κ. Φεβρωνία Πατριανάκου), δηλώνοντας παραλλήλως, πῶς ΟΥΔΕΜΙΑ εὐθύνη ἔχει γιά ὅσα ἀναφέρω καί τά ὁποία θά δυσανεστήσουν πολλούς ΔΙΑΠΛΕΚΟΜΕΝΟΥΣ, καί ἡ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ τῶν ὁποίων, βαρύνει τόν γράφοντα. Ἡ ἐποχή μας εἶναι σχεδόν ἴδια μέ τήν ἐποχή τοῦ 1830, μέ τούς ἴδιους διαπλεκομένους, πού καταβάλλουν τίς ἴδιες προσπάθειες καί χρησιμοποιοῦν τά ἴδια μέσα καί τίς ἴδιες μεθόδους μέ τότε...!

Σ' αὐτούς πού ἐμμένουν στήν στείρα ἄρνηση τῆ ἱστορικής Ἀληθείας, ἔχω νά τονίσω τοῦτα τά λόγια πού βγαίνουν μέσα ἀπό μιά, βαθύτατα αγωνιούσα Μανάτικη ψυχή...!

Δέν σκέπτεσθε ΑΜΟΙΡΟΙ καί ΑΝΕΓΚΕΦΑΛΟΙ, πῶς παρά τίς προσπάθειές σας ΑΙΩΝΩΝ, ἡ Ελλάδα μας, ὄχι μόνον δέν ἔσβησε, ἀλλά πενταπλασιάστηκε ἀπό τό 1821;

Κερδίζετε κάποιες «μάχες» ἀλλά ΘΑ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ...!

Ὁ Θεός ἔχει βάλλει τήν ὑπογραφή του νά ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΣΗ ἡ Ἑλλάς.

Καί αὐτό δέν μπορεῖ νά ἀλλάξη.

Δέν νικιέται τό φῶς ἀπό τό σκοτάδι, δέν «μαντρώνονται» οἱ ἄνεμοι...!

Ὁ σιωπηλός καί φαινομενικά «ἀκίνδυνος» γιά ἐσᾶς Ἕλληνα, εἶναι σάν τό καζάνι, πού «μαζεύει ἀτμό», μέχρις ὅτου τινάξη τά πάντα σ' τόν ἀέρα...!

Ματαιοπονεῖτε ἀδίστακτοι φθορεῖς κάθε ἰδανικοῦ. Τά ξερομε καλά ὅλα αὐτά τά ὁποία σκέπτεσθε καί σχεδιάζετε καί γνωρίζομε κάθε μέθοδο πού χρησιμοποιεῖτε.

Ἄν οἱ «ταγοί» μας δέν ἐλέγξουν τό ἀπό ΠΟΥ προέρχεται ὁ πακτωλός τῶν χρημάτων πού διατίθενται γιά τίς δραστηριότητες τῶν τόσων καί τόσων περιέργων αὐτῶν συνονθιλευμάτων, θά ἀποδείξουν, ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΦΟΡΑ, τό πόσο συνυπεύθυνοι εἶναι, γιά μή ποῦμε πῶς εἶναι συνεργοί καί ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΕΣ στήν ἀνθελληνική λαίλαπα πού ἐξαπολύεται στίς ἡμέρες μας, μέσω τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐντολῶν Κίσινγκερ καί ΣΙΑ, «τοῖς κείνων Χρήμασι πειθόμενοι...!

Ὅταν ἡ ἱστορία μας γράφεται ἀπό περιοδικά καί ἐφημερίδες καί δῆθεν «ἐκλαϊκεύεται», ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΑΜΕΣΑ!!!

Τέλος, πρέπει νά ἐπισημάνω πῶς μέσα σέ 120 σελίδες, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ νά μεταφερθῆ ὁ ὄγκος τῶν στοιχείων πού περιέχονται στό ἐκ 1300 σελίδων Δίτομο Βιβλίο μου, μέ τίτλο «ΠΟΙΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ-ΑΘΩΟΙ ΟΙ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΛΑΙΟΙ ΔΕΝ ΚΤΥΠΗΣΑΝ ΑΥΤΟΙ» (Ἐκδ. «ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ», 2007,) τό ὁποῖο, ὡς ΜΗ ΕΧΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΩΦΕΛΟΣ, συνιστῶ ὅπως ἐνταχθῆ στίς Βιβλιοθήκες Σχολείων, Δήμων καί Κοινοτήτων τῆς Μάνης μας, ἀλλά καί ΚΑΘΕ Μανιάτικου (καί ὄχι μόνον) Σπιτιοῦ.

Ξεπλένει μιά ΑΔΙΚΗ ΚΑΤΑΡΑ καί ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΡΟΛΟ «ΦΙΛΩΝ καί ΣΥΜΜΑΧΩΝ» πού μέχρι καί σήμερα ΒΥΣΣΟΔΟΜΟΥΝ κατά τῆς Πατρίδος μας τῆς Ἑλλάδος, προσπαθώντας νά τήν διαλύσουν, μέ «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΕΣ», «ΧΡΕΗ», «ΑΦΕΛΛΗΝΙΣΜΟ», «ΑΠΟΚΟΠΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ» καί νά τήν ὑποτάξουν σέ ...«ΠΛΑΝΗΤΑΡΧΕΣ», πού καί αὐτοί εἶναι ὑποχείρια (ἢ μᾶλλον ...ΥΠΟΠΟΔΙΑ) αὐτῶν πού ὀνειρεύονται νά ἐντάξουν στό «μεγάλο κράτος» τους, τήν Κύπρο μας, τήν Ρόδο μας, τήν Κρήτη μας καί νά κάνουν νέα τους ...πρωτεύουσα τήν Θεσσαλονίκη μας...!

«Οἱ καιροί οὐ μενετοί» καί γι' αὐτό, «Φύλακες γρηγορήτε»

Ἡ περίφημη «Οἰκονομική Κρίση», δέν εἶναι παρά ἓνας τρόπος νά μᾶς κάνουν νά μή συζητᾶμε παρά μόνον δι' αὐτήν καί νά λησμονήσωμε τά ΜΕΙΖΟΝΑ Ἐθνικά μας θέματα, δηλαδή ΚΥΠΡΙΑΚΟ-ΑΙΓΑΙΟ-ΣΚΟΠΙΑΝΟ-ΑΓΩΓΟ καί ΚΡΗΤΗ τοῦ 2012...!

Μή ξεγελιέστε. Τά «αύτονομιστικά» κινήματα πού οργανώνουν, ή διάλυσις τοῦ Κράτους, ή μή ὑπαρξίς «ποσοστώσεως» στήν ὑποδοχή ἀλλοδαπῶν, ή χορήγησις Ἰθαγενείας πού θά ὀδηγήσῃ βαθμιαίως σέ ΟΛΑ τά Κρατικά Ἀξιώματα ΜΗ ΕΛΛΗΝΕΣ, διότι δι' αὐτῆς ΑΝΟΙΓΟΥΝ διάπλατα οἱ πόρτες ἀκόμα καί στίς Ἐνοπλιές Δυνάμεις μας (Θά δοῦμε ΑΓΕΕΘΑ κάποιον ἀπό αὐτούς πού, ἀπό ἐμφυτη καλοσύνη λυπούμεθα καί δεχόμεθα στήν Χώρα ΜΑΣ, ἀφοῦ θά μποροῦν νά εἰσαχθοῦν στίς Ἀνώτατες Παραγωγικές Σχολές τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων), εἶναι μέρος τῶν κινδύνων πού εἶναι ἀπολύτως ὀρατοί.

Ἡ αἱματόβρεχτη καί ἰδρωποτισμένη ἀπό γενιές καί γενιές Ἑλλήνων Γῆ μας, τήν ὁποία μᾶς ἐξαναγκάζουν νά πουλάμε διότι τήν φορολογοῦν ΒΑΡΒΑΡΑ, σκοπεύουν νά ΜΗΝ ἀνήκῃ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ, παρά τά ὅσα μᾶς ἔλεγαν καί μᾶς λένε, περί ...«ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ»!!!

Συμπατριῶτες μου...!

ΜΗ ΠΟΥΛΑΤΕ ΟΥΤΕ ΜΙΣΟ ΣΤΡΕΜΜΑ.

ΑΣ ΜΕΙΝῆ Η ΜΑΝῆ ΜΑΣ ΦΤΩΧῆ ΑΛΛΑ ΑΜΙΓΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚῆ, ΔΙΟΤΙ ΜΟΝΟΝ ΕΤΣΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΙΚΑΝῆ ΝΑ ΞΑΝΑΦΤΙΑΞῆ ΤῆΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ...!

Καί στήριγμά μας σ' αὐτήν τήν προσπάθεια, εἶναι Η ΓΝΩΣΗ.

Εἶναι τό «ΓΝΩΘΙ Σ' ΑΥΤΟΝ».

Δώστε στά Μανιατόπουλα νά καταλάβουν πόσο τυχερά εἶναι πού γεννήθηκαν σ' αὐτά τά ΑΓΙΑ ΧΩΜΑΤΑ, ἀλλά μάθετέ τα παραλλήλως πώς αὐτή ή Μεγάλη τύχη καί ΤΙΜΗ, ἔχει καί ὑποχρεώσεις πού φθάνουν μέχρι καί τήν θυσία τῆς ζωῆς...!

Γί' αὐτό, κλείνω μέ τήν παραίνεση τοῦ ΑΘΩΟΥ ΗΡΩΟΣ Γεωργίου Μαυρομιχάλη, ὁ ὁποῖος τήν στιγμή πού δεχόταν στά λιονταρίσια στήθη του τά ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΑ βόλια τοῦ ἀποσπάσματος, ἐφώνησε:

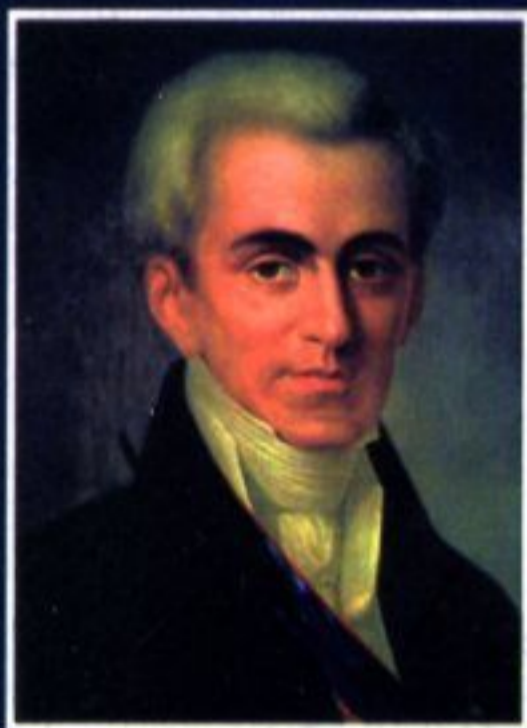
ΟΜΟΝΟΙΑ ΑΔΕΛΦΙΑ...!

Δημήτριος Ν. Κοκκινάκης
(«ΓΥΘΕΑΤΗΣ»)

ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ (ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ»)
ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΠΟΝΗΜΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ
(ΓΥΘΕΑΤΗΣ)

ΠΟΙΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ;

*ΑΘΩΟΙ ΟΙ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΛΑΙΟΙ
ΔΕΝ «ΚΤΥΠΗΣΑΝ» ΑΥΤΟΙ*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ
ΑΘΗΝΑ 2007

Γ' ΕΚΔΟΣΙΣ
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ
ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΛΙΩΝ

(2 ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ, ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ,
ΜΕ ΣΚΛΗΡΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΤΟΜΟΙ, 1300 ΣΕΛΙΔΩΝ)

Ένα βιβλίο τό όποϊον:

- Είναι τό ΠΡΩΤΟ και ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ που ασχολείται με την διαλεύκανση της δολοφονίας του Ι. Καποδίστρια.
- Αναλύει το «προσκήνιο», αλλά και το παρασκήνιο της δολοφονίας.
- Φωτίζει καλά κρυμμένες πτυχές δράματος.
- Επιμερίζει τις ευθύνες εκεί που ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ανήκουν.

Και ταυτοχρόνως:

- Αποκαθιστά την αξιοπρέπειά μας ως Λαού.
- Αποτινάσσει τας ύβρεις με τας οποίας μας περιέλουσαν «φίλοι» και «σύμμαχοι».
- Θα μας ξαναφέρει στον δρόμο του «Γνώθι σ'αυτόν».
- Κατακρυσμνίζει ανθελληνική προπαγάνδα δύο, περίπου αιώνων.
- Παραθέτει ένα τεράστιο πλήθος ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΜΕΝΩΝ στοιχείων, με πλούσια βιβλιογραφία και σαφή αναφορά εις τας πηγάς των πληροφοριών.
- «Ες κέντρα λακτίζει» και έχει, ως εκ τούτου, «ενωχλήσει»...!

Ένα βιβλίο εις το οποίο ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝ:

- Τους τρόπους με τους οποίους ...κάποιοι επαγίδευσαν ένα ολόκληρο Έθνος (εξακολουθούν την προσπάθειάν των).
- Ποίοι (άτομα, φορείς, οργανώσεις και πάσης φύσεως «διαπλεκόμενα») ήσαν και είναι αυτοί οι «κάποιοι».
- Ποίοι διέδωσαν τα ψεύδη με τα οποία εχαλκεύθη η Ιστορία μας.
- Ποία είναι τα πλαστογραφημένα «ντοκουμέντα» με τα οποία εντέχνως μας παραπλανούν.
- Κάποιους οι οποίοι ανηγορεύθησαν εις «σωτήρες» του Έθνους μας, οι οποίοι θα έπρεπε να ριφθούν εις το «Ανάθεμα».
- Κάποιους εκ των πραγματικών ΗΡΩΩΝ του Λαού μας, οι οποίοι έχουν περιπέσει εις την αφάνεια και τον κατατρεγμό.

Ένα Βιβλίο το οποίο:

- Απετέλεσε αντικείμενο ΜΟΝΟΝ θετικών σχολίων.

Και για το οποίο:

- ΟΥΔΕΜΙΑ τεκμηριωμένη αντίρρησης προεβλήθη.
- ΟΥΔΕΙΣ σοβαρός αντίλογος απετολήθη.
- Ιστορικοί συγγραφείς με πλούσιον έργον ανήρσαν (και επισήμως) εδραίας θέσεις των, συνταχθέντες με τας αληθείας που απορρέουν εξ αυτού.

Ένα ΕΝΤΕΛΩΣ ΝΕΟ Βιβλίο (παρά τις δύο προηγηθείσες εκδόσεις του) παραδίδεται εις την Ελληνική Ιστορία, με την νέα, δίτομη κατ' ανάγκην λόγω της πληθώρας των παρατιθεμένων στοιχείων και της λεπτομερούς ανάλυσεώς των και μεγάλου σχήματος μορφή του, τα οποία ΟΥΔΕΜΙΑΝ αμφιβολίαν επιτρέπουν πλέον, πως η αποτρόπαια δολοφονία του ΜΕΓΑΛΟΥ Καποδίστρια, Δεν έγινε δια χειρών των Μαυρομιχαιών. (Γ' ΕΚΔΟΣΙΣ)

Όχι μόνον η Μάνη, αλλά ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ η Ελλάς, απαλλάσσεται πάσης κατηγορίας διά την τέλεση της αποτρόπαιας αυτής ενέργειας, η οποία έβγαλε το Έθνος μας από την πορείαν του προς την αληθή ανεξαρτησία και η οποία μας ωδήγησε (κάτω από την ύπουλη προπαγάνδα των αιωνίων «φίλων» και «συμμάχων» μας (την υποστηριζόμενην καί από τους «εντός των τειχών» ψευδεπιγράφους «Έλληνες») να είμεθα «ψωροκωσταιναίοι», «πατροκτόνοι» κ.λπ....!

Στις 1300 σελίδες του βιβλίου θα δήτε να λέγωνται με το όνομά τους καυτές αλήθειες, δεδομένου πως σκοπός του συγγραφέως ΔΕΝ είναι η συγκάλυψη ή ωραιοποίηση (και ηρωοποίηση) καταστάσεων και ενεργειών προσώπων, αλλά η παράθεσις στοιχείων δυναμένων ευχερώς να διασταυρωθούν.

ΣΤΙΓΜΑΤΙΖΕΤΑΙ η τακτική αφελληνισμού των Ελληνοπαιδων μέσω των διαφόρων ...βιβλίων, εκπομπών και δημοσιευμάτων.

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ, πως τον Καποδίστρια ΔΕΝ εφόνευσαν οι Μαυρομιχαιίοι, αλλά πως αυτό το φρικτό έγκλημα, το εσχεδίασαν, το εξετέλεσαν και το εφόρτωσαν στις πλάτες των Ελλήνων οι Ευρωπαίοι ...«προστάται» μας (οι Άγγλοι), με αποτέλεσμα να «ανοίξη» ο δρόμος διά την ποδηγέτησιν της Ελλάδος από τους ξένους και να μὴν υπάρχουν δυνάμεις ικαναί να αντιδράσουν.

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ πως η Θερμή Πίστις του Καποδίστρια εις την Ορθοδοξίαν, ο πόλεμος τον οποίον εκήρυξεν ΑΝΟΙΚΤΑ κατά την μασωνίας, του καθολικισμού καί του σιωνισμού, σε συνδυασμό με την εκπεφρασμένην απόφασίν του να ικανοποιηθούν αι ανάγκαι των ακτημόνων και όχι των οικοπεδοφάγων, υπήρξαν, μεταξύ άλλων, βασικά κίνητρα των ξένων διά την δολοφονίαν του.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ πως οι Άγγλοι χαρακτηρίζουν την υπόθεσιν «Καποδίστριας» ως ...«Αγγλική Ιστορία» και κρατούν τον σχετικόν φάκελλον «ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ», αρνούμενοι θρασύτατα να δώσουν το παράμικρο στοιχείο. (Ηρνήθησαν επισήμως σε Πρεσβευτήν της Αγγλίας εις την Σερβίαν, σε Καθηγήτριαν του Πανεπιστημίου Αθηνών αλλά και στον συγγραφέα, να δώσουν στοιχεία)...

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ο ύπουλος ρόλος κάποιων «φιλελλήνων» οι οποίοι τιμώνται με οδούς Πλατείες και ανδριάντες σε όλην την Ελλάδα, αλλά και στην Αθήνα, την στιγμήν που ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣ του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α΄ ΤΟΜΟΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΑ

1. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ	2
2. Ο ΟΜΗΡΟΣ ΜΑΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΕΙ	3
3. ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ	5
4. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟΥ	7
5. ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ	13
6. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ (Γ. ΒΕΛΛΑΧΟΥΤΑΚΟΣ)	15
7. ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ	19

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

1. ΕΔΩ ΕΓΙΝΕ Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ	29
2. ΤΟ ΦΟΝΙΚΟ, ΟΠΩΣ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ	32
3. «ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ» ΚΑΙ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ	46
4. ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣΗΓΗΤΟΥ (ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ)	94
5. ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ	131

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

1. ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΣΗΜΕΙΑ	136
2. ΤΙ ΘΑ ΕΡΕΥΝΗΣΩΜΕ	140
3. ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ	144
4. ΘΕΣΕΙΣ - ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ	147

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

1. ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ - (ΠΕΡΙ «ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ»)	152
2. ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΞΕΣΗΚΩΜΟ	173
3. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ	179
4. ΟΙ «ΚΟΤΖΑΜΠΑΣΗΔΕΣ» ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ	182
5. Η ΓΑΛΛΙΚΗ «ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ»	185
6. Η ΕΛΛΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΟΣ	190
7. Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΟΣ	195

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

1. ΤΑ «ΠΙΣΤΕΥΩ» ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ	201
2. ΠΕΡΙ ΘΕΣΠΙΣΘΕΝΤΩΝ ΟΡΚΩΝ	220
3. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ	224
4. Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ	238
5. Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΠΟΙΩΝ	241

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

1. ΠΕΡΙ ΗΓΕΜΟΝΟΣ	244
2. ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ - ΤΡΟΥΠΑΚΙΔΕΣ / ΜΟΥΡΤΖΙΝΟΙ	250

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

1. ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΜΑΝΙΑΤΩΝ	258
2. «ΚΡΥΠΤΕΙΑ» (ΑΡΧ. ΣΠΑΡΤΗ) - «ΔΙΚΙΩΜΟΣ» (ΜΑΝΗ)	265
3. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΛΙΟΙ	273

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

1. ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΡΙΣΜΟΙ (ΠΕΡΙ ΦΟΝΟΥ)	282
2. ΣΧΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ	285
3. ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΣΧΗΜΑΤΟΣ («ΚΟΙΝΟΣ ΤΟΠΟΣ»)	286
4. ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ ΠΙΘΑΝΩΝ ΕΝΟΧΩΝ	288
5. ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΚΩΣ ΕΦΙΚΤΗ Η ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΙΣ;	290

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

1. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΤΥΠΗΜΑΤΟΣ	296
2. Η ΑΝΕΔΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΓΑΦΗ ΤΟΥ ΦΟΝΙΚΟΥ	304
3. ΕΤΣΙ ΕΒΛΗΘΗ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ	309
4. ΤΟ ΚΡΥΜΜΕΝΟ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΟΡΙΣΜΑ	317
5. ΤΟ ΑΝΑΛΗΘΕΣ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ	320
6. ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ 2 ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ	326

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

1. ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΟΠΛΑ	332
2. ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ	343
3. ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ	370
4. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ Ή ΒΛΑΚΩΔΕΣ ΤΟ ΚΤΥΠΗΜΑ;	376

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

1. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ	380
2. ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	404
3. ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	405

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

1. ΠΕΡΙ ΜΑΡΤΥΡΩΝ (ΓΕΝΙΚΩΣ)	408
2. ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΠΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ	410
3. ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΛΗΦΘΕΙΣΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ	412
4. ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΕΠ' ΑΥΤΟΦΩΡΩ»	416

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

1. ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ	424
2. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ	430
3. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ	435
4. ΒΑΛΛΙΑΝΟΣ Θ.	437
5. ΕΥΓΕΝΙΑ	441
6. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ Π.	444
7. ΚΑΛΑΜΟΓΔΑΡΤΗΣ	446
8. ΚΑΛΛΗΛΙΓΕΡΗΣ	450
9. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΑΘ.	452
10. ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ	454
11. ΜΑΜΟΥΝΕΝΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	457
12. ΜΑΜΟΥΝΕΝΑ ΓΑΡΟΥΦ.	460
13. ΜΑΡΙΝΑ	462
14. ΜΕΛΗΚΟΥΝΑΚΗ	464
15. ΝΙΚΟΤΣΗΣ	467
16. ΠΑΞΗΜΑΔΗΣ Θ.	469
17. ΠΙΣΣΑΣ ΑΘ.	476
18. ΣΑΡΙΔΑΚΗΣ ΕΜΜ.	478
19. ΤΟΥΡΝΟΓΛΟΥΣ	482
20. ΤΣΙΜΑΚΗΣ Μ.	484
21. ΧΑΣΑΠΑΚΗΣ Ν.	492

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

1. ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΠΤΕΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ	500
2. ΒΑΛΤΙΝΟΣ	506
3. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΑΝΔΡ.	509
4. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	516
5. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι.	519
6. ΚΟΖΩΝΗΣ (ἢ ΚΟΚΚΩΝΗΣ)	545
7. ΛΕΩΝ (ἢ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, ἢ ΛΕΩΝΙΔΗΣ)	550
8. ΜΕΣΗΝΕΖΗΣ	554
9. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ	559

10. ΜΟΝΦΕΡΑΤΟΣ Γ.	569
11. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ	576
12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΥΛΑ	581
13. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΣ	586
14. ΣΑΡΑΝΤΟΥ Ι.	591
15. ΣΚΟΥΡΑΣ	596
16. ΡΑΠΤΗΣ - (ΤΕΡΖΗΣ)*	598
17. ΔΥΟ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΙ	605
ΕΠΙΛΟΓΟΣ Α' ΤΟΜΟΥ	611

Β' ΤΟΜΟΣ

1. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Β' ΤΟΜΟΥ	619
2. ΕΙΣΑΓΩΓΗ Β' ΤΟΜΟΥ	623

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

1. ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ (ΗΜΙΤΕΛΗΣ)	626
2. ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ	656

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

1. ΤΡΟΠΟΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ	674
2. Η ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ	677
3. ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	680
4. ΕΓΙΝΕ ΔΙΚΗ ἢ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ΠΡΟ ΜΙΑΣ ΠΑΡΩΔΙΑΣ ΔΙΚΗΣ;	683
5. ΑΠΟΚΡΥΨΙΣ ΚΑΙ ΚΛΟΠΑΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ	685

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

1. ΟΙ «ΘΑΝΑΣΙΜΟΙ» ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ	688
2. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ «ΜΑΣΩΝΙΑΣ»	695
3. Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΑΠΟΛΛΩΝ» ΤΟΥ ΠΟΛΥΖΩΪΔΗ	721
4. ΥΠΗΡΞΕ ΣΟΦΟΣ ἢ ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ Ο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ;	757

* Μία τῶν πλέον σημαντικῶν καταθέσεων. Ἴσως ἡ πλέον ἀθωωτικὴ καὶ ἀπαλλάσσουσα τοὺς Μαυρομιχαλαίους, ἀπὸ ΚΑΘΕ κατηγορία.

ΠΡΟΣΕΞΤΕ αὐτὴν τὴν κατάθεση. Εἶναι ΜΟΝΑΔΙΚΗ καὶ ΑΘΩΩΝΕΙ (τό ἐπαναλαμβάνομεν), μόνη τῆς, τοὺς Μαυρομιχαλαίους. (Ἐξηφανίσθη «μυστηριωδῶς» ἀπὸ τὰ ὑφιστάμενα σχετικὰ ΚΡΑΤΙΚΑ Ἀρχεῖα καὶ ἐνετοπίσθη μόνον εἰς ἓνα Ἀρχεῖον εὐρισκόμενον εἰς χεῖρας ἰδιώτου...!).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ	766
2. ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ	770
3. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ	772
4. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ	777
5. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ	790
6. ΕΝΕΠΕΚΙΔΗΣ	794
7. ΒΟΥΡΝΑΣ	796
8. ΦΩΤΙΑΔΗΣ	809
9. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ	842
10. ΚΑΣΟΜΟΥΛΗΣ - ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ	857
11. ΚΟΚΚΙΝΟΣ	880
12. ΚΟΥΤΣΙΑΙΕΡΗΣ	917
13. ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ	935
14. ΛΟΥΚΟΣ	966
15. ΞΕΠΑΠΑΔΑΚΟΣ	979
16. ΜΠΑΖΙΑΙ	983
17. ΚΛΗΘΙΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ	1013
18. «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ»	1026

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'

1. Η ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΝ	1034
2. ΑΝΑΤΥΠΑ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ	1053

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

1. «ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΘΗΚΗ» ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ	1076
2. ΑΝΑΛΥΣΙΣ «ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ» ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ	1084
3. ΔΙΑΘΗΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ	1086
4. ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΑΙ ΔΙΑΘΗΚΑΙ	1097
5. ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ	1099
6. ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΝΔΡΟΝ ΤΩΝ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΩΝ	1121

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

1. ΤΑ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΝ	1128
2. ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ	1130
3. ΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΤΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΝ	1137

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'

1. Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΗΣ ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ	1142
2. ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΔΙΟΔΟΥΣ ΔΙΑΦΥΓΗΣ	1147

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ΄

1. ΠΕΡΙ ΧΑΡΤΩΝ ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΩΝ	1150
2. ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ 1831-1832	1155
3. ΖΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΝΙΚΟΥ	1159
4. ΚΑΤΑΤΟΠΗΣΤΙΚΑ, ΠΡΟΧΕΙΡΑ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΑΤΑ	1167

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ΄

1. ΤΑ ΚΡΙΣΙΜΑ 10 ΛΕΠΤΑ ΤΗΣ ΩΡΑΣ (ΟΠΩΣ, ΨΕΥΔΩΣ, ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ)	1196
2. ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΝΑ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗΣ ΕΚΔΟΧΗΣ	1201
3. ΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΓΙΝΕ ΟΠΩΣ ΜΑΣ ΤΟ ΛΕΝΕ	1206
4. ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ	1212
5. ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	1220
6. «ΑΘΩΟΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ...!»	1233
7. Τ' «ΑΣΤΕΙΑ» ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ	1236

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄

1. Η ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗ, ΣΗΜΕΡΟΝ, ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ	1240
2. ΜΙΑ ΙΚΕΣΙΑ	1246
3. ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ	1248

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ΄

1. ΕΙΝΑΙ ΒΑΘΕΙΕΣ ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΟΚΗΣ»	1252
2. ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	1281

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ΄

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ	1286
--	------

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ΄

ΤΙ ΜΑΣ ΕΙΠΕ Ο ΟΜΗΡΟΣ	1292
ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ	1295
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	1297

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
(ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΡΑΒΙΑ, 26-9-1831 έως 31-12-1831)
2. ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
(ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΡΑΒΙΑ, 1-11-1832 έως 23-3-1832)
(Διακόπη ή έκδοσις της)
3. ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
(ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΡΑΒΙΑ, 18-4-1832 έως 1-2-1833)
4. ΤΑ ΚΑΚΟΠΟΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
(ΑΝΤ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, 1925)
5. ΤΑΛΛΕΥΡΑΝΔΟΣ - ΜΕΤΤΕΡΝΙΧ - ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΣ
(MAURICE PALÉOLOGUE, Της Γαλλικής Ακαδημίας)
6. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ 1825-1829
(ΣΑΜΟΥΕΛ ΧΑΟΥ, ΕΚΔ. Ν. ΚΑΡΑΒΙΑ)
7. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(1821-1832 ΥΠΟ ΧΡ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΕΚΔ. Ν. ΚΑΡΑΒΙΑ)
8. ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΠΗΛΙΑΔΟΥ
(ΕΚΔ. Ν. ΚΑΡΑΒΙΑ)
9. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
(Α. Μ. ΙΔΡΩΜΕΝΟΣ)
10. THE WAR of GREEK INDEPENDENCE
(W. ALISON PHILLIPS, M. A., BIBL. UNIVERSITY, LONDON)
11. ΡΗΓΑΣ - ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ - ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
(Π. ΕΝΕΠΕΚΙΔΗΣ «ΕΣΤΙΑ»)
12. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ»
(Β ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ)
13. GREECE IN THE NINETEENTH CENTURY
(LEWIS SERGEANT, - T. FISHER UNWIN, LONDON 1897)
14. ΟΙ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΛΙ
(ΤΥΠΟΙΣ ΑΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, 1903)
15. ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ
(Κ. ΚΟΜΗΣ)
16. ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΤΙΝΩΝ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ
17. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
(Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ)
18. ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ
(ΑΝ. Ν. ΓΟΥΔΑΣ, Τόμος Η.)

19. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ)
20. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
(Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ)
21. ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
22. ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΟ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΛΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
23. Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ
(Ν. ΞΕΠΑΠΑΔΑΚΟΣ)
24. Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
(Τ. ΒΟΥΡΝΑΣ)
25. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
(ΑΛΕΞ. Ι. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ)
26. Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ (Δ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ)
27. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
(ΔΙΟΝ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ)
28. ΚΕΙΜΕΝΑ Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
(ΑΝΘΟΛΟΓΗΣΗ ΚΩΣΤΑ ΔΑΦΝΗ)
29. ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
(ΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΟΜΟΣ, 1966)
30. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ
(Ν. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)
31. ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΧΡ. ΠΕΡΡΑΙΒΟΥ
32. ΛΑΚΩΝΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ
(ΑΝΑΡΓ. ΚΟΥΤΣΙΛΙΕΡΗ, ΕΚΔ. ΦΙΛΙΠΠΟΤΗΣ)
33. Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ
(ΑΝΑΡΓ. ΚΟΥΤΣΙΛΙΕΡΗ, ΕΚΔ. ΜΠΕΚΑΚΟΣ)
34. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ
(ΑΝΑΡΓ. ΚΟΥΤΣΙΛΙΕΡΗΣ, ΕΚΔ. ΠΑΠΑΔΗΜΑ)
35. Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821 ΣΕ ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ.
(ΕΚΔ. ΔΕΚ/ΓΕΣ)
36. ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821
(Γ. Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΕΑΣ)
37. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ, ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ
ΚΑΙ ΨΑΡΩΝ
(ΟΜΗΡΟΥ Π. ΣΚΥΛΙΤΣΗ, ΑΝΑΤΥΠΟΝ ΑΠΟ ΤΟ 1831)
38. ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
(ΑΜΒΡ. ΛΕΝΗΣ, ΕΚΔ. ΑΠΟΣΤ. ΔΙΑΚΟΝ.)
39. ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΜΑΣΩΝΙΣΜΟΣ
(ΝΙΚ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΣ)
40. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ - Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ.
(Ε. ΚΟΥΚΚΟΥ, ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΝΕΠ.)

41. ΑΠΑΝΤΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΒΑΛΛΩΡΙΤΗ
(ΕΚΔ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΣ)
42. ΜΑΝΙΑΤΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ
(ΑΝΑΡΓ. ΚΟΥΤΣΙΛΙΕΡΗΣ)
43. ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΑΔΟΛΟΦΟΣ, Ο ΛΕΩΝ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ
(GEORGE MAK MUNN, ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ)
44. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΑΙΟΙ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
(ΑΝΑΡΓ. ΚΟΥΤΣΙΛΙΕΡΗΣ, ΕΚΔ. ΦΙΛΙΠΠΟΤΗΣ)
45. Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΎΝΑΡΔΟΣ
(ΕΘΝ. ΤΡΑΠ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ)
46. ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ ΣΤΗ ΜΑΝΗ
(Γ. Ι. ΚΟΥΤΣΑΡΗΣ, ΕΚΔ. ΤΩΝ «ΚΡΙΤΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ»)
47. Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΗΝ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
(ΜΕΝ. Α. ΤΟΥΡΤΟΓΛΟΥ, ΕΚΔ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ 1978)
48. Η ΦΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
(Κ. ΣΑΡΔΕΛΗΣ)
49. ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΤΙΝΩΝ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ
(ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΣΤ. ΜΕΛΕΤΩΝ 1858)
50. ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
51. Η ΜΑΝΗ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ
(Κ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ)
52. ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ Ν. ΚΑΣΟΜΟΥΛΗ
53. ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ Ι. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ
54. ΛΙΜΠΟΒΙΣΙ ΚΑΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΑΙΟΙ
55. ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΦΩΤΑΚΟΥ
56. ΔΕΛΤΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ @ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (15ος ΤΟΜΟΣ)
57. ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ 1821
58. Η ΒΕΝΤΕΤΤΑ ΕΝ ΜΑΝΗ
(Κ. Θ. ΚΑΤΣΙΚΑΡΟΣ, 1933)
59. ΙΣΤΟΡΙΑ Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
(ΤΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ)
60. JHON CARODISTRIS UNPUBLISHED DOCUMENT
(C. W. CRAWLEY)
61. ΕΝΑΣ ΡΩΣΣΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ.
(Κ. Μ. ΜΠΑΖΙΛΙ)
62. ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ
(ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΟΥΔΑ, ΤΟΜΟΣ ΣΤ)
63. SOUVENIRS D' ORIENT
(HENRI CORNILE, 1836)
64. ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΑΠΟΛΛΩΝ»

65. ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΝ ΤΟΥ Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
(ΕΓΓΡΑΦΑ Ε' ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ)
66. ΕΚΘΕΣΙΣ «ΡΙΚΚΜΑΝ»
67. ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
(ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ)
68. ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΙΚΩΝ
69. «Η ΑΛΗΘΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»
(ΣΠ. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, 1913)
70. B. DE SAINT-VINCENT
(1836 STRASBOURG, Τμ. Ι, ΓΕΝΝΑΔ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ)
71. ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ
(ΓΕΝ. ΕΠΙΤ. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ 1985)
72. ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΜΑΣΟΝΩΝ
(LEO TAXIL, 1971)
73. ΕΜΜΑΝ. ΞΑΝΘΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
(ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, 1996)
74. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΞΑΝΘΟΣ «Ο ΦΙΛΙΚΟΣ»
(Κ. ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΗΣ, 2005)
75. ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ, ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ
76. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΠΙΡΟΜΙΛΙΟΥ
(Β. ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ)
77. ΤΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
(ΓΡ. ΑΡΣ)
78. ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΣΣΩΝΙΑΣ
(Ι. ΛΟΥΚΑΣ)
79. ΚΕΙΜΕΝΑ
(ΚΡΕΜΜΟΣ - ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ - ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΑΠ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ
ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ - ΞΗΡΑΔΑΚΗΣ -
ΣΚΟΥΖΕΣ - ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ - ΙΔΡΩΜΕΝΟΣ - ΚΟΡΑΗΣ -
G. MAUER - PR. OSTIN - «ΝΕΟΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ» -
«ΕΛΛ. ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ» Κ.ΛΠ.)
80. JURNAL OF A TOUR IN GREECE AND THE IONIAN ISLANDS
(WILLIAM MURE, 1842)
81. ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ - ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ - ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ -
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΣΕ ΜΕΛΕΤΕΣ

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
(Πίναξ, ἔργον τοῦ Συγγραφέως)

Εἶναι ἀκριβῶς ἡ στιγμή πού ὁ Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης ἔχει κάνει τό ἄλμα του καί πυροβολεῖ (ἀστοχήσας) τόν ἐπίδοξο δολοφόνο. (ἡ σφαῖρα του καρφώθηκε στόν τοῖχο τῆς Ἐκκλησίας καί τό ἶχνος της εἶναι ὁρατό μέχρι καί σήμερα.

Συμφώνως πρός τίς καταθέσεις, ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία εὐρίσκοντο δύο ἄγνωστοι (ΟΥΔΕΙΣ τῶν δικαστῶν προσπάθησε ἀργότερα νά τούς ἀναζητήσῃ, ὥστε νά προσδιορίσῃ τήν ταυτότητά τους)

Ἐνας ἐξ αὐτῶν (δίδεται ὡς ζητιᾶνος «καλλιτεχνικῆ ἀδεία» ἐμαχαίρωσε τόν Κυβερνήτη καί ὁ δεύτερος τόν ἐπυροβόλησε στό πιάω μέρος τῆς κεφαλῆς ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ.

Ἐάν δέν ἐπυροβόλησε ὁ δεύτερος τῶν ἀγνώστων (εἰς τόν πίνακα εἶναι ὁ φεύγων δρομέως, κάτω δεξιά), τότε ἐπυροβόλησε ὁ ἐκτάκτως καί αὐτοβούλως συνοδεύσας τόν Κυβερνήτη μονόχειρ, καθ' ὅσον εὐρίσκετο ἕνα μόλις βῆμα ὀπισθεν τοῦ Καποδίστρια καί ΠΡΟΦΑΝΩΣ εἶδε τόν φονέα διότι τό τραῦμα ἦτο ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ, καί ὁ πυροβολήσας, ὑποχρεωτικῶς παρενεβλήθη μεταξύ μονόχειρος καί Κυβερνήτου, ὅποτε ὁ μονόχειρ, ἦτο ΑΔΥΝΑΤΟΝ νά μή τόν δῇ.

Παρά ταῦτα, ὁ μονόχειρ, ΟΥΔΕΝΑΝ κατονομάζει, ἰσχυριζόμενος πώς ΔΕΝ ΕΙΔΕ νά πυροβολοῦν τόν Κυβερνήτη, ἀλλά πώς «ἤκουσε ἕναν πυροβολισμό πίσω του».

Τότε ὁμως, τό τραῦμα ΔΕΝ ΘΑ ΗΤΟ ΕΞ ΕΠΑΦΗΣ..

Συνεπῶς, ἡ ἦτο συνωμότης πού ἀπέκρυψε τόν δολόφονο, ἡ ἦτο ὁ ἴδιος δολοφόνος...!

(Αὐτή ἡ ἐκδοχή ἀπεικονίζεται εἰς τόν πίνακα)